

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
К.бр.12/17
Београд
ул.Катанићева бр.15

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Зорана Ђорђевића, председника већа, судије Зорана Ганића, члана већа и судија поротника Светислава Ђинђића, Десанке Драгићевић и Горане Тинтор, члanova већа, са записничаром Јеленом Радовановић, против оптуженог Матије Башића, због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, по оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.822/11 од 06.04.2012. године, прецизираој 21.06.2016. године и 08.12.2017. године, након главног претреса одржаног у присуству заменика вишег јавног тужиоца Биљане Јакшић, оптуженог и браниоца адв.Владимира Бојовића, једногласно је донео дана 29.01.2018. године, а дана 02.02.2018. године, објавио следећу

ПРЕСУДУ

Оптужени Матија Башић,

КРИВ ЛЕ

што је:

Дана 08.10.2011. године, око 04,00 часова, у стану породице [REDACTED] бр.[REDACTED] у ул.[REDACTED] бр.[REDACTED] у Вуковару у Републици Хрватској, у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове противправности чије извршење је хтео, са [REDACTED], која је поводом истог догађаја правноснажно осуђена пресудом Врховног суда Републике Хрватске I Кж.бр.314/15-4 од 24.09.2015. године, по претходном договору и плану, а све у циљу несметаног наставка њихове емотивне везе, лишио живота на свиреп и подмукao начин,

њеног супруга [REDACTED], на тај начин што је знајући да исти спава, према претходном договору и плану заједно са њом дошао до улазних врата стана, да би у стан најпре ушла [REDACTED] која је након што се уверила да њен супруг спава, у стан позвала оптуженог Башића који је за то време стајао испред улазних врата стана, да би исти по уласку у стан у предсобљу скинуо патике и помазио пса да не би лајао, након чега су ушли у дневни боравак у којем је на троседу спавао [REDACTED], а у близини у истој соби на другом лежају и мал [REDACTED], да би потом [REDACTED] преко лица оштећеног ставила прво мараму, а преко мараме јастук, који му је притискала преко лица док је оптужени Башић рукама и ногом оштећеног притиснуо уз лежај како би спречио његово устајање и отпор, услед чега се оштећени пробудио и почeo да се брани говорећи [REDACTED] "Зашто сад опет ово, да ли си нормална?" покушавајући при томе да устане и да се одбрани, након чега га је оптужени Башић дршком ножа на расклапање који је претходио извадио из цепа и расклопио, ударио по глави, након чега му је заједно са [REDACTED] нанео укупно 33 повреде и то: једну нагњечину коже на глави, две огуљотине коже, три мрљаста крвна подлива, три секотине и 24 убодине ножем и то: једну на десној бочној страни врата, две на предње-десној страни врата, једну у унутрашњем делу левог поткључног предела, једну на предње-левој страни грудног коша, једну на предње-десној страни трбуха, једну на предњој левој страни левог рамена, четири убодине на предње-спољашњој страни леве надлактице и једну на њеној предње-унутрашњој страни, две на десној задњој страни главе, две на задњој-левој страни врага, четири убодине у десном натплећном пределу и на задњој страни десног раменам једна поред друге, једну убодину на задњој страни левог рамена, једну убодину на задњој страни леве надлактице у њеном горњем делу, једну убодину у међулопатичном пределу и једну убодину у левом потплећном пределу, од којих му је оптужени лично нанео најмање четири убодине од којих једну у пределу врага и три у пределу трупа, свестан да оштећени трпи болове и патње високог интензитета, при чему је убодина које је оштећеном нанета у предњи десну страну врата одмах изнад грудњачинокључњачког зглоба дуж чијег канала је била потпуно пресечена лева заједничка главена (каротидна) артерија, као и убодина у левом потплећном пределу која је каналом продирала у грудну дупљу завршавајући се у левом плућном крилу, свака за себе представљала тешку и по живот опасну телесну повреду, које су заједно са осталим наведеним повредама услед искрварења проузроковале смрт оштећеног [REDACTED], да би након тога у циљу прикривања извршеног кривичног дела исценирали провалу у стан породице [REDACTED], на тај начин што је оптужени снагом тела развалио улазна врата стана са спољне стране, а потом је путничким возилом марке "Fiat Punto", рег.ознака [REDACTED], напустио територију Републике Хрватске, вратио се за Београд где је лишен слободе,

- чиме је извршио кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ,

Па га суд применом напред наведеног законског прописа уз даљу примену одредби чл.4, 42, 45, 54 и 63 КЗ

ОСУЋУЈЕ

на казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју му се урачунава време које је провео у притвору и то почев од 09.10.2011. године, када је лишен слободе, па до 07.07.2016. године, као и време проведено по примени мере забране напуштања стана и то почев од 07.07.2016. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција.

На основу одредбе чл.258 ст.4 ЗКП оштећени [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] се ради остваривања имовинско-правног захтева упућују на парницу.

Оптужени се у целости ослобађа дужности плаћања трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Оптужници Вишег јавног тужилаштва у Београду Кт.бр.822/11 од 06.04.2012. године, прецизираним 21.06.2016. године и 08.12.2017. године, оптуженом Матији Башићу стављено је на терет извршење кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ.

Оптужени Матија Башић, саслушан у предистражном поступку дана 09.10.2011. године, изјавио је да је децембра месеца 2010. године, преко сајта „Додирни ме“ ступио у контакт са [REDACTED], да су касније контактирали и преко друштвене мреже „Facebook“ и да су се први пут видели 01.01.2011. године, када су се нашли у хотелу „Дунав“ у Вуковару. Навео је да је [REDACTED] рођена 1983. године, да је из Вуквара где је и живела са супругом [REDACTED], ћерком од седам година, сином од пет година и њеним рођеним братом [REDACTED]. Након првог сусрета, када су и ступили у емотивну везу, са [REDACTED] се виђао више пута месечно и то тако што је он својим аутом „Fiat Punto“, регистарских ознака [REDACTED], одлазио у Вуковар где су са виђали по кафићима. Навео је да му [REDACTED] где у априлу месецу 2011. године, рекла да има проблема са мужем [REDACTED] односно да је муже бије, малтретира и да често пије. Неких месец дана након тога [REDACTED] и он су схватили да је њен муж сметња за њихову везу тј. да [REDACTED] не жели да се разведе нити има где да оде јер је стан у којем су живели био [REDACTED]. Пошто је [REDACTED] схватила да [REDACTED] неће да оде на миран начин, решила је да проба [REDACTED] да „удави јастуком“ док у алкохолисаном стању спава. Мисли да је био септембар када му је [REDACTED] рекла да је пробала на спавању да удави [REDACTED] или да се [REDACTED] пробудио и савладао је након чега ју је претукао. Даље је навео да је [REDACTED] неколико претходних месеци стално говорила да не може више да живи са [REDACTED] и „да би било најбоље када би могли некако да га се реше“ о чему је са [REDACTED] причао када су се виђали али и преко мрежа „Додирни ме“ и „Facebook“ и преко sms-а које је са њом размењивао са својих бројева [REDACTED] и [REDACTED], у којима су Јеленини бројеви мобилних сачувани под именима [REDACTED] и [REDACTED].

Навео је даље да је 07.10.2011. године, око 21 час на граничном прелазу „Товарник“ ушао у Хрватску, да је по преласку [REDACTED] пустио поруку да је за неких пола сата у Вуковару и рекао јој да ће је чекати иза зграде иза које су се често налазили. [REDACTED] је на договореном месту сачекао неких 15-ак минута, а када је стигла, његовим аутом су отишли до дежурне државне апотеке у центру града, која је била затворена тако да су након тога отишли до Градске болнице где их је портир упутио на апотеку у Винковицима која је била дежурна. [REDACTED] болује од неколико болести тако да је у аптеки у Винковицима купила лекове који су јој требали, након чега су кренули назад за Вуковар где је сипао гориво, а потом су неких сат времена седели у ауту на паркингу који се налази у близини [REDACTED] стана. [REDACTED] стан се налази у [REDACTED] које је око 4 km удаљено од центра Вуквара.

Док су седели у ауту на том паркингу, причали су о малтретирању које је [REDACTED] трпела од мужа. Знајући да је [REDACTED] муж стално малтретирао, кренуо је заједно са њом до стана са намером да је заштити ако је муж нападне. До њеног стана су стигли око 03,30 часова. Објаснио је да је носио црни дукс са капуљачом и цеповима, светло сиви доњи део тренерке и кожне, беле „Nike“ патике, а од накита је носио шарену наруквицу од дрвених перли на левој руци, металну наруквицу на десној руци, док је око врата носио огрлицу од канапа са ламином кости, огрлицу од дрвених перли и челични прстен. У десном цепу тренерке носио је нож који је када се расклопи дужине око 15-20 см, и има браон дршку са месинганим крајевима.

[REDACTED] је ушла у стан, а он је остао да је чека у ходнику испред врата. Након неколико минута [REDACTED] га је позвала да уђе у стан. По уласку у стан изуо је патике које је оставио у ходнику поред врата након чега је мазио куче да би га спречио да лаје, а [REDACTED] је отишла до дневне собе где је спавао њен муж. Чуо је да нешто шушка тј. како се неко креће по дневној соби тако да је из десног цела извадио нож и расклопио га, након чега је ушао у дневну собу где је [REDACTED] спавао, где је чучнуо поред кревета и наслонио се на зид. За то време [REDACTED] је села на кревет поред [REDACTED] и запалила цигарету, да би након неког времена узела јастук и кренула да га стави [REDACTED] на лице. Он је пришао и [REDACTED] притиснуо једном ногом, „својом тежином се ослонио на [REDACTED] држечи своје руке преко њега“. [REDACTED] се пробудио и рекао [REDACTED], „Зашто сад опет ово, да ли си нормална?“, након чега је пробао да устане, отимао се и у једном тренутку је највероватније схватио да [REDACTED] није сама.

Објаснио је да је [REDACTED] успео да се придигне у полуследећи положај и да је тада [REDACTED] дршком ножа ударио у главу у покушају да га онесвести, услед чега је [REDACTED] зајаукао да би након тога почeo да виче. У једном тренутку [REDACTED] је питао „Јеси ли то ти [REDACTED]“ мислећи на [REDACTED] брата, у вези са чим је објаснио да је он ћутао све време. [REDACTED] је затим почeo јаче да се отима и кренуо је да се придиже тако да му је тада ножем који је држао у десној руци, задао два убода у тело. Када је [REDACTED] почeo да пружа јачи отпор уз речи „Немој [REDACTED], шта сам ти ја урадио?“, убо га је још једном – мисли у пределу груди. [REDACTED] га је тада са обе руке ухватио испод десне подлактице, услед чега је он нож преместио у леву руку и покушао да седне на [REDACTED] да би га убо још једном – мисли у пределу врата. За све то време [REDACTED] је стајала ту поред њега али због мрака није видео шта је радила. Пре него што је [REDACTED] задао последњи убод, гестикулацијом је покушавао да пита [REDACTED] шта да ради или она му ништа није рекла већ му је само потврдно климиула главом. Након тога [REDACTED] је отишла негде од кревета.

Објаснио је да су тада у стану била и деца. [REDACTED] син је спавао на двоседу у дневној соби и у једном тренутку када је чуо буку, устао је и отрчао у спаваћу собу. [REDACTED] брага [REDACTED] није видео те ноћи у стану. Објаснио је да је остао још неких 10-ак секунди седећи на [REDACTED] који је био на кревету. Када је [REDACTED] престао да даје знаке живота устао је са њега, склонио нож и вратио га у цеп, отишао је да обуче патике у ком тренутку му је пришла [REDACTED] и рекла „Бежи одавде“.

Када је изашао из [REDACTED] стана, возио је путем који води преко пруге, отишао је до Дунава, на место које је 1,5 km – 2 km удаљено од [REDACTED] стана, где су се налазили неки напуштени хангари. Тамо је паркирао ауто, а потом се пешке спустио до Дунава поневши са собом из аута тегет тренерку и плаву дуксерницу. У реци је опрао руке, а након тога је скинуо дуксерницу, тренерку, патике и чарапе и ушао у реку до колена, након чега је опрао руке и умio се. Дуксерницу коју је скинуо са себе умотао је око неког камена који је нашао на обали и бацио у Дунав у који је из све снаге бацио и нож. Чарапе је оставио испод неког камена на самој ивици обале, док је доњи део тренерке сакрио испод неког већег камена. Обукао је

патике и ствари које је претходно понео са собом из аута, а након тога се вратио у ауту у којем је схватио да му је мокра мајца тако да ју је скинуо са себе, оставио у ауту и кренуо ка Београду. Не зна колико је било сати али се сећа да је напољу још увек био мрак, мисли да је било негде између 05 – 05,30 часова.

У међувремену [] га је позвала три пута на мобилни који је користио када је у Хрватској []. Питала га је шта да ради и да ли да зове полицију на шта јој је он рекао да сачека 10-ак минута да он изађе из града. У друга два телефонска разговора рекао јој је да ће границу прећи за десет-петнаест минута. Након што је прешао границу, неких 500 m пре знака за Шид, из аута је кроз прозор бацио [] слике које је имао код себе. Након тога у Шиду је на раскрсници Београд-Сремска Митровица, скренуо десно ка Београду да би након 1 km код бензинске пумпе са десне стране, скренуо у једну улицу где је у први контејнер бацио мајцу коју је претходно скинуо у ауту. Након тога наставио је аутопутем ка Београду, тако да у свој стан у ул. [] бр. [] стигао око 06,30-07,00 часова.

Када је дошао кући патике је потопио у лавор и посую детерцентом да се опера, а тренерку и дуксерицу је убацио у црну кесу за ђубре коју је бацио у канту за ђубре зелене боје, која се налазила иза куће у дворишту за коју зна да се празни уторком. Након тога отишао је до родитеља који живе у ул. [] бр. [] где се истуширао, док је то поподне провео код баке на Галеници јер јој је био рођендан. Објаснио је да га је тога дана око 17,30 часова на мобилни позвала полиција из Хрватске, која га је испитивала где је био и шта је радио у Хрватској. У стан се вратио око 20,30 часова, када је из лавора извадио патике, обрисао их сунђером и оставио да се суше.

Желсо је да напомене да је [] са њим остала у другом стању и да је због супруговог малтретирања, побацала 28.08.2011. године. Напоменуо је такође да је приликом убадања повредио десну руку о сечиво ножа и то средњи и мали прст, као и шаку испод малог прста, док је десну ногу повредио приликом уласка у Дунав јер је док се прао о нешто ударио цеваницу десне ноге и исекао палац на нози. Колико му је познато [] је два пута пријављивала полицији да је супруг малтретира или је оба пута на интервенцију долазио [] полицијац који је био [] брат, „који је то заташкао“, у вези са чим је навео да је често виђао повреде на [] тулу, радило се о крвним подливима, а једном је видео и огработину на њеним леђима која је највероватније настала од прстена који је [] носио.

Приликом саслушања у истражном поступику дана 11.10.2011. године, оптужени Матија Башић навео је да у свemu остаје при свом исказу датом у предистражном поступку 09.10.2011. године, с тиме што жели да неке ствари појасни. Надаље је у својој одбрани изнео да је из [] стана отишао око 04,30 часова, да је након тога отишао до обале Дунава како је то већ објаснио, наводећи даље у својој одбрани да га је око 05,00 часова, [] позвала и рекла му да се врати до њеног стана да би развалио врата стана, тако да је до њеног стана стигао око 05,15 часова. Објаснио је да је прво раменом два пута ударио по средини врата, након чега је ногом два пута ударио у врата да би видео колико су олабављена, а затим се залетео и провалио врата. У одбрани је даље навео да „то што су урадили“ није било унапред планирано.

Такође, навео је да би посебно додао да је критичне ноћи био под утицајем наркотика односно да је одмах након што је кренуо из Београда, а пре него што је ушао у Хрватску, између 22 и 23 часа, узео „speed“. Објаснио је да је „speed“ почeo да користи неких два месеца пре хапшења, углавном само викендом и то када би ишао у Вуковар код [].

Разлог због којег га је користио је тај што му је услед његовог утицаја сексуални однос трајао дуже. Обично је користио по грам за вече. Такође, навео је да је до 2007. године, био хероински зависник и да након лечења 2007. године, хероин више није користио.

Навео је даље да са [REDACTED] никада раније није причао о томе да ће јој помоћи да убије [REDACTED] она га то није ни молила нити га је на то наговарала али му је у пар наврата рекла да она има намеру да га убије, чак му је једном приликом рекла да је то намеравала да уради 09.07.2011. године, када се буду вратили са неке свадбе, док [REDACTED] буде пијан и када заспи. Такође му је рекла да је имала намеру да га угуши јастуком јер је [REDACTED] дијабетичар, а не лечи се, те да ће тако изгледати као да је умро у сну јер је поред осталог често пио.

Надаље је навео, да због мрака није видео нити зна да ли је [REDACTED] убога [REDACTED] и уколико јесте чиме и где. Наиме, објаснио је да скоро тачно може да каже колико пута и где је он [REDACTED] убојично тачно зна да га је прво убојило два пута у леђа, након чега га је једном убојило у пределу груди или средини тела. Једном је хтео да га убоде али му је нож склизнуо јер је био клизав од крви, тако да тим четвртим ударцем не верује да га је „пробо“ али му је нож тада пао поред [REDACTED] који га је држао за руку тако да је он нож узео у леву руку и убојило га у предео око левог рамена или левог дела врата или левог горњег дела леђа, око кључне кости.

Када је [REDACTED] почела да гуши [REDACTED], а [REDACTED] да се брани, он га је дршком ножа ударио у главу тако да је [REDACTED] јаукању, што је пробудило [REDACTED] и [REDACTED] сина, који је само истрчао из собе, вероватно код сестре у другу собу, након чега га више није видео. Претпоставља да је [REDACTED] закључила шта се дешава пошто је изузетно паметна, и да је [REDACTED] задржала у соби.

Појаснио је даље да је [REDACTED] када га је позвала док је био на обали Дунава, позвала да се врати назад и да провали врата стана. У том разговору питао ју је и нешто у смислу „шта сад знају деца?“ на шта му је [REDACTED] рекла „знају само да им је тата мртав“ и додала „да му је склопила очи руком“ јер су му очи биле отворене.

Када се вратио у стан [REDACTED] му је рекла да има много крви и да не може све да обрише иако је пробала, тако да ће позвати полицију, а „он да бежи за Србију“. Након тога чули су се још три пута у наредних пола сата јер га је Јелена звала да види да ли је близу границе како би могла да позове полицију.

Поводом питања одбране објаснио је да није сигуран да ли је [REDACTED] преминуо док је он још био у стану или када је изашао наводећи да не зна тачан моменат када је издахнуо. [REDACTED] је једноставно задао ударце које јесте и [REDACTED] је тада почeo да се смирује у том смислу да није пружао отпор, говорио је тише и дисао спорије, а он је одмах устао и изашао из стана тако да не зна „да ли је он био још после жив и колико дugo“ и да ли му је [REDACTED] задала још неки ударац. Навео је да је [REDACTED] „испољавао агресивност“ тако што се снажно и агресивно бранио и то тако што је прво напао [REDACTED] а онда и њега јер је он стајао практично са стране, више иза [REDACTED] леђа, док је [REDACTED] седела на кревету испред њега (оптуженог). Надаље је објаснио да „speed“ који је већ навео да је користио, на њега делује тако што му појачава осећаје које у том моменту има односно када неког воли - воли га још више, а ако неког мрзи - мрзи га још више, због нечега је још срећнији, а због нечега још тужнији. Мисли да је „speed“ односно његово дејство, значајно утицало на њега и да се тај догађај десио јер је вероватно због њега потегао нож, што вероватно не би урадио да није био под његовим утицајем јер иако је [REDACTED] мрзео задњих десет месеци због његовог понашања према [REDACTED], којим је и њему лично нанео бол, а посебно због батина због којих је [REDACTED] побацила њихово

дете, никада није имао намеру да га убије већ је Јелену наговарао да се нормално разведе.

Навео је да је [REDACTED] од њега био виши 6-7 см, тежи 10-ак килограма и физички јачи, тако да га се плашио, а посебно се плашио да нож не доспе у његове руке односно да му га не одузме.

На главном претресу одржаном 09.07.2012. године, оптужени Башић је изјавио да се осећа кривим за дело које му је стављено на терет или да нису тачни сви чињенични наводи у оптужници, односно да није тачно да је на свиреп и подмукрао начин лишио живота [REDACTED]. Навео је да је [REDACTED] већ био мртвак када му је он задао четири ударца ножем. Такође, навео да није тачно ни да су [REDACTED] и он унапред планирали да изврше предметно кривично дело.

Јако се заљубио у [REDACTED] своја осећања према њој не може да опише речима. Након првог састанка са њом, наставили су стално да се чују и виђају, ишао је у Вуковар готово свака 2-3 дана.

Даље је навео да је у притвору сазнао да га је [REDACTED] слагала у вези више ствари. Наиме, када су се упознали рекла му је да болује од тумора на мозгу, да се оперисала и да је пуким случајем преживела операцију која је била 27.09.2010. године, што је иначе датум његовог рођења тако да му је поводом тога рекла да "судбоносно везани".

Навео је да јој је између осталог дао сву своју уштеђевину од 1.500 евра како би се лечила, међутим када је одлазио код ње у Вуковар видео је да је део тог новца потрошила на накит који би "симболизовао њихову љубав". Данас 14.02.2011. године, на "Дан заљубљених" [REDACTED] га је позвала да дође код ње или он није могао јер је био пословно заузет, да би му након тога рекла да је тога дана имала саобраћајну незгоду, да је слетела низ литицу и да је била у коми 36 сати. Због тога је осећао грижу савести па је [REDACTED] дао 600 евра да поправи аутомобил међутим у притвору је сазнао да се то није ни десило и да га је [REDACTED] слагала у вези те саобраћајне незгоде. [REDACTED] га је касније оптуживала да је због њега и те саобраћајне незгоде изгубила дете, што наравно није било тачно.

Даље је навео да је [REDACTED] хтела да прекине везу са њим због тог "догађаја" од 14.02.2011. године, као и зато што је побацала дете или он ју је молио да остану заједно. [REDACTED] га је тада одбијала, међутим када јој је рекао да је спреман да жртвује све што има у животу због ње и да ће јој доказати своју љубав, [REDACTED] је то прихватила и рекла му да ће му опрости али да неће заборавити. Након тога почела је и да му поставља разне ултиматуме углавном у вези виђања јер је "био зависан од њене љубави и од секса са њом". Почела је и са уценама примера ради тражила је да јој позајми 200 евра, а када би јој рекао да нема рекла би му да онда не долази у Вуковар, да нема секса и томе слично. У вези свог мужа [REDACTED] му је говорила да је малтретира, да долази кућни пијан, да децу малтретира, да је просто неподношљив и да је понекад туче. Он јој је предложио да малтретирања пријави полицији, на шта му је она рекла да брат њеног супруга ради у полицији и да то не вреди пријављивати јер ће заташкati случај. Предлагао јој је и да се разведе од мужа али му је рекла да [REDACTED] то не би дозволио и да не би плаћао алиментацију за децу. Једном приликом јој је дао 250 евра да ангажује адвоката и поднесе тужбу за развод брака али адвокат јој је сугерисао да то не чини јер је незапослена и болесна, тако да би деца припала њеном супругу.

Након тог периода, негде у јуну месецу, [REDACTED] је позвала његову супругу без његовог знања, претила јој је и тражила одређену суму новца, не зна због чега али рекла јој је да ће се његова супруга, син и он лоше провести уколико не добије новац. Супруга му је показала ту поруку

коју јој је [REDACTED] послала у вези са чим је навео да је Јелена вероватно из његовог телефона - узела број његове супруге. Замолио је [REDACTED] да то не ради мада о томе нису нешто посебно разговарали, а [REDACTED] га је након тога питао ко му је дражи да ли она или његова породица. Навео је да је [REDACTED] рекао да ће се развести, да ће напустити своју породицу и посао и да ће узети отпремнику и преселити се у Вуковар да буду ближи и да започну заједнички живот међутим [REDACTED] је то одбила јер је рекла да је њој њихова љубав на даљину много интензивнија.

Негде у јулу месецу 2011. године, [REDACTED] му је рекла да се њен супруг напио и да ју је силовао и да је након тога покушала да га угуши јастуком на спавању међутим, тај то јој није успело тако да је добила бatinе од мужа. Истакао је да је у пар наврата видео модрице на [REDACTED] телу за које је говорила да их је задобила од супруга. Једном му је показала исту модрицу коју му је показала и 15 дана раније. Не зна да ли га је [REDACTED] лагала да ју је супруг тукао али он је у том периоду веровао да је муж туче. [REDACTED] му је говорила да је муж туче неком специјалном палицом коју користи полиција и да се модрице од удараца том палицом не виде. Негде крајем августа месеца 2011. године, [REDACTED] му је рекла да је други пут побацила њихово (оптуженог и [REDACTED]) дете због тога што ју је супруг тукао док је била трудна. [REDACTED] више није могла да издржи ту пресију и притисак и преклињала га је да је "спасе од тог монструма" мислећи на свог супруга, наводећи да је он препрека њиној срећи и да она не може више да издржи да је супруг стално туче и да ће од тих повреда умрети. Рекла му је нешто у смислу "или [REDACTED] или ја".

[REDACTED] је иначе више пута покушавала да угуши свог супруга на спавању, и то на исти начин као и први пут, зна да је у октобру још једном покушала да га угуши на спавању, али није успела па је поново добила бatinе. Након тога [REDACTED] га је замолила да следећи пут он буде уз њу када то буде покушала, да буде присутан у просторији и да је спасе ако она у томе не успе, мислећи на то да је спасе бatinu уколико тај покушај не успе. Објаснио је да је [REDACTED] замрзео након што му је [REDACTED] рекла да је други пут побацила њихово дете, тако да када му је [REDACTED] у октобру то предложила, прихватио је без речи односно рекао јој је да је спреман да се жртвује и да ће доћи када га позове.

На главном претресу одржаном 18.09.2012. године, навео је да је са записника са претходног главног претреса нашао грешку и то да је "убо мртвог [REDACTED]" наиме он је рекао да је [REDACTED] био "скоро мртав". Навео је да је у Вуковару непрекидно боравио од 22.09. - 02.10.2011. године, када је био на годишњем одмору, да није имао новца да свакодневно путује, па је одлучио да буде у Вуковару иако је био у тешким условима, спавао је у колима и "купao се у хладном Дунаву".

Дана 07.10.2011. године, је око 21,00 - 22,00 часа прешао границу на прелазу Товарник. У Вуковар је дошао на [REDACTED] позив. Договорили су се да се виде близу њеног улаза, чекао ју је у колима око 20 минута. [REDACTED] му је претходно 04.10.2011. године, рекла да је покушала да убије Бору, исто као и раније, покушала је јастуком да га угуши, а онда ју је [REDACTED] "прстукао као никада до тада". Када је видео [REDACTED] како прилази његовом аутомобилу, приметио је да храмље и имао је утисак да је стварно повређена. Није видео да је на лицу имала видљиве повреде. Када је села у аутомобил рекла му је да вози споро јер је све боли, међутим, после једно дводесет минута почела је нормално да се понаша, није давала симптоме да је било шта боли. Замолила га је да је одвезе до дежурне апотеке у центру Вуковара како би узела лекове, међутим та апотека је била затворена, тако да су отишли до Дома здравља у Вуковару, међутим ни та апотека није радила, а онда су отишли у Градску болницу у Вуковару одакле их је портир упутио у Винковце где је радила дежурна апотека. У Винковцима је [REDACTED]

- купила лекове, видео је да је имала два рецепта за "Апаурин". Након тога су се вратили у Вуковар и паркирали се испред њене зграде.

[redacted] му је тада рекла да хоће поново да убије [redacted] видео је да је у тој намери непоколебљива. Била је бесна, разјарена Такву [redacted] претходно није познавао, нон-стоп је понављала нешто у смислу "он или ја". Покушавао је да је одговори од намере да убије [redacted] и објашњавао јој да треба да се разведе или да га напусти, тужи и томе слично. На те његове речи [redacted] се видно изнервирала и патетично му рекла: "Добро, ја сад идем горе сама" и "да одем кући да је заборавим, да спржим гуме и да срушим мостове за собом". Дакле, [redacted] је много волео и одлучио је да је не остави, да буде уз њу, да се попне са њом горе и да у случају ако [redacted] не задави [redacted] јастуком да он буде ту да јој помогне да је [redacted] не пребије. Мислио је да искључиво физичком силом спречи [redacted] да је пребије уколико га [redacted] претходно не удави јастуком. Објаснио је да је он био видно нервозан и уплашен, таква искуства није имао у животу.

Након тог разговора поседели су још минут - два, [redacted] је пустила музiku у колима, рекла му је да не брине, да је терет на њој, да се информисала преко интернета о томе како ће да га угуши и да је сигурна у себе. Кренули су заједно, [redacted] је становала на осмом спрату, заједно су ушли у стан, односно [redacted] је откључала браву на вратима и "у стан су ушли нормално". Ушли су у просторију која представља дневни боравак, ту је [redacted] спавао и ту се све и одиграло. [redacted] је села на кревет и узела парче тканине - одеће "и ставила му то на главу, на лице и ту тканину прекрила јастуком и притиснула". Он је чукао два - три метра даље од кревета на којем је [redacted] спавао и био фокусиран на то шта ће се дододити. У стану је био мрак, једино је кроз прозор допирало улично светло тако да није могао најбоље да види шта се све налазило у дневном боравку али је приметио да је поред кревета на којем је спавао Бора, био лежај на ком је спавао [redacted] и [redacted] син за ког је знао да је имао негде око 4-5 година. Био је свестан да је дете у соби али просто је био фокусиран на оно што се дешавало између Јелене и Боре, тако да је то дете у том трентку за њега било као "комад намештаја".

[redacted] је почeo да се буди, почeo је да пружа отпор, лако је савладао тaj [redacted] притисак, просто видео је да је [redacted] "скочила са кревета и збрисала". Након тога све се дешавало муњевито, [redacted] се [redacted] обратио речима: "Јелена зар опет ово исто срање, стварно ниси нормална, убију те мајке ми". У том моменту се дете пробудило, почело да плаче и изашло из просторије. Тада су и [redacted] и дете нестали, а он је остао сам са [redacted] у тој просторији. Код себе је имао бритву на расклапање са дршком од око 7 - 8 см и сечивом од можда једно 5 см. Та бритва је имала и кашику, виљушку и маказице. Узео у бритву у десну руку, бритва му је мало вирила из шаке и тада је том дршком односно крајем који је вирио из шаке снажно ударио [redacted] у пределу главе, чини му се негде у теменом пределу [redacted] је јаукнуо, није успео да га онасвести, а затим му се [redacted] обратио речима: "[redacted] јеси то ти, остави нас на миру, ово је између нас, убију вас обоје мајке ми" [redacted] је мислио да је он [redacted], [redacted] брат.

У том тренутку био је уплашен, није знао како да реагује, а онда је [redacted] ушла у собу, чуо је да је нешто бацила на под, а затим је "налетела" на [redacted] и почела да га убада. [redacted] је и даље био на кревету, кренуо је да се придиже, а онда му је [redacted] притрчала са ножем. Она је замахивала нон - стоп, чинило му се да је сваки замах истовремено и убод ножем. [redacted] га је убадала тим ножем, а [redacted] је вриштао викао је :"Немој молим те, боли ме, престани". [redacted] је насртала на њега, а [redacted] се бранио млатарајући рукама. Он је стајао по страни, а када је [redacted] "онемоћао и спустио гард - руке" [redacted] је му је "буквално закуцала нож у врат". Убола га је у десни део врата. [redacted] је тада престао да се оглашава, није више вриштао. [redacted] је још пар пута замахнула према њему, не зна да ли га је убola или не.

У сobi је одједном настала тишина, чуо је "шикљање крви" из [REDACTED] врата и како крв пљуска на под јер се стварала локва. Он је тада из њему непознатих разлога узео један нож са гомиле ножева коју је [REDACTED] спустила, пришао је [REDACTED], који му је био окренут леђима, а од знакова живота које је давао то су били кратки издисаји и тада му је задао четири убода и то два пута у пределу леђа, једном по средини леђа ниже, а једном по средини леђа вишље, једном га је преко рамена ударио у груди, мисли по средини груди, а затим је нож пребацио у леву руку и убо га негде у пределу врата са његове леве стране.

[REDACTED] је упалила светло у купатилу и тада је "видео стравичан призор од кога су му се просто ноге одсекле". Припада му је мука од страха и од мириза крви, спустио је нож, отишао до тоалета и повратио. Док је био у тоалету, [REDACTED] је отишla по неке ствари, рекла му је да се пресвуче, да не може такав да иде било где и тек када му је [REDACTED] то рекла, поново се "укључио" у тај догађај и почeo да буде свестан.

Са себе је скинуо дуксерицу, мајицу и доњи део тренерке, и обукао дуксерицу и доњи део тренерке који му је [REDACTED] донела. Изашао је из стана и кренуо ка колима. Чим је ушао у кола, зазвонио му је телефон, видео је да га је [REDACTED] звала, јавио се и [REDACTED] му је рекла да мора да се врати у стан да развали врата. У том тренутку [REDACTED] је успео да пита како су деца и шта она знају, на шта му је она рекла да деца знају да им је тата мртав, да су закључани у својој соби и да их она неће пуштати. Попео се до [REDACTED] стана и три пута ударио раменом у врата, из трећег пута је успео да их развали. Претходно га је [REDACTED] чекала испред лифта у ходнику и рекла да ће само једном закључати врата пошто јој је рекао да нема снаге да развали врата уколико би их закључала више пута. Након тога испратила га је до лифта, рекла да је зове када пређе границу јер ће она тада позвати полицију и рекла му "Маки сада сам удовица".

Што се тиче догађаја који су уследили након што је изашао из стана, понавио је да аутом отишао до Дунава и да у свему остаје при ономе што је у вези тога изјавио на записнику о саслушању осумњиченог пред Трећим одељењем. Навео је да остаје и при ономе што тада изјавио у вези преласка преко границе и доласка у Земун. Тог дана поподне у два наврата су га звали из полиције из Хрватске, питали су га шта је урадио у Хрватској и да ли може да дође у Хрватску.

Приликом уласка у Дунав повредио је десну ногу – посекао је палац десне ноге, а повреде десне руке није имао од сечива ножа како је то изјавио на записнику о саслушању осумњиченог већ су повреде десне руке настале од пада на Дунаву. Јако ми је жао што је актер једног таквог догађаја, што је урадио нешто што уопште није морао да уради. Жао ми је што је један човек изгубио живот и свестан је да је једна од рана које му је он нанео била смртоносна.

Објаснио је да је бритва била све време склопљена, да је дршком те бритве ударио [REDACTED] како је објаснио и да том бритвом [REDACTED] није убадао. Бритву је бацио у Дунав. Из [REDACTED] стана није узео ниједан нож. Навео је да мисли да [REDACTED] и он нису истим ножем убадали [REDACTED] [REDACTED] је након што је избола [REDACTED] свој нож одбацила и кренула ка купатилу, а он је нож узео са гомиле ножева коју је она бацила поред кревета. Јелена је све време држала нож у левој руци јер је леворука.

Поводом питања председника већа зашто је на записнику о саслушању осумњиченог другачије изјашњавао у погледу дешавања у дневној соби критичне ноћи, оптужени Башић је изјавио да је тачно да је приликом уласка у стан скинуо патике али зато што су биле

блатњаве, а не из неког другог разлога. Што се тиче описа ножа на расклапање он га је на исти начин описао и у полицијској станици као и на главном претресу, а полиција је према његовом показивању дршке и сечива, закључила да се ради о дужини од 15 - 20 см. Што се тиче његових навода да ја из десног цепа извадио нож и расклопио га, то није тачно, то је измислио. Такође, није тачно да је [REDACTED] након што га је дршком ножа ударио у пределу главе, убо два пута у тело и да га је након тога још једном убо у пределу груди, и да је након тога нож преместио у леву руку и да га је убо у пределу врата. Ту одбрану пред полицијом дао је односно измислио је да би са [REDACTED] скинуо сву сумњу, тако да је на главном претресу испричао шта се заиста десило. Додао је и то да није тачно оно што је тада у својој одбрани такође навео - да је након што је [REDACTED] узела јастук и кренула да га ставља [REDACTED] на лице, он пришао [REDACTED] и једном га ногом пристиснуо и свом тежином се ослонио на њега, држећи руке на њему. То је тада изјавио из истог разлога који је претходно навео. Након што је оптуженом од стране председника већа предочена одбрана коју је изнео у истражном поступку, оптужени Башић је изјавио да његова одбрана у делу у којем је навео да је из [REDACTED] куће отишао око 00,30 часова, да је био на обали Дунава негде до 05,00 часова и да га је Јелена тада позвала да се врати и да развали врата од стана, није тачна. И ту изјаву је дао да би са [REDACTED] скинуо сваку сумњу. Тачно је оно што је изјавио на главном претресу односно да га је [REDACTED] одмах позвала након што је изашао из њене зграде. Поводом питања браниоца поновио је да је [REDACTED] задао четири ударца након што га је [REDACTED] избола и објаснио да је од тренутка када је [REDACTED] Бори ставила јастук на лице, па до та четири ударца која му је он задао, прошло највише два-три минута. Што се тиче дроге "speed" тачно је да га ја користио критичног дана, узео је два грама и то један грам пре него што је прешао границу Србије и Хрватске, а други грам је узео када је дошао у Вуковар испред [REDACTED] зграде. Без обзира што је узео дрогу свега се јасно сећа, запамтио је догађај, њему он "појачава интензитет чула". Даље је објаснио да је [REDACTED] приликом задавања удараца била на пола метра од [REDACTED] односно на дохват руке. [REDACTED] и [REDACTED] су били окренути једно другом лицем у лице, она је на [REDACTED] буквально натрчала и почела да га убада и њих двоје су све били једно другом окренути лицем у лице. Такође, навео је да [REDACTED] њега никада директно није наговарала да убије [REDACTED] са њеним причама је утицала на њега да "замрзи [REDACTED]". Даље је објаснио да се његов став према [REDACTED] променио, да је то већ објаснио суду на главном претресу и да је због тога одлучио да говори истину, осетио се изданим и превареним од стране [REDACTED]. "Био је зависан од [REDACTED] љубави и секса, на исти начин као што сам био зависан од хероина, то тако може да упореди". На главном претресу одржаном 20.11.2012. године, оптужени је изјавио да би желео да појасни положај тела [REDACTED] док је "задобијао убодине од [REDACTED] у вези са чим је навео да је [REDACTED] "од првог до последњег ударца био у стојећем положају".

На припремном рочишту одржаном 04.06.2014. године, оптужени Башић је изјавио да признаје да је сада покушао [REDACTED] убо четири пута и да се за то осећа одговорним. На главном претресу одржаном 07.05.2015. године, оптужени је истакао да жели да објасни да је критичног дана кренуо у Вуковар са идејом да се види са [REDACTED] и да му ни на крај памети није било да ће неко бити убијен нити је то планирао. Истакао је даље да су нетачни наводи оптужнице у делу у којем се наводи да је он за извршење кривичног дела претходно припремио нож. Наиме, већ је пред претходним председником већа објаснио да је [REDACTED] након што је [REDACTED] почела да га гуши, само једном ударио дршком од ножа у пределу главе, са идејом да га онесвести, а након тога се [REDACTED] појавила из кухиње, држала је нож у руци и онда је она почела да га убада ножем и то је учинила већи број пута. Тек је током овог поступка сазнао да га је [REDACTED] убога више од 20 пута. Навео је да је након што је она престала да га убада ножем "и пошто [REDACTED] није давао знаке живота он га је убо још четири пута као што је то наведено у оптужници". Навео је да уопште није имао ни жељу нити потребу да убије тог човека. Та четири убода ножем није задао зато што је имао жељу да

убије човека, већ зато што је желео њој да докаже да је воли и да ће довека бити заједно и да су у свему томе опет заједно. Тек касније док је био у притвору, анализирајући све околности, схватио је да је био у страшиој заблуди, да је био изманипулисан и да га је Јелена лагала за много ствари. Таквом закључку је између осталог допринео и тренутак када је прочитао пресуду из Хрватске када је схватио да [REDACTED] никада није имала ни ауто, да се саобраћајна незгода о којој му је говорила није ни десила. Такође, из њених исказа које је дала пред судом у Хрватској сазнао је да је за све окривила њега, као и да је склона самоповређивању чиме је она очигледно манипулисала. Из одлуке суда из Хрватске схватио је да је [REDACTED] модрице на телу показивала и свом супругу и да му је говорила да јој их је он нанео, у вези са чим је навео да је [REDACTED] тако и њему показивала модрице и говорила да потичу од батина које је добила од супруга. С обзиром на изнето дошао је до закључка да се [REDACTED] самоповређивала да би са тим повредама (модрицама) могла да манипулише како са њим тако и са својим супругом. Поновио је да је он некада био безграницно везан на њу, да јој је отворено нудио да напусти све, жену, дете и посао и да ће се преселити у Хрватску да би јој био ближи, као и да је тада безграницно веровао. Навео је да тврди да [REDACTED] у није подржавао у идеји да убије мужа јер је знао да уколико би урадила тако нешто, они сигурно не би били заједно, да би након што му је предочена одбрана са главног претреса од 09.07.2012. године, у делу у којем је навео да ће [REDACTED] помоћи када буде хтела да га угуши јастуком са позивом да суду објасни разлику у својим изјавама, оптужени изјавио да је зна како је то ушло у записник, да та реченица може да се тумачи на разне начине и да је једино тачно да јој је обећао да ће је заштитити ако је [REDACTED] буде физички малтретирао. Поводом питања заменика јавног тужиоца да објасни зашто је сада пок. [REDACTED] задао четири убода ножем ако је исти већ био на издисају, оптужени Башић је објаснио да је то урадио из једног јединог разлога – хтео је да докаже [REDACTED] да је воли и да су у свему томе заједно. На исти начин је размишљао и када је први пут дао одбрану пред Трећим одељењем, био је спреман да се жртвује за њу тако да је тада сву одговорност преузео на себе. Након што је оптуженом поново предочена његова одбрана из предистражног и истражног поступка оптужени је изјавио да је тачно једино оно што је изјавио на главном претресу и да је претходно већ објаснио из којих разлога је изнео одбране које су му предочене.

Заменик вишег јавног тужиоца Биљана Јакшић, је у завршној речи истакла да у свему остаје при наводима прецизiranе оптужнице обзиром да сматра да је током доказног поступка несумњиво утврђено да је оптужени Матија Башић извршио кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, које му је стављено на терет. Описујући хронолошки редослед догађаја који се одигравао критичне ноћи у Вуковару, јавни тужилац је истакла да сматра да суд не треба да прихвати одбрану оптуженог у делу у ком је тврдио да је предметно кривично дело извршио јер је био зависан од љубави [REDACTED] а све из разлога јер је таква одбрана у супротности са налазом и мишљењем судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман и комисије судских вештака, којом је преседавала др Милена Станковић, а који код оптуженог нису пронашли црту зависности као преовлађујућу особину његове личности већ само као црту његове личности која не ремети његово психичко функционисање нити тест реалности. Даље је истакла да суд по њеном мишљењу не треба да прихвати ни одбрану оптуженог у делу у којем је навео да је [REDACTED] ножем задао четири ударца док је [REDACTED] био на издисају обзиром да је његова одбрана у овом делу у супротности са налазом и мишљењем судског вештака др Бранимира Александрића. Наиме, истакла је да из налаза и мишљења др Александрића и његових изјашњења са главног претреса, произлази да су [REDACTED] повреде наношene сускцесивно од стране две особе, да је повређивање трајало више минута, да је [REDACTED] са сваком следећом повредом трпео све већи и већи бол до болова максималног интензитета, а самим тим и све већи страх до степена ужаса, а све због осећаја

непосредне угрожености за сопствени живот, на шта указују и одбрамбене повреде. Истакла је да су све повреде које је [REDACTED] задобио критичном приликом, нанете за живота и да је његова смрт у директној узрочно-последичној вези са задобијеним повредама којих је укупно било 33 међу којима је суду посебно указала на повреде бр.35 и бр.48 обзиром да је свака од њих појединачно представљала нарочито тешку телесну повреду односно свака од њих је сама за себе могла довести до [REDACTED] смрти. Управо укупан број повреда које је оптужени заједно са [REDACTED] задао [REDACTED], од којих су 24 биле убодне ране, које су наношene док је [REDACTED] био свестан и трпео болове јаког интензитета и патњу која превазилази уобичајене болове и патње које прате свако лишавање живота, при чему је оптужени све време био свестан да [REDACTED] три болове приликом задобијања повреда, несумњиво упућује на закључак да је предметно кривично дело извршено на свиреп начин. Поред наведеног предметно кривично дело је према ставу тужилаштва извршено и на подмукан начин, а што произлази из чињенице да су оптужени и [REDACTED] претходно испланирали начин и време извршења кривичног дела, чињенице да је оптуженом било познато да [REDACTED] спава у стану са двоје малолетне деце, те да је у контексту са наведеним оптужени по уласку у стан изуз патике како не би оставио свој траг и помиловао куче како не би лајало и пробудило Ковачевића, поступајући преварно, неискрено и злонамерно користећи превасходно поверење које је [REDACTED] имао према својој супрузи. У вези са изнетим даље је навела да су оптужени и [REDACTED] сада покушали док је спавао притискали јастуком преко главе како би га угушили, док га је оптужени рукама и ногама притискао за кревет спречавајући га да се опира и то онда када се оштећени није надао било ком нападу. Након што су Борислава [REDACTED] лишили живота, оптужени је напустио стан, а потом се у стан вратио и развалио врата како би [REDACTED] и он прикрили извршење кривичног дела. Истакла је да је по ставу тужилаштва небитно ко је повреде нанео [REDACTED] односно које повреде му је нанео оптужени, а које [REDACTED] а све из разлога јер су њих двоје деловали као саизвршиоци и заједно допринели лишењу живота [REDACTED]. С обзиром на све наведено предложила је суду да оптуженог Матију Башића огласи кривим за извршење кривичног дела које му је стављено на терет и осуди на казну по закону.

Адвокат Владимир Бојовић, бранилац оптуженог Башића, у завршној речи је истакао да је Апелациони суд у Београду у решењу Кж1.бр.1273/16 од 30.11.2016. године, којим је укинута претходна пресуда и предмет враћен на поновно суђење, дао јасне налоге и инструкције Вишем суду у Београду у погледу извођења доказа односно да одреди ново неуропсихјатријско вештачење, које ће поверити судскомедицинском одбору Медицинског факултета у Београду као и да путем видео линка испита [REDACTED]. У вези са изнетим бранилац је даље истакао да је овај суд заиста одредио ново неуропсихјатријско вештачење оптуженог или да је исто поверио Специјалној затворској болници у Београду, чemu се одбрана изричito противила. Наиме, указао је да је у претходној комисији оптуженог вештачио др Бранко Мандић, да је то вештачење обављено у супротности са свим правилима струке и да је управо због тога Апелациони суд у Београду одредио ново вештачење оптуженог Башића. Даље је истакао да је др Мандић дуго година био запослен у Специјалној затворској болници и да су лекари који су тамо запослени његови "следбеници" и дугогодишње колеге тако да сматра да је елементарна колегијална лојалност и познанство између њих, указивало да је вештачење било потребно поверити некој независној установи, референтију и стручној, пре свега Медицинском факултету у Београду тачније судскомедицинском одбору. Такође, вештачење је могло бити поверено и "Др Лази Лазаревић" или Институту за ментално здравље, а не баш Специјалној затворској болници поред тако великог избора. У сваком случају лекари Специјалне затворске болнице су обавили вештачење оптуженог или њихов налаз и мишљење немају на крају много суштинске

разлике у односу на налаз и мишљење др Бранка Мандића и Ане Најман. И поред бројних питања које је одбили припремио стручни саветник др Цветин Урошевић, вештак др Милена Станковић је на главном претресу од 22.11.2017. године, давала одговоре испред Специјалне затворске болнице и није у битним чињеницама променила налаз и мишљење. Бранилац је даље навео да је одбрана након наведеног дана 30.11.2017. године, доставила суду изјашњење стручног саветника др Цветина Урошевића, чије изјашњење је бранилац фактички у потпуности изнео у завршној речи, апострофирајући надаље да је суд на претресу од 08.12.2017. године, одбио предлог одбране да се вештачење оптуженог повери судскомедицинском одбору на који начин је по мишљењу одбране, повређено право оптуженог да се на несумњив начин утврди његово психичко стање и здравствени статус на дан извршења дела. Бранилац је даље навео да је суд без икакве потребе и инструкције Апелационог суда у Београду, усагласио налазе и мишљења др Бранка Мандића и Ане Најман и комисије вештака из Специјалне затворске болнице. Предметна грешка суда по мишљењу браниоца могла је бити исправљена након што је одбрана доставила мишљење стручног саветника др Цветина Урошевића, којим су налаз и мишљење Специјалне затворске болнице стављени под велику сумњу али уместо тога суд је одбио предлог одбране са претреса од 08.12.2017. године, да се обави ново вештачење оптуженог. Што се тиче друге инструкције Апелационог суда у Београду, бранилац је истакао да је суд путем видео линка испитао сведока [REDACTED], која је сву одговорност за извршење кривичног дела прабацила на његовог брањеника и током испитивања била врло конфузна и нервозна, давала нејасне, штуре и непотпуне одговоре. На врло важна и конкретна питања одбране као што су: "Да ли је раније покушавала да убије свог судружника?", "Да ли је претраживала сајтове који се односе на гушење јастуком?", "Да ли је ушла у стан заједно са Матијом критичне ноћи?", "Чија је била идеја да се [REDACTED] уклони?" и слично, одговарала је на следећи начин: "На то питање не могу одговорити" или "Не могу се никако сећати", чиме је индиректно одговорила или боље речено потврдила да је она била тзв. "*spiritus movens*" или идејни творац и особа која је све покренула, која је опасно злоупотребила оптуженог Матију Башића и за кога је приликом испитивања 12.10.2017. године, рекла да је био потпуно залуђен њом, да је код њега било највише зависности и страсти. На изнети начин, тај део њеног исказа, по мишљењу одбране, у потпуној је корелацији са налазом и мишљењем вештака који код Башића препознају црту зависности, емотивне лепљивости и сплитинга. Даље је истакао да је његов брањеник иначе одмах признао извршење кривичног дела обзиром да је у предистражном и истражном поступку детаљно описао начин извршења кривичног дела указујући на то да је [REDACTED]
[REDACTED] ножем лично задао четири удараца од којих је један довео до [REDACTED] смрти. Међутим, у тим приликама оптужени се уопште није изјаснио о врло битним околностима које су се односиле на природу његове везе са [REDACTED] на осећај зависности који је имао у односу на њу, на радње које је она предузимала у време извршења кривичног дела нити се изјаснио у односу на врло битну хронологију њиховог односа од тренутка упознавања па до момента извршења дела. Наведено је битно из разлога што се само извршење предметног кривичног дела не може посматрати изоловано у односу на све оно што је претходило истом, без увида и процене структуре личности [REDACTED], будући да за радње његовог брањеника постоје објашњења која се налазе у његовом психолошко-психијатријском моделу. Из путне исправе оптуженог Башића може се закључити да је буквално сваки слободан тренутак користио да оде у Хрватску, само и искључиво да би био са [REDACTED] и да њом одржао емотивне односе, са озбиљним елементима еротоманије. Оптужени је потпуно занемарио супругу са којом је до тог момента био у складним односима, запоставио је и свог малолетног сина [REDACTED] за кога је веома емотивно везан, сву своју уштеђевину дао је [REDACTED], која га је све време лагала и обмањивала (почев од тога да је оштетила [REDACTED] све време туче, да је због тога имала побачај и изгубила зачетак који је наводно настао у вези са оптуженим, да је имала

саобраћајну незгоду и да је оштетила возило само због тога што Матија није дошао на Дан заљубљених код ње, да јој је потребан новац за развод брака, да је тешко оболела и слично). [] оптуженог није само доводила у заблуду и касније га све време одржавала у заблуди у погледу свих битних догађаја као и догађаја из њене даље или ближе прошлости, већ га је све време на разне начине учењивала (одбијајући да са њим има сексуалне односе, слала поруке његовој супрузи, све време захтевајући да напусти породицу и доказује јој посвећеност) већ га је оставила у велиkim дуговима и на крају пресудно утицала на његове мотиве и побуде да учествује у инкриминисаном догађају. Међутим, управо су његови мотиви компромитовани лабилношћу коју поседује и која доминира његовом структуром личности. Имагинарно и ирационално "спасавање [] од монструма и њена потпуна заштита од супруга" имају објашњење у налазу вештака, који констатују да код оптуженог нису регистровани капацитети за агресивно реаговање, већ да пре свега постоје: емоционално нестабилни поремећај личности, дистимија-депресија, несигурност, лабилност, амбиваленција и емотивна лепљивост са елементима симбиотског везивања. У том смислу потребно је ценити и исказ сведока [] јер се управо њен исказ и налаз вештака налазе у узајамној вези и дају својеврсно објашњење читавог догађаја. При томе није занемарљив ни генетски моменат и чињеница да мајка оптуженог има проблеме у психолошко-психијатријској сфери. Бранилац је даље навео да је његов брањеник на главном претресу наводи "то нисам урадио зато што сам имао жељу да убијем человека већ зато што сам жеleo да њој докажем да је волим и да ћemo довека бити заједно и да смо у свему заједно...био сам опчињен љубављу, безграницно сам јој веровао...". Даље је бранилац навео да је управо он био сведок потпуне трансформације оптуженог за време боравка у притвору али тек од тренутка када је оптужени примио оптужницу из Хрватске. Наиме, до тог момента сва пажња оптуженог била је усмерена на информације о здрављу и статусу []. међутим, од тренутка када је примио оптужницу из Хрватске у којој је фрагментарно била наведена њена одбрана у којој је потпуно минимизирала своју одлуку у критичном догађају, оптужени се "пробудио и освестио" са молбом да се провере све ствари које се на њу односе тј.да ли је била тешко болесна, да ли је имала саобраћајну незгоду, да ли је њен покојни супруг био склон насиљу и слично. Након свих проверених околности, оптужени је коначно скватио и прихватио истину да је био у страшној заблуди, да је био изманипулисан и злоупотребљен. С друге стране анализом писменог налаза и мишљења вештака др Бранимира Александрића, као и његовог изјашњења са главног претреса, долази се до закључка да је оптужени у великој мери верно описао тренутак извршења дела. Сматра да је посебно битно указати да је вештак навео да се не може искључити одбрана оптуженог да један од последњих [] удараца ножем био оштећеном у пределу десне стране врата (бр.35), а да је након тога оптужени задао четири убода од којих су два била у пределу леђа (један од њих је бр.48). У сваком случају, бранилац сматра да нису разјашњене околности под којим је дошло до извршења наведеног кривичног дела па се поставило питање потребе за усаглашавањем налаза вештака др Александрића и Блажановића. Коначно бранилац је истакао да би суд приликом одмеравања казне морао да има у виду бројне олакшавајуће околности на страни његовог брањеника и то његов степен кривице, његове мотиве и побуде, који су били компромитовани његовим психичким статусом у толикој мери да је буквално све кулминирало у време извршења дела због чега је споран степен његове урачунљивости "*in tempore criminis*". Такође, истакао је да би суд требао да узме у обзир да је улога његовог брањеника била споредна обзиром да је био очигледна жртва манипулатије Јелене Ковачевић без могућности да јој се супротстави и одупре, спреман да се због ње на сваки начин "жртвује", затим присуство малолетног детета у соби непосредно пре извршења дела које је оптужени описао као "комад намештаја" што је значило да дете није регистровао на прави начин и да је сва његова пажња била усмерена на []. Даље је као олакшавајуће околности на страни отпуженог бранилац истакао и то да је оптужени Башић

према мишљењу одбране и стручног саветника био битно смањено урачунљив, да је [REDACTED] претходно покушавала самостално да лиши живота свог супруга, да му је оптужени задао четири ударца и то тек у тренуцима док је [REDACTED] скоро већ био на издисају, да његов брањеник до сада није ни прекршајно ни кривично кажњаван, да се против њега не води други кривични поступак, да не поседује капацитете за агресију, да одувек био пувучен, никада се ни са ким у животу није посвађао и потукао, да је својим признање показао искреност и помогао да се у поступку изводе доказе само на околности врсте и мере кривичне санкције, да је због извршења кривичног дела показао искрено кајање (неколико пута је плакао на главном претресу), да је изузетно везан за свог сина [REDACTED] и да је свестан да неће моћи да учествује у његовом одрастању, да је његова мајка болесна и зависна од помоћи трећег лица, да је његов брак разведен пред Трећим основним судом у Београду јер његова супруга није могла да поднесе све што се десило, а што оптуженом сада посебно тешко пада и јер је био учесник рата 1999. године, када је све време био на Кошарама у једној од најтежих битака наше војске.

Оптужени Матија Башић, је у завршној речи коју је изнео 01.07.2016. године, навео да се од почетка кривичног поступка држао коректно и према полицији и према тужилаштву и према суду, да је приликом првог саслушања признао шта је урадио и да у том делу ни у једном тренутку није мењао своју одбрану. Истакао је да недостатак само једне чињенице или једне информације у људској глави може тотално да промени слику одређеног догађаја, да се једноставно заљубио у ту жену, да је она овладала њим, да је себе доживљао као њеног апсолутног заштитника, а њу као некога ко му је урезан на грудима. Штитио ју је од њеног покојног мужа, штитио ју је од зиме, од врућине, штитио ју је од досаде, од свих њених проблема, тако је доживљавао љубав према њој. Да није добио оптужницу и да није схватио шта се дешава у кривичном поступку у Хрватској он данас не би ни ово говорио и био би спреман да у потпуности прихвати сву одговорност за извршење овог кривичног дела. Објаснио је, да се у списима налази фотографија из стана где се све то десило, да је заиста страшно како то изгледа али тврди да је тог человека, њеног мужа, само једном ударио у главу и два пута убојицем у леђа. Све остале повреде на његовом телу, односно остале убоде нанела му је [REDACTED]. Истакао је да не бежи од одговорности али да заиста не може да прихвати да је урадио нешто што није урадио. Такође, истакао је да зна да ће за децу покојног [REDACTED] увек остати убица њиховог оца али да он то никада није желео да буде нити је имао такву намеру. Страшно лоше се осећа јер је свестан да је због љубави према тој жени фактички уништио и сопствени живот и сопствену породицу, при чему је настала несрећа и у тој породици. Тврди да је све то последица његове љубави према [REDACTED] коју једноставно није могао да контролише. Да је није срео и да се није заљубио у њу све ово се не би десило. У том контексту поново је истакао да између [REDACTED] и њега није постојао било какав претходни план, договор и све остало што је наведено у оптужници, те вечери она га је убедила да све то треба да се уради због њихове љубави и на тај начин је увучен у цео тај догађај. Страшно му је тешко што је уопште био учесник таквог догађаја и што је на овај начин нарушио и свој и живот своје породице. У завршној речи коју је изнео након поновног суђења, оптужени Башић је навео жељи да изнесе још нека лична виђења и закључке. Навео је да је заменик вишег јавног тужиоца у завршној речи довео у везу његово поступање приликом уласка у стан са подмуклошћу што нема никакве везе са реалношћу и оим што се заиста догодило те ноћи у том стану. Објаснио је да од се од кад зна за себе из хигијенских разлога изува приликом уласка у стан те да је из тог разлога то урадио и критичном приликом, а не из разлога да га [REDACTED] не би чуо. Поред тога истакао је да тужилац неосновано тврди да је приликом уласка у стан пса помазио да пас не би лајао већ је то једноставно инстинктивно урадио обзиром да пса који му се буквално завуче у ноге, увек помази. Даље је истакао да жељи да укаже суду да је приликом неуропсихијатријских

вештачења изманипулисан од стране вештака. Наиме, др Бранко Мандић га је током првог вештачења прегледао буквално три минута тако да не зна како је на основу тако кратког интервјуа уопште могао да изнесе налаз и мишљење. Такође, тврди да је и друго вештачење, које је обавила комисија вештака, такође била својеврсна манипулатија јер су му на почетку прегледа рекли да само треба да одговара на постављена питања. Сматра да је комисија на тај начин водила интервју са њим само да би чула само оно што жели да чује. Комисија није хтела да се бави чињеницама које је он почео да износи као битне за сам догађај. Током тог интервјуа њега нико није питao колико дugo је пре предметног догађаја конзумираo спид, а чињеница је да је претходних 70 дана, спид непрекидно користио. Нико га није питao како се осећao током те ноћи и данима пре тога већ су га, из њему необјашњивих разлога, питали како се осећao када је изашао из притвора, да ли има жељу и потребу да успостави контакт са новом девојком и слично, што по њему нема никакве везе са његовом урачунљивошћу у време инкриминисаног догађаја. Такође је навео да је од стране комисије подвргнут и тестирању од стране психолога, да је одговарао на гомилу питања и да су према њему примењени тестови који баш никакве везе немају са стањем његове свести у време извршења кривичног дела. Даље је објаснио да сам ја на питања комисије и психолога одговарао према осећајима које је имао у време извршења кривичног дела. На њихова питања није давао одговоре о осећајима у време вештачења већ је покушао себе да врати у време када се све то дешавало. Даље је истакао да му заиста није јасно на који начин и којим механизмима је вештак др Александрић утврдио начин напоштења повреда оштећеном односно да су исте напете искључиво ножем. Заиста не може да прихвати да је др Александрић успео да у свом налазу да опише облик тог ножа, односно његовог сечива јер он није био присутан тамо. Такође, истакао је да не може да прихвати налаз др Александрића у делу у ком је искључио да је ошт. [REDACTED] убадан шрафцигером јер да је вештак пажљивије прегледао убодине на телу оштећеног, приметио би да су оне напете у облику броја 7. Обзиром да су убодине ране шрафцигером мање од убодина ножем, др Александрић је по њему морао да дође до закључка да је [REDACTED] подигла мајицу са тела покојног [REDACTED] и да му је ненела убодине шрафцигером у облику броја 7 са јасним разлогом односно јер су 7 година били у браку.

Суд је у доказном поступку на главном претресу саслушао оптуженог, испитао сведока [REDACTED] и сталне судске вештаке др Бранка Мандића и др Милену Станковић и на сагласан предлог странака извршио увид у следеће писмене доказе: извештај из КЕ за оптуженог, потврду о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП од 09.10.2011. године, записник о очевиду Жупанијског државног одвјетништа у Вуковару од 08.10. 2011. године бр.КР-ДО-463/11-10, службене белешке о криминалистичко-техничком прегледу лица места ПС Земун ПУ за град Београд бр.Кт.уписника 107/5143/2011 и бр.107/5144/2011 обе од 09.10.2011. године, службену белешку о криминалистичко-техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику УКП ПУ за град Београд бр.Кт.уписника 100/5990/2010 од 10.10.2011. године, записник о претресању стана и других просторија Трећег одељења УКП ПУ за град Београд од 09.10.2011. године, фотокопију путне исправе оптуженог Матије Башића, налаз и мишљење сталних судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман од 22.03.2012. године, извештај Службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор УКП бр.03/4-4 сп.677/11 од 16.11.2011. године - за мобилне телефоне оптуженог и то марке "Самсунг" модел [REDACTED] ИМЕИ [REDACTED] са картицом сер.бр. [REDACTED] и телефон марке "Самсунг", модел [REDACTED], ИМЕИ [REDACTED] са картицом [REDACTED] сер.бр. [REDACTED] листинг одлазно-долазног саобраћаја [REDACTED] за временски период од 01.01.2011. године до 01.06.2011. године, записник о вештачењу са налазом и мишљењем о извршеним ДНК анализима Инситута за судску медицину бр.67/11 од 01.03.2012. године, фото-документацију

Одељења криминалистичке технике УКП ПУ за град Београд и то бр.Кт.уписника 100/5990/2011 и бр.уписника 18583/2011 од 10.10.2011. године, и бр.Кт.уписника 107/5143/2011 и К.т.107-5144/2011 од 09.10.2011. године, као и у доказе прибављене у поступку пружања међународне правне помоћи од правосудних органа Републике Хрватске и то спецификацију *corpora* материјала изузетих током очевида и претреса стана [REDACTED].
[REDACTED] ПУ Вуковарско-сријемског одјела криминалистичке полиције бр.511-15-04/4-07/1-КУ.254/11 од 15.10.2011. године, бр.511-15-04/4-07/1-КУ.254/11 од 14.10.2011. године, бр.511-15-04/4-07/1 - КУ.254/11 од 12.10.2011. године, ситуацијски план Вуковарско сријемског одјела криминалистичке полиције бр.ОУ-671/11, записник са налазом и мишљењем биолошког вештачења и ДНА анализе Центра за форензичка испитивања, истраживања и вештачења "Иван Вучетић" Загреб, Одјел биолошких и контактних вјештачења 511-01-113/1-10021/11 и 100121/2-11 од 16.01.2012. године, налаз и мишљење телекомуникационог и информатичког вјештачења од 30.01.2012. године, исказ сведока [REDACTED] са записника сачињеног пред Жупанијским судом у Вуковару 11.01.2012. године, исказ сведока [REDACTED] са записника сачињеног пред Жупанијским судом у Вуковару 11.01.2012. године, исказ сведока [REDACTED] са записника сачињеног пред Жупанијским судом у Вуковару 11.01.2012. године, решење Центра за социјални рад Вуковар бр.2196-12-04/10-11-14 од 24.10.2011. године, пресуду Жупанијског суда у Вуковару К-5/15-146 од 27.04.2014. године, пресуду Врховног суда Републике Хрватске Кж2.бр.314/15-4 од 24.09.2015. године, и пресуду Врховног суда Републике Хрватске Кж2.бр.6/15-4 од 17.02.2016. године, налаз и мишљење Специјалне затворске болнице од 14.06.2017. године, и извршио увид у исказ сведока [REDACTED] са главног претреса од 25.06.2015. године, изјашњење сталног судског вештака др Бранимира Александрића са записника о главном претресу од 13.04.2016. године, изјашњења сталних судских вештака др Бранка Мандића и Ану Најман са записника о главном претресу од 09.04.2013. године и 30.05.2016. године, исказ сведока [REDACTED] који је прибављен путем међународне правне помоћи и дат пред Жупанијским судом у Вуковару дана 02.12.2015. године, па је оценом доказа у складу са одредбом чл.16 ЗКП, утврдио чињенично стање ближе описано у изреци пресуде.

Из записника о увиђају Жупанијског државног одвјетништва Републике Хрватске KR-DO-463/11-10 од 08.10.2011. године, утврђено је да је увиђај извршен у стану [REDACTED] и [REDACTED], који се налази у осмоспратној згради у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у Вуковару, а до којег стана се долази лифтот или степеништем. Утврђено је даље да је у записнику констатовано да је у стану затечена [REDACTED] од [REDACTED] рођена [REDACTED] године, у Осијеку, чији изглед је пре изузимања трагова и њене гардеробе приказан на фото.бр.150 foto-документације OU-671/11 коју чини укупно 175 (стоседамдесетипет) фотографија, након чега је констатовано и фотографисањем уз размерник фиксирано да је иста на себи имала:

- сиву мајицу кратких рукава са натписом на предњој страни „Katty Perry” и отиснутом сликом мачке - на којој су уочени трагови црвене боје налик на крв у виду прожимања – што је приказано на фото.бр.152, 153, 154 и 155 foto-документације OU-671/11,
- доњи део тренерке розе боје – на којој су на десном колену и левој натколеници са предње стране уочени трагови црвене боје налик на крв у виду прожимања – што је приказано на foto.бр.156-162 foto-документације OU-671/11,
- чарапе љубичасте боје и беле ПВЦ папуче – на којима су уочени трагови црвене боје налик на крв у виду брисотина – што је приказано foto.бр.172, 173, 174 и 175 foto-документације OU-671/11 од 15.10.2011. године,

- на предњем делу врата [REDACTED] са предње стране, са обе стране гркљана уочени су трагови налик на крвне подливе, у зони 7 x 3 см – што је приказано на фото.бр.165, 166, 167 и 168 фотодокументације OU-671/11 од 15.10.2011. године,
- на десном рамену [REDACTED] уочен је траг црвене боје налик на крв у виду брисотине, а на подлактици десне руке две огработине са унутрашње стране – што је приказано на фото.бр.163, 164, 169 и 170 фотодокументације OU-671/11,

Даље, је наведено да су од поред напред наведене гардеробе, брисева трагова црвене боје налик на крв, од [REDACTED] сечењем изузети нокти са обе шаке, као и брисеви поднокатног садржаја.

У контексту са напред изнетом, суд је из налаза и мишљења Одјела биолошких и контакtnих вјештачења Центра за форензичка испитивања, истраживања и вјештачења "Иван Вучетић" из Загреба, бр.511-01-113/1-10021/11 и 10021/2-11.Но од 16.01.2012. године, утврђено је да је на напред описаној мајци која је изузета од [REDACTED] – утврђен ДНК профил мушкије особе који се поклапа са ДНК профилом [REDACTED]. Утврђено је такође да је ДНК профил мушкије особе који се поклапа са ДНК профилом [REDACTED] пронађен и на доњем делу тренерке који је носила [REDACTED], као и да је на чарапама љубичасте боје је које такође носила [REDACTED] а које су такође изузете од ње, утврђен мешани ДНК профил у којем се део ДНК алела са ДНК алелима ДНК профилом [REDACTED] а део са алелима ДНК профилом [REDACTED]. Даље је утврђено да на папучама које су изузете од [REDACTED] није утврђена довољна количина хуманог ДНК за даљу налазу. Надаље је утврђено да је ДНК анализом одрезаних ноктију са леве шаке [REDACTED] и брисева њених руку, утврђен мешани ДНК профил у којим се део алела поклапа са ДНК алелима ДНК профилом [REDACTED] а део са њеним ДНК алелима. ДНК анализом одрезаних ноктију са десне шаке [REDACTED] утврђен профил женске особе који се поклапа са њеним ДНК профилом.

Даље, из записника о увиђају утврђено је следеће:

- на спољашњој страни улазних врата стана бр.97 налази се плочица са напред наведеним бројем и именом и презименом [REDACTED], на левом оквиру врата уочено је оштећење металног дочекивача језичка браве за закључавање с тим да је унутрашњи део извијен према унутра, а такође је уочено и оштећење дрвеног материјала крила. Језичак браве за закључавање затечен је у положају – закључано, а са унутрашње стране браве у лежишту, налазио се кључ улазних врата. Брава улазних врата била је функционална,
- кроз улазна врата улази се у ходник стана, димензија 1,95 x 2,58 м, из којег се кроз врата на десном бочном зиду ходника улази у купатило, док се на зиду насупрот улазним вратима на десној страни – врата улаза у дечију собу, а на левој страни – врата улаза у дневни боравак,
- врата кроз која се улази у дневни боравак затечена су без оштећења, а дневни боравак је димензија 6 x 5,42 м, облика приближног облику латиничног слова "L". Насупрот улазним вратима налази се улаз у кухињу,
- на поду просторије, на дрвеном паркету, у средишњем делу дневног боравка затечено је тело мушкарца, одевено у белу поткошуљу и гађице сиве боје. На телу су уочени обилни трагови црвене боје налик на сасушену крв, који прекривају лице и врат. Трагови црвене боје налик на крв уочавају се и на осталим деловима тела, а бела

поткошуља и сиве гаћице прожети су такође црвеном бојом налик на кrv, посебно интензивно у пределу прса. Трагови цревне боје налик на кrv уочени су и испод главе. Даље је констатовано да је са површине тела извршено скидање црвене материје налик на кrv, те да су на предњој страни тела уочене повреде које су детаљно побројане у предметном записнику и фиксиране фотографисањем,

- тросед се налазио уз дуж левог бочног зида, исти је затечен развучен, а на троседу су се налазила два јастука и покривка, након чега је констатовано да су на извученом делу троседа на тканини беле боје уочена оштећења тканине у виду реза дужине 16 см и убода димензија 3 x 2 см са интензивним траговима црвене боје налик на кrv,
- витрина се налазила уз зид ходника, на истој се налазио телевизор, након чега је констатовано да су и на витрини и на телевизору затечени трагови материје црвене боје налик на кrv, док су на поду испод телевизора и витрине уочени трагови црвене боје налик на кrv у виду локве,
- на поду између троседа и двоседа уочени су делови сломљеног дрвеног столића, плетена корпа са даљинским управљачем, женска марама љубичасте боје различитих нијанса и покривка, с тим да су на дрвеној нози оштећеног столића уочени трагови цревене боје налик на кrv, док су испод ћебета на поду пронађене две минђуше са траговима црвене боје налик на кrv,
- на двоседу плаве боје уочени су трагови цревене боје налик на кrv, а на двоседу се налазио и јастук такође са траговима црвене боје налик на кrv,
- на фотеље плаве боје чији је седећи део био покрiven наранџастим материјалом уочени су трагови цревене боје налик на кrv,
- из просторије дневног боравка улази се у кухињу која је димензија 2,34 x 2,32 m, где је на дну судопере уочен траг црвене боје налик на кrv,
- из ходника стана улази се у купатило где је у лавабоу уочен траг црвене боје налик на кrv, са којег је као и у погледу претходних трагова, изузет брис.

ДНК анализом извршеном од стране Одјела биолошких и контактних вјештачаша Центра за форензичка испитивања, истраживања и вјештачења "Иван Вучетић" из Загреба, бр.511-01-113/1-10021/11 и 10021/2-11. Но од 16.01.2012. године, утврђено је да је анализа спорних трагова крви брисева испод ногтију [REDACTED] и са ланчића који је изузет са његовог тела, дала ДНК профил мушкије особе који се поклапа са његовим ДНК профилом. Такође, ДНК анализа спорних трагова крви са белог пешкира са плавим обрубом, на комаду тканине на којем су била оштећења у виду реза дужине 16 см и убода димензија 3 x 2 см која је била на извученом делу троседа, на тканини извученог дела троседа, на трагу бриса црвене боје са површине телевизора и витрине, као и са трага изузетог са пода просторије испод телевизора и витрине, те на наушници која је пронађена испод ћебета на поду просотије, те трага крви са столића који се налазио на поду између троседа и двоседа, на тканини наранџасте боје којом је била покривена фотеља плаве боје, на трагу на тканини јастука који се налазио на двоседу, на трагу црвене боје налик на кrv изузетог са горње површине лавабоу у купатилу, као и на изузетог са дна судопере утврђен ДНК профил мушкије особе који се поклапа са ДНК профилом [REDACTED]. Такође, на љубичастој и јастуку са јастучницом који су такође изузети са лица места у улазу [REDACTED], утврђен је ДНК профил мушкије особе који се поклапа са ДНК профилом [REDACTED]

Из "ситуацијског плана" ОУ-671/11 - на којој је приказана скица лица места уз означавање затечених трагова као и скица тела са повредама предње и задње стране тела које су означене редним бр.13, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 58, 59 и 60, фото-документације ОКТ-108/11 - коју чине 34 фотографије, ОКТ-109/11 - коју чини 10 фотографија, ОКТ-110/11 - коју чини 59 фотографија и ОКТ-671/11 - коју чини

- 175 фотографија утврђене су чињенице које су напред наведене и констатоване у записнику о увиђају односно општи изглед зграде у Вуковару, у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] општи изглед улаза у наведену зграду, изглед ходника на VIII спрату на којем се налази стан бр. [REDACTED]. Даље, у предметној фотодокументацији приказана су механичка оштећења на улазним вратима у предметни стан, општи изглед дневног боравка стана, као и општи изглед затеченог тела [REDACTED] на којем су видљиве повреде, трагови црвене боје налик на крв, а затим и ближи изглед свих повреда. Такође, на фотографијама су приказани сви трагови затечени у дневном боравку, затим распосред просторија и трагови пронађени и фиксирали у истима. Истовремено на фотографијама је приказана изузета одећа и то како одећа са тела пок. Ковачевића тако и одећа и обућа [REDACTED], уз приказ општих трагова цревне боје налик на крв на њеном десном рамену, општи изглед повреда у виду крвих подлива са обе стране гркљана, општи и ближи изглед огработине на десној руци. Коначно на предметним фотографијама приказани је општи изглед ножева, испитивача, одвијача, шила, одеће, накита, јастука, женске мараме, кухињске крпе – пешкира који су затечени у предметном стану и изузети са лица места.

У контексту оруђа које је затечно и фотографисањем фиксирано, а потом и изузето са лица места, суд је из налаза Одјела биолошких и контактних вјештачења Центра за форензичка испитивања, истраживања и вјештачења "Иван Вучетић" из Загреба, бр. 511-01-113/1-10021/11 и 10021/2-11. No од 16.01.2012. године, утврдио да на ножевима и алатима (одвијачи, испитивачи, шила) није доказана присутност релевантних биолошких трагова.

Из фото-документације ОУ-678/11 Одјека криминалистике технике Одјела криминалистичке полиције ПУ Вуковарско-сријемске бр. 511-15-04/4-07/1-KU-245/11 од 15.11.2011. године, коју чини укупно 14 (четрнаест) фотографија, утврђен је општи изглед круга предузећа девастираних објеката "Борово" који се налазе у близини ул. Стројарске, као и општи изглед лица места поред напред наведене порушене зграде где се налази пролаз према десној обали реке Дунав, те дела десне обале Дунава, као и општи изглед дела жбуња и камења где је пронађен доњи део тренерке светло сиве боје, на којој су се налазили трагови цревене боје налик на крв у виду прожимања као и натпис "14 PET ILI", с тим да је на фотографијама приказан и општи и ближи изглед наведене тренерке. У контексту са изнетим суд је из налаза и мишљења Одјела биолошких и контактних вјештачења Центра за форензичка испитивања, истраживања и вјештачења "Иван Вучетић" из Загреба, бр. 511-01-113/1-10021/11 и 10021/2-11. No од 16.01.2012. године, утврдио да је на предметном доњем делу тренерке утврђен ДНК профил мушкије особе који се поклапа са ДНК профилом [REDACTED]

Из налаза и мишљења судског вештака за информатику и телекомуникације Рената Брадвице од 30.01.2012. године, утврђено је да је претрагом мобилних телефона и хард-диска рачунара које је користила [REDACTED] утврђено следеће:

- из садржаја мобилног телефона марке "LG GT500" са картицом мобилног оперетера [REDACTED] броја [REDACTED], који је користила [REDACTED] утврђено је у телефонском именику под редним бројем [REDACTED] под именом [REDACTED] сачуван број оптуженог Матије Бashića [REDACTED], а под редним бројем [REDACTED] под именом [REDACTED] сачуван број оптуженог [REDACTED], а под редним бројем [REDACTED] такође је сачуван број оптуженог [REDACTED] под именом [REDACTED],
- са напред наведеног броја који је користила [REDACTED] дана 08.10.2011. године, у 04:32 и 04:34 часова покушано оставаривање контакта са телефоном

[REDACTED], који је користио оптужени Матија Башић,

- у временском периоду од 20.04.2011. године, па до 06.10.2011. године, са напред наведеног броја који је користила [REDACTED] са бројем оптуженог Башића [REDACTED] остварен је контакт укупно 209 пута, док је са његовим бројем - [REDACTED] контакт остварен 400 пута, а са бројем - [REDACTED] контакт је остварен 3 пута, што даје збир од укупно 612 контаката, како путем sms тако и разговорима,
- из садржаја мобилног телефона марке "Alcatel" са картицом мобилног оперетера " [REDACTED]" броја [REDACTED], који је користила [REDACTED] утврђено је да је у телефонском именику под редним бројем [REDACTED] без имена сачуван број оптуженог [REDACTED], под редним бројем [REDACTED] под именом " [REDACTED]" сачуван је број оптуженог [REDACTED], а под редним бројем [REDACTED] под именом " [REDACTED]" сачуван је такође број оптуженог Башића [REDACTED],
- дана 08.10.2011. године, у периоду од 16:24 до 18:39 часова, са броја [REDACTED], који је користила [REDACTED] 10 пута су контактирани бројеви [REDACTED] и [REDACTED] које је користио оптужени Башић,
- у временском периоду од 23.01.2011. године, па до 08.10.2011. године, у 18:42 часа, са телефонског броја [REDACTED], који је користила [REDACTED], оптужени Башић је контактиран 230 пута на број [REDACTED], затим 6.186 пута на број [REDACTED] и 868 пута на број [REDACTED] тако да укупан број комуникације између [REDACTED] и овде оптуженог Матије Башића у наведеном периоду износи 9.284 пута, а комуникација је остваривана и путем sms и разговорима,
- оптужени Матија Башић је са бројем [REDACTED] који је користио, у временском периоду од 24.09.2011. године до 08.10.2011. године, у 05:29 часова, 213 пута остварио контакт са бројем [REDACTED] који је користила [REDACTED] и 201 пут са њеним другим бројем [REDACTED] – што даје укупан број међусобне комуникације од 414 пута и то и путем sms и разговорима,
- прегледом хард-диска из рачунара марке "Asus", са подацима и бројевима ближе наведеним у предметном налазу, утврђено је да је на рачунару креиран налог корисника [REDACTED], док је на другом хард-диску рачунара исте марке, креиран налог корисника '[REDACTED]', чијим се прегледом историје рада на рачунару и историје прегледа посечених web страница, долази до закључка да креирани корисник [REDACTED] није једини који је користио предметни рачунар, а што произлази из чињенице да се са наведеног рачунара приступало друштвеној мрежи "Facebook" на корисничке профиле [REDACTED], "Matija Bašić" и [REDACTED],
- осим на наведену друштвену мрежу са предметног рачунара дана 01.10.2011. године, у 21:29 часова, приступљено је страници градског гробља "Viktorovac" која говори о "postupku kod smrtnog slučaja", затим истог дана у 21:28 часова приступало се Google претрази "koga obavjestiti u slučaju pronadenog pokojnika", у 21:17 часова преко истог претраживача претрази "tko sahranjuje pokojnika ako obitelj nema", у 20:04 часова посечена је страница "Koliko čovjek može izdržati bez zraka", у 20:00 часова приступало се чланку "Bogatu Ruskinju nakon seksa ugušio jastukom, pa je izbo nožem", у 19,59 часова приступљено је чланку "Zločin u Dubravi: Muškarac zadavio svoju

nevjenčanu suprugu”, у 19,59 такође приступало се теми “Davljanje”, у 19:58 часова чланку “Slučaj Bostonskog davitelja oživljava”, а у 19:57 часова чланцима везаним за “Davljenje, najnoviji članci”. Такође, претрагом рачунара у мапи Adobe Digital Camera Photos налазила се подмапа у којој су се налазиле фотографије примељене путем мреже “Facebook”, које су снимљене дана 01.01.2011. године, и означене са ознакама [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] међу којима су фотографије оптуженог, као и заједничке фотографије оптуженог и [REDACTED]

- даље, идентификацијом базних станица које су коришћене 07.10. и 08.10.2011. године, утврђено је да је до 23:00 часа оптужени Башић користио број [REDACTED] када је примио задњу поруку на тај број и у том моменту исти је био у дometу базне станице [REDACTED]. Утврђено је да је након наведене поруке оптужени користио број (+385)977790927 с тим да је његова ruta кретања током коришћења овог броја од 23:00 до 23:29 часова била између базних станица ‘[REDACTED]’ и ‘[REDACTED]’, а пролазећи кроз базну станицу ‘[REDACTED]’ 07.10.2011. године, од 10:26 до 22:58 часова између [REDACTED] која је користила број [REDACTED] и оптуженог Башића који је користио број [REDACTED], комуникација остварено укупно 79 пута,
- па дан 08.10.2011. године, у временском периоду од 04:39 до 05:25 часова, комуникација између [REDACTED] која је користила број [REDACTED] и оптуженог Башића који је користио број [REDACTED], остварена је 6 пута – и то у виду једне поруке и пет позива, а задњи контакт остварен је у 05:25 часова у трајању од 3 минута и 58 секуни у ком тренутку је оптужени Башић био у дometу базне станице [REDACTED].

Из потврде о привремено одузетим предметима Трећег одељења УКП-а од 09.10.2011. године, коју је оптужени Матија Башић потписао без икаквих примедби, утврђено је да су од оптуженог привремено одузети следећи предмети: 1. дрвена огрлица браон боје и светло браон боје са црним круговима и керамичким привеском у облику рога, 2. огрлица са канапом и привеском у облику животињског зуба, 3. метална наруквица из шест правоугаоних сегмената сребрне боје, без ознака, 4. мушки прстен сребрне боје са натписом „Roadrunner”, 5. наруквица са више дрвених, пластичних и металних сегмената спојених канапом за пецање, 6. платнена торбица, светле окер боје, са натписом „Chuckjaylor” и апликацијом у виду две патике и петокраком на спољној страни, 7. мобилни телефон марке „Samsung” модел [REDACTED] ИМЕИ [REDACTED] са [REDACTED] картицом сер.бр. [REDACTED], 8. мобилни телефон марке „Samsung”, модел [REDACTED] ИМЕИ [REDACTED] са [REDACTED] картицом сер.бр. [REDACTED], 9. мобилни телефон марке „Sony Ericsson”, модел [REDACTED] ИМЕИ [REDACTED], са [REDACTED] картицом сер.бр. [REDACTED], 10. плата дуксерицу са белим оковратником, и натписом беле боје Dac Jeans Co.95, 11. доњи део тренерке тегет боје са белим „Nike знаком“, величине L и 12. исцепана бела мајца кратких рукава са натписом Calgari Canada.

Из службене белешке о кримијалистичко-техничком прегледу лица места ПС Земун, и фото-документације бр.КТ.уписника 107/5143/2011 и 107-5144/2011 обе од 09.10.2011. године, и два записника о претресању стана и других просторија Трећег одељења УКП-а оба од 09.10.2011. године, утврђено је да су у ул.Цесија Овенса бр.1 у Земуну, претресом стана пронеђени, фиксирани изузети: 1. један пар патика беле боје без пертли, марке „Nike”, које су затечене на тераси на првом спрату, а што је приказано на foto.бр.2, 3, 4, 5, 6 и 7, 2. један пар белих пертли, које су затечене у купатилу на првом спрату, што је приказано на foto.бр.8, 3. постељина беле боје – на којој су уочени трагови црвение боје налик на крв, а која је

затечена на кревету у соби на првом спрату, што је приказано на фото.бр.11 и 12, 4. доњи део тренерке сиве боје, марке Diadora, која је затечена у соби на првом спрату, што је приказано на photo.бр.13 и 14. У дворишту испред гараже у канти за смеће зелене боје, затечена је црна ПВЦ кеса у којој су затечени следећи предмети: 1. једна мајица беле боје – на којој су уочени трагови материје првенице боје, 2. једна мајица плаве боје са белим апликацијама – на којој су уочени трагови материје црвене боје и 3. један доњи део тренерке плаве боје, а чије место проналаска и изглед су приказани на photo.бр.17, 18, 19, 20 и 21.

Из извештаја Одсека за прикупљање и обраду дигиталних података Одељења за електронски надзор ССИМ бр.03/4-4 сп.677/11 од 16.11.2011. године, утврђено је да су да су предмет претраге били садржаји мобилних телефона, који су привремено одузети од оптуженог Матије Бashiћа и то:

- мобилни телефон марке "Samsung [REDACTED]" ИМЕИ [REDACTED], који је закључан непознатим кодом, са СИМ картицом бр. [REDACTED] сер.бр. [REDACTED], закључане непознатим ПИН кодом и ПУК кодом [REDACTED] а за који је утврђено да не постоје техничке могућности у виду софтверских алата за његово ишчитавање, након чега је констатовано да у именику, листи позива и порука нема регистрованих података,
- мобилни телефон марке "Samsung [REDACTED]" ИМЕИ броја [REDACTED] који је закључан непознатим кодом, са СИМ картицом бр. [REDACTED] сер.бр. [REDACTED], са ПИН кодом [REDACTED] и меморијском картицом „microSD“ 1GB, за који је утврђено да у именику нема података, да на листи позива са СИМ картице нема података док су као поруке на истој сачуване две одлазне поруке које нису послате и то порука "Ветар ће твој увек њихати гране, и дозволити нећу да време са тобом икада престане. Уместо да пузимо са тобом и у топлом нам пајкиш загрљају, мама и тата моле аиђеле да ти крила дају", док је друга порука садржине "од снова се не живи, а ни у њима..док је рађања јутарњег сунца, за живот наде има... и глупа тишина праћена звезданим небом..за живот је пут са неопходном вером...док је дна, биће и врхова..сваки поглед уздигнуте главе за живот је шанса нова...после сваког пада покушај летења..искра је живота снага хтења...и оболеле зимске гране на обалама ритова..символ су живота и рађања изнова..живот упорне упорно мучи, живот вољнима вољно бежи, живот искусне новим искуствима учи, сваки дан у животу успаваном је још тежи...". Такође у извештају је констатовано да нема софтверских алата за ишчитавање предметног мобилног телефона који је закључан непознатим кодом, након чега је констатовано да у именику, на листи позива и порука нема података,
- мобилни телефон "Sony Ericsson [REDACTED]" ИМЕИ бр. [REDACTED], са СИМ картицом бр. [REDACTED] (ишчитао уређај), сер.бр. [REDACTED] [REDACTED] Croatia), за који је утврђено да ни у именику ни у листи нема регистрованих података и да је сачувана само једна долазна порука која је дана 08.10.2011. године, у 04:38 часова послата са мобилног телефона бр. [REDACTED] садржине "јави се!!!". У садржају предметног мобилног телефона сачувано је укупно тринаест фотографија и слика у ".jpg" формату и седам у ".gif" формату, у које је суд извршио увид обзиром да су исте достављене на диску у прилогу предметног извештаја, а међу којима се налазе две фотографије оптуженог ([REDACTED] и [REDACTED] и једна фотографија [REDACTED].

Из фотокопије пасоша бр. [REDACTED] који је оптуженом Матији Бashiћу издат од стране Министарства унутрашњих послова Републике Србије дана 24.12.2010. године, утврђено је

- да је оптужени у Републику Хрватску ушао дана 07.10.2011. године и то преко граничног прелаза "Товарник", те да је из Републике Хрватске изашао и ушао у Републику Србију наредног дана тј.08.10.2011. године.

Из фото-документације Одељења криминалистичке технике УКП ПУ за град Београд бр.Кт.уписника 100/5990/2011 од 10.10.2011. године, коју чини осам (8) фотографија приказан је изглед путничког возила "Fiat Punto", регистарских ознака [REDACTED] и то изглед предње и задње стране возила, десне и леве бочна страна возила, изглед предњег и задњег дела унутрашњости возила и пртљажник возила.

Из налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранимира Александрића, специјалисте судске медицине, од 13.05.2014. године, записника о увиђају и фото-документације са лица места, као и фото-документације Одејека криминалистичке технике Одјела криминалистичке полиције ПУ Вуковарско-сријемске бр.511-12-04/4-01/1-KU -245/11 број ОКТ-109/11 од 15.11.2011. године, које на 10 (десет) форографија, приказују тело [REDACTED], те пронађене повреде након обдукције 10.11.2011. године, која је предузета на Одјелу патологије у ОБ Вуквар под KR-DO-463/11, утврђено је следеће:

- тело [REDACTED] пронађено је на средини дневне собе (бр.13 на скици лица места) у положају на леђима, с тим да се испод његовог доњег дела трупа налазила плоча поломљеног стола, а испод горњег дела трупа и главе налазило се хебе,
- тело [REDACTED] било је обучено у белу бретел мајицу и сиве кратке гаће, с тим да се из фото-документације са лица места види да је мајица у горњем делу била натопљена крвљу, а у доњем предњем делу мрљасто попрскана крвљу, као и гаће са предње стране (фото.бр.146-148). Кожа ногу [REDACTED] била је са предње стране на појединим местима мрљасто попрскана крвљу, док су се на појединим местима налазили трагови сливања крви пут надоле, а мрље крви налазиле су и на његовој десној пети (фото.бр.35-39),
- испред ногу [REDACTED] налазио се развучен кревет чија покривка је у половини која је била ближа телевизору, скоро потпуно била натопљена крвљу (бр.15 на скици), а на бројним местима и мрљасто попрскана крвљу (бр.14 на скици),
- изнад наведеног дела кревета чија покривка је била натопљена крвљу, на орману и телевизору налазили су се бројни сливајући трагови крви (бр.16 на скици), а испод њих на поду и трагови великих мрљастих падајућих капи крви и већа локва крви (бр.17 на скици, фото бр.49-53),
- на судопери у кухињи пронађен је мрљasti траг крви (бр.51 на скици), а брисотине крви су пронађене на лавабоу (бр.50 на скици) и поду купатила (бр.49 на скици),
- на стварима у околини тела [REDACTED] (фотељи и деловима одеће) такође су пронађени бројни трагови крви у виду мрља, брисотина и натопљености,
- у купатилу је пронађена и једна крпа са размазаним траговима крви на њој.

- Обдукцијом тела [REDACTED] установљене су укупно 33 повреде и то: једна нагњечина коже на глави, две огуљотине коже, три мрљаста крвна подлива, те три секотине и

24 убодине на глави, врату, трупу и удовима.

- **нагњечина коже на глави** (промера 1,5 x 0,9 cm) налазила се у левом теменом пределу - практично на врху леве стране главе (бр.60 на скици),
- **једна цртаста огуљотина коже** налазила се на десној страни носа (дуга 0,9 cm), друга цртаста огуљотина налазила се на предњој страни грудног коша (дуга 27 cm) - foto бр.103,
- **три мрљаста крвна подлива** (промера 1,5x1 cm), налазила су се један поред другог у левом поткључном пределу,
- **три секотине** налазиле су се: 1. између палца и кажипрста леве шаке (промера 2,5 x 1,3 cm), с тим да је на њеном дну било пререзано меко ткиво између I кости ручја и I чланка палца (бр.25 у скици са обдукције), предметна секотина се настављала цртастом огуљотином преко надланене стране III и IV прста леве шаке (дуге по 1 cm); 2. између палца и кажипрста десне шаке (промера 2,5 x 0,6 cm) која се својим дном завршавала у поткожном меком ткиву (бр.58 у скици са обдукције) и 3. на задњој страни врата (промера 6x1,4 cm), која се својим дном завршавала у поткожном меком ткиву на дубини од око 1 cm (бр.45 у скици са обдукције),
- **24 убодине** биле су распоређене на следећим местима:

на предњој страни врата, грудног коша и руку (12 убодина):

- једна на десној бочној страни врата (бр.37 у скици са обдукције),
- две на предње-десној страни врата (бр.35 и 36 у скици са обдукције),
- једна у унутрашњем делу левог поткључног предела (бр.34 у скици са обдукције),
- једна на предње-левој страни грудног коша (бр.32 у скици са обдукције),
- једна на предње-десној страни трбуха (бр.33 у скици са обдукције),
- једна на предњој левој страни левог рамена (бр.31 у скици са обдукције),
- четири убодине на предње-спољашњој страни леве надлактице (бр.26, 27, 28 и 30 у скици са обдукције) и једна на њеној предње-унутрашњој страни (бр.29 у скици са обдукције),

на задњој страни главе, врата, грудног коша и руку (12 убодина):

- две на десној задњој страни главе (бр.38 и 59 у скици са обдукције),
- две на задњој-левој страни врата (бр.44 и 45 у скици са обдукције),
- четири убодине у десном наплешћном пределу и на задњој страни десног раменам једна поред друге (бр.39, 40, 41 и 42 у скици са обдукције),
- једна убодина на задњој страни левог рамена (бр.46 у скици са обдукције),
- једна убодина на задњој страни леве надлактице у њеном горњем делу (бр.47 у скици са обдукције),
- једна убодина у међулопатичном пределу (бр.43 у скици са обдукције),
- једна убодина у левом потплешћном пределу (бр.48 у скици са обдукције).

Од свих напред наведених убодина само су се **две својим каналима настављале** у грудну дупљу (бр.35 и 48 у скици са обдукције), док су се све остale убодине као и три секотине,

својим дном завршавале у поткожном меком ткиву.

Убодина обслежена са бр.35 – на предње-десној страни врата одмах изнад грудњачино-кључњачког зглоба, свом каналом настављала се пут надоле, уназад и улево, у леву половину грудне дупље у чијем се простору и завршавала, а дуж њеног канала била је потпуно пресечена лева заједничка главена (каротидна) артерија, што је било праћено следственим изливањем крви у леву половину грудне дупље и у меко ткиво средогруђа. Даље, утврђено је и да се убодина обележена са бр.48 – у левом потплећном пределу, својим каналом настављала пут унапред кроз задњи зид грудног коша у леву половину грудне дупље, где се својим дном завршавала у доњем режњу левог плућног крила, што је било праћено следственим изливањем крви у леву половину грудне дупље.

Такође, из фото-документације са лица места и са обдукције, здружене списима, утврђено је да је сада [] био висок 170 см, осредње развијен и ухрањен.

На основу свега напред изнетог судски вештак др Александрић закључио је да су све установљене повреде код сада [] задобијене за живота, да је његова смрт била насиљна и да је наступила услед искрварења из пресечених крвних судова дуж канала задобијених убодина и секотина те је с тога констатовано да је његова смрт у директној узрочно-последичној вези са свим задобијеним убодинама и секотинама. Даље, судски вештак др Александрић је на основу обдукционог налаза и изгледа свих установљених убодина – укупно 24 убодине, закључио да су све убодине нанете шиљком и оштрицом механичког оруђа, које је на сечиву имало једну равну оштицу (ножем са равном оштицом).

Три секотине (две на шакама и једна на задњој страни врата) нанете су тангенцијалним повлачењем оштрице механичког оруђа могуће некаквим ножем. При томе две секотине на шакама су према мишљењу др Александрића, настале као тзв.одбрамбене повреде када је [] покушавао да голим рукама – хватањем ножа спречи даљи напад. Исто тако, на сличан начин као тзв.одбрамбене повреде, настале су и четири убодине на предње спољашњој страни леве надлактице (бр.26, 27, 28 и 30 у скици са обдукције) као и једна убодина на задњој страни леве надлактице (бр.47 у скици са обдукције), када је [] подметањем руку покушавао да спречи уочене даље нападе ножем на себе. Нагњечина коже, практично на врху леве стране главе (у левом теменом пределу), промера 1,5 x 0,9 см, нанета је ударцем тупине каквог механичког оруђа сличне величине, у конкретном случају највероватније крајем дршке ножа. Три мрљаста крвна подлива, промера 1,5x1 см, који су се налазили један поред другог у левом поткључном пределу, настали су сукцесивним ударцима једним за другим, тупином механичког оруђа сличне величине, у конкретном случају највероватније крајем дршке ножа, као и поменута раздерина на левој страни врха главе. Цртaste огуљотине коже једна на десној страни носа, дуга 0,9 см и друга на предњој страни грудног коша, дуга 27 см, нанесене су тангенцијалним повлачењем механичког оруђа мале ширине, могуће ноктом, а могуће и врхом ножа.

С обзиром на велики број повреда тј. 33 повреде, које су све напред описане, као и с обзиром на постојање више тзв.одбрамбених повреда (седам одбрамбених повреда, које су такође напред описане) судски вештак др Александрић закључио је да је повређивање Борислава Ковачевића трајало више минута тј.најмање око пет минута. При томе вештак је нашао да је Ковачевић са сваком следећом повредом трпео све већи и већи бол до болова максималног интензитета, а с тим и све већи и већи страх до степена ужаса, због осећаја непосредне угрожености за сопствени живот, на шта посебно указују установљене одбрамбене повреде

тј. Ковачевић се буквально борио за живот.

Судски вештак др Александрић је даље закључио да се обзиром на велики број задобијених повреда, пре свега убодина и секотина на глави, врату и трупу, њихову локализацију, међусобни распосред и друге карактеристике, као и обзиром на наведене одбрамбене повреде на рукама, не може прецизирати редослед задобијања појединих повреда. Међутим, с обзиром на карактер задобијених повреда убодина и секотина, закључује се да је убодина на предње-десној страни врата одмах изнад грудњачино-кључњачког зглоба (бр.35 у скици са обдукције) нанета међу последњима јер је због пресецавања леве заједничке главсне (каротидне) артерије дуж њеног канала, дошло до наглог и великог губитка (практично "шикљања") крви из задобијене убодине те је самим тим врло брзо, највише за око 1 минут дошло до наступања малаксалости, а потом брзо и до губитка свести, а убрзо и до смрти. С обзиром на пронађене трагове крви на лицу места, а посебно на кревету, на орману и на телевизору изнад кревета и испод њих, судски вештак је истакао да са сигурношћу закључује да је предметна убодина настала на месту поред ормана и телевизора, на којима су пронађени бројни трагови крви у виду сливања, а испод ормана и телевизора и у виду великих мрљастих падајућих крви и велике локве крви (бр.17 у скици). Даље је наведено да је могуће да је [REDACTED] предметну повреду задобио и док је био на кревету, а могуће и када се дигао са кревета. У сваком случају Ковачевић је према закључку вештака, бројне повреде задобио и на самом кревету, због чега је покривка на њему била натопљена крвљу (бр.15 у скици).

Убодина у предње-десној страни врата одмах изнад грудњачино-кључњачког зглоба (бр.35 у скици са обдукције), дуж чијег канала је била потпуно пресечена лева заједничка (каротидна) артерија, представљала је у време наношења тешку и по живот опасну телесну повреду, која је сама могла да доведе до смртног исхода. Такође, убодина у левом потплећном пределу (бр.48 у скици са обдукције) која је својим каналом продирала у грудну душљу завршавајући се својим дном у левом плућном крилу, представљала је у време наношења тешку и по живот опасну телесну повреду, која је сама могла да доведе до смртног исхода. Све остале повреде (нагњечине, крвни подливи, убодине и секотине) представљале су свака појединачно лаку телесну повреду али су у свом свекупном дејству у време наношења, представљале тешку телесну повреду. Следствено свему напред изнетом судски вештак др Александрић је закључио да су све повреде које је Борислав Ковачевић задобио, скупа процењено, у време наношења представљале тешку и по живот опасну телесну повреду, која се и завршила смртним исходом.

Надаље је утврђено да је обзиром на бројност наведених повреда и њихову различиту локализацију (и са предње и са задње стране тела [REDACTED]), највероватније да су [REDACTED] повреде сукцесивно и заједно наносиле две особе. У сваком случају вештак је мишљења да су повреде на предњој страни тела [REDACTED] задобијао када је лицем био окренут ка повредиоцу, а повреде на задњој страни тела, када је повредиоцу био окренут леђима.

Из фото-документације Одељења криминалистичке технике УКП ПУ за град Београд бр. упснника Ку.18583/2011 од 10.10.2011. године, и налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранимира Александрића, утврђено је да је оптужени Матија Башић добро развијен и осредње ухрањен, те да су код истог констатоване следеће повреде:

- по две површне и међусобно паралелне, на близком одстојању попречно положене плитке секотине коже на првим чланцима V и IV прста десне шаке са дланене стране, а једна од њих се настављала плитком цртастом секотином на први чланак III те шаке,

- две дуге по око 1 см,
- илитка површина секотина коже на длану десне шаке, непосредно изнад корена V прста, лако косо постављена, процењене дужине од око 3,5 см,
 - једна огуљотина коже на предње-унутрашњој страни десне потколенице, прекривене тамноцрвеном крустом,
 - једну површину секотину на доњој страни палица десног стопала, изгледа развученог латиничног слова "S", процењене дужине од око 4 – 5 см,

а које повреде су приказане на фото.бр.3, 4, 5 и 6 foto-документације бр.уписника Ку.18583/2011, док је на foto.бр. 1 и 2 приказан општи изглед оптуженог и анфас оптуженог Матије Бashiћа.

Према мишљењу др Александрића напред наведене површине секотине на десној шаци оптуженог Бashiћа, настале су тангенцијалним повлачењем оштрице механичког оруђа преко коже. Што се тиче огуљотине на предње-унутрашњој страни десне потколенице, иста је настала ударцем тупине каквог механичког оруђа, могуће и критичном приликом, ударцем о неки тврди део намештаја, док је површина секотина на доњој страни палица десног стопала, највероватније настала гажењем ногом без обуће, на неки оштар предмет.

Такође, из foto-документације и то foto.бр.150 и бр.151 као и из предметног налаза и мишљења сталног судског вештака др Бранимира Александрића, утврђено је да је [REDACTED] "крхке" грађе, слабије развијена и ухрањена, док се увидом у foto.бр.163 – 170 и записник о увиђају, утврђује да је иста критичном приликом задобила следеће повреде:

- један крвни подлив коже на десној бочној страни врата, величине јагодице прста, светло црвене боје,
- један крвни подлив коже на левој бочној страни врата, уздужно постављен, величине 7 x 3 см, светло црвене боје,
- две цртасте огуљотине коже на унутрашњој страни десне подлактице уздужно и међусобно паралелно постављене једна поред друге на близком растојању, процењене дужине од око 20 см и 40 см.

На главном претресу одржаном 13.04.2016. године, стални судски вештак др Бранимир Александрић у свему је остао при датом налазу и мишљењу од 13.05.2014. године. Објаснио је да је убодина на десној страни врата означена са бр.35 у скици са обдукције, према његовом мишљењу нанета међу последњима, а како је то већ изнео. Ово из разлога што је услед наношења ове повреде, чијим каналом је била пресечана лева главна артерија, дошло до "шикљања" крви, а самим тим и до великог губитка крви, брзог наступања малаксалости и губитка свести, а тиме и немогућности да се човек даље брани. С обзиром на број одбрамбених повреда закључио је да су одбрамбене повреде нанете пре предметне повреде бр.35, односно закључује да је та повреда нанета међу последњима.

Поводом питања браниоца да ли може да се изјасни о околностима повређивања сада [REDACTED] у контексту одбране оптуженог коју је изнео на главном претресу од 18.09.2012. године, судски вештак др Александрић је објаснио да се повреда бр.35 налазила са десне страни врата, да је њен канал ишао с десна улево и надоле кроз мека ткива врата - дуж којих је била пресечана лева главна артерија, а дно канала се завршавало у горњем делу леве половине грудне дупље. Предметна повреда је нанета међу последњима. После задобијања предметне повреде сад пок.Ковачевић је сигурно нагло малаксао и почeo да "кркља" или с обзиром на објашњење које је претходно изнео, [REDACTED] је друге

повреде морао да задобија пре предметне повреде јер имамо велики број одбрамбених повреда. Другим речима, са једне стране он као вештак не може да искључи да је [REDACTED] задала предметну повреду на врату али са друге стране, на десној страни врата постоје две убодине, једна обележена са бр.35, а друга са бр.36 из које је сада [REDACTED] сигурно крварио али с обзиром то да је повреда бр.36 била површна, то крварење није било у виду шикљања крви. Истакао је да [REDACTED] није задобио ни једну повреду на левој страни врата. Даље је објаснио да се теоретски не може искључити навод оптуженог да је он задао [REDACTED] четири убода ножем према одбрани коју је изнео на предметном главном претресу. Даље је поводом питања браниоца објаснио да су према његовом становишту све убодине и секотине нанете ножем који има шилјак и оштрицу која је са једне стране потпуно равна до своје ивице, а са друге стране је конусно оборена, реч је о ножу који се фактички оштри само са једне стране и није таласаста. Даље је објаснио да је у принципу [REDACTED] све повреде могао да задобије било од леворуке било од десноруке особе што се не може прецизизати поготову што у списима нема података о међусобном односу, односно положају жртве и нападача приликом наношења повреда.

Након што је судском вештаку предочен део налаза и мишљења судских вештака који су сповели вештачење за потребе Жупанијског суда у Вуковару и то у делу у којем се између осталог наводи и могућност да су неке од повреда нанете и шрафцигером, судски вештак др Александрић је изјавио да обзиром на опис улазних рана убодина из обдукционог записника и њиховог изгледа приказаног у фотодокументацији, искључује шрафцигер као повредно оруђе односно закључио је да су све убодине и секотине нанете ножем.

Судски вештак др Александрић је поводом питања председника већа навео да је обзиром па велики број убодина и велики број одбрамбених повреда закључио да је цео процес повређивања трајао најмање 4-5 минута, да се исти мора схватити као динамијичан процес јер се [REDACTED] борио за живот, па је самим тим и мењао положај тела. Како су повреде и на предњој и задњој страни тела лоциране у горњим деловима тела, сматра да је [REDACTED] све ове повреде задобијао борећи се док је био на кревету при чему је неке од повреда на предњој страни тела могао да задобије док је лежао на леђима и обрнуто. Са друге стране, а с обзиром на одбрамбене повреде и на [REDACTED] борбу за живот, закључио је и да је [REDACTED] устао са кревета у смислу да је дошао у седећи положај, па је седећи на кревету и нагнут према напред односно бранећи се рукама могао да задобија повреде како по предњој тако и по задњем делу тела. На посебно питање председника већа, а имајући у виду дугогодишњи рад и праксу као вештака, да ли може да се изјасни ко је коју од повреда нанео сада [REDACTED] др Александрић је истакао да је немогуће да се изјасни на околности везане за сваку појединачну повреду у смислу коју повреду је евентуално нанео овде оптужени, а коју евентуално [REDACTED]

На посебно питање председника већа, судски вештак др Александрић је појаснио да обзиром на велику диспорпорцију у снази [REDACTED] и [REDACTED], сматра да теоретски свака особа може да проба да угуши другу особу стављањем јастука преко лица али да би у конкретном случају обзиром на диспорпорцију снага [REDACTED] и њеног супруга, без помоћи друге особе то могао да буде само безуспешан покушај. Шта више и помоћи друге особе теоретски гледајући не мора да доведе до "успешног" гашења јастуком за шта је очигледан пример конкретан случај. Дакле, имајући у виду конституције актера критичног догађаја, велики броја повреда и њихове различите локација, извео је закључак су у критичном догађају учествовале најмање две особе, што је у мишљењу и навсог.

- Поводом питања оптуженог да ли је повреда коју је [REDACTED] нанео дршком ножа у пределу главе, могла да компромитује његове даље физичке способности да се успешно брани, судски вештак др Александрић је објаснио да је [REDACTED] имао једну нагњечину коже у левом теменом пределу промера 1,5 x 0,9 см, за коју је навео да је могла бити нанета дршком ножа. У конкретном случају радило се само о повреди коже без икаквих повреда структура у лобањској дупљи, те је с тога предметна повреда била лака телесна повреда и ни у ком случају није доводила до било каквог помућења свести, а самим тим није ни доводила до немогућности да се [REDACTED] даље брани.

Из налаза и мишљења сталних судских вештака др Бранка Мандића, психијатра и Ане Најман, специјалисте клиничке психологије, од 22.03.2012. године, утврђено су након увида у спис, психолошког испитивања и психијатријског прегледа, судски вештаци закључили да оптужени Матија Башић не болује ни од какве душевне болести, душевне заосталости нити привремене душевне поремећености. Утврђено је да је оптужени Башић имао уредан рани развој, да је одрастао и развијао се у комплетној примарној породици, да је стекао осредње образовање и конкретно животно искуство, да је био активни учесник у ратним збивањима на Космету и да током живота није испољавао склоности ка асоцијалном понашању. Даље је утврђено да судски вештаци налазе да се ради о особи са емоционално нестабилним поремећајем личности, чије су интелектуалне способности у границама просека. На емоционалном плану судски вештаци наводе да су код оптуженог регистровали обележја лабилности, импулсивности, егоцентричне афективности, променљивог самопоуздања, амбивалентности, као и склоност да се олако препусти властитим расположењима. Истовремено регистрована је и склоност ка симбиотском везивању у партнерским релацијама. Наведена обележја личности у значајној мери модификују психичко функционисање оптуженог и указују на могућност да у сложеним социјалним релацијама, које превазилазе његове могућности разрешавања, оптужени може испољити непромишљено и неодмерено понашање. Надаље се наводи да је оптужени током младости започео са конзумацијом хероина и развио хероинску зависност, након чега је уследило лечење у циљу одвикавања од злоупотребе хероина током којег је оптужени успоставио период апстиненције с тим да је оптужени повремено конзумирао психоактивну супстанцу "speed" међутим, та конзумација је имала карактер навике односно није имала клиничка обележја токсикоманске зависности од опојних дрога. Судски вештаци су такође извршили увид у здравствени картон оптуженог из Окружног затвора у Београду и утврдили да код оптуженог Башића нису регистровани симптоми апстиненцијалне кризе, након чега је констатовано да ни психијатријским прегледом код оптуженог нису регистровани ни клинички симптоми метаболичке зависности нити пак психоорганске разградње личности, што указује да код оптуженог Башића актуелно не постоји токсикоманска зависност од опојних дрога. Анализа душевног стања оптуженог у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет, указује да се оптужени налазио у стању омамљености услед злоупотребе психоактивне супстанце - "speed", услед чега су његове способности схватања значаја дела, као и могућности управљања поступцима, биле смањене или не и битно. С обзиром на то да код оптуженог Башића нису регистровали клиничке симптоме душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености нити токсикоманске зависности од опојних дрога, судски вештаци др Мандић и Најман закључују да мера безбедности није индикована из ког разлога иста није ни предложена суду.

На главном претресу одржаном 09.04.2013. године, судски вештаци др Бранко Мандић и Ана Најман истакли су да у свemu остају при датом налазу и мишљењу. Судски вештак др Мандић је појаснио да је "speed" стимулативна супстанца, која доводи до убрзане психомоторике, еуфоричног расположења, убрзаног рада срца и повишења крвног

притиска. "Speed" не компромитује функције памћења нити перцепције али убрзава мисаони ток тако да може довести до појачаног памћења одређених ситуација и/или сегмената догађаја. У конкретном случају дејство предметне супстанце није било од толиког значаја на функцију памћења и/или перцепције оптуженог обзиром да су интелектуалне способности оптуженог у границама просека те с тога оптужени може да перципира догађаје и репродукује их. Имајући у виду описано дејство предметне психоактивне супстанце, др Мандић је објаснио да "speed" може потенцирати одређене особине конзумента, односно његову емоционалност. Судски вештак Ана Најман је одговарајући на питања браниоца адв. Владимира Бојовића, истакла да је након обављеног психолошког испитивања закључила да оптуженог у целини карактерише нестабилна емоционалност, егоцентричност, несталност у изборима и механизми одбране типа идеализације, негације и сплитинга, што су карактеристике емоционално нестабилног поремећаја личности и због тога је оптужени тако и окарактерисан. При доношењу наведеног закључка имала је у виду резултате интервјуа које је обавила са оптуженим и његову животну причу. Поводом даљег питања браниоца - да ли се под "сплитингом" подразумева стављање оптуженог (од стране [REDACTED]) у позицију "или он или ја" (мислећи на њу и њеног покојног супруга), судски вештак Ана Најман је објаснила да личност било које особе па тако и личност оптуженог не функционише парцијално него као једна целина, а психолошки механизми одбране припадају несвесном домену тако да особа из својих унутрашњих "разлога" реагује сходно својој структури. Појаснила је да се предметно питање браниоца односи на амбиваленцију, а не на сплитинг као психолошки механизам одбране. Истакла је да психолошки механизми представљају унутрашње несвесне механизме којим особа превазилази непријатне, стресне ситуације и којима се служи углавном у свим ситуацијама на сличан или исти начин, што иначе међусобно разликује особе.

Поводом питања браниоца, а имајући у виду психолошки профил личности оптуженог и његове тзв. механизме одбране у време извршења кривичног дела и непосредно пре њега, да ли је оптужени био подложен манипулатији, изигравању од стране трећег лица и да ли је као такав поводљив, судски вештак Ана Најман објаснила је да је то зависило од његовог тадашњег емоционалног стања и емотивне инвестираности у особу и њихове релације, а такође је било и део његовог избора у вези са чим је истакла да наведено није имало пресудну улогу или значај али је партиципирало. Између "емотивне лепљивости" и претходно наведеног, не може се направити директна колерација из разлога што "смотивна лепљивост" припада управо ономе што је рекла о емотивној инвестираности у одређену особу, а вероватно је и део је претходног животног искуства.

Поводом питање браниоца, судски вештак др Мандић је истакао да су у налазу и мишљењу навели да су способности управљања поступцима код оптуженог Башића биле смањене или не и битно, у вези са чим је истакао да се то односи на вольни елеменит и значи да су Ана Најман и он, ценили сва обележја структуре личности оптуженог и дејство психоактивне супстанце. Такође, објаснио је да "хипобулија" подразумева умањене вољне динамизе у вези са чим је даље истакао да се у случају оптуженог не ради о томе. У налазу су навели да оптужени не болује ни од какве душевне болести па самим тим ни "смотивна лепљивост" не може бити патолошки маркер већ припада структури личности оптуженог која је описана, а описан поремећај личности спада у категорију која је раније описивана као психопатија или социопатија дакле, није реч о душевној болести.

На питање браниоца, а будући да је оптужени неколико пута истицао да је био "зависан од љубави" [REDACTED] и вођења љубави са њом што је упоређивао са зависношћу од хероина - да ли се у тој чињеници назире елеменат психотичности и еротоманије на страни

- оптуженог, др Мандић је објаснио да су имали у виду да је оптужени у једном периоду живота био у фази хероинске зависности, да су навели да код њега нису регистровали зависност па ни сексуалну, као и да нису регистровали ни знаке психотичности јер би то подразумевало да се ради о душевној болести. Дакле, нису регистровали ни знаке еротоманије јер еротоманија спада у душевне болести. Такође, у налазу и мишљењу су већ навели да код оптуженог нису регистровали ни привремену душевну поремећеност. Појаснило је да "дистимично расположење" значи да је особа нерасположена. Такође истакао је да су током вештачења имали у виду да у породици оптуженог постоји позитиван психијатрички хередитет.

На питање браниоца, а имајући у виду да оптужени навео да је у време извршења кривичног лела дете било присутно у соби или да га је он видео као "намештај", да ли та чињеница утиче на постојање патолошке амбивалентности, на способност перцепције или на неку другу чињеницу која би довела до "неслободне воље" оптуженог, судски вештак Ана Најман изјавила је да задатак вештака није био да анализира сваку реченицу одбране али да на предметно питање одбране може да каже да би се то могло протумачити као "реаговање" психолошког механизма сплитинга и негације.

Поводом питања браниоца да ли се под ниже механизме одбране може подвести и задавање четири удараца оштећеном у ситуацији када је оштећени већ био скоро мртав, као и доказивање љубави и жртве према [REDACTED], Ана Најман је навела је да на такво питање судски вештаци не могу да дају одговор јер исто није ни био задатак психолошког и психијатриског вештачења, у вези са чим је навела да се предметни догађај мора посматрати у целини. Објаснила је да су нижи механизми одбране - потискивање и негација, док сплитинг и идеализација припадају вишим механизмима одбране и припадају структури личности оптуженог. Црту зависности као преовладавајућу у личности оптуженог, није нашла те из тог разлога иста није наведена. Објаснила је да анализа резултата са пројективних техника у коју спада и "Роршахов" тест није указала на показатеље који би указивали на малигну агресивност код оптуженог што је наведено и у налазу, а у вези са чим је даље појаснила да то не значи да особа код које на пројектованом материјалу нема таквих показатеља, у неким провокативним, стресним и сличним ситуацијама, не може реаговати појединачно агресивно наводећи да то базично није одлика структуре личности оптуженог, "он није агресивац", а у налазу је већ навела да у сложеним социјалним релацијама, оптужени може испољити непромишљено и неодмерено понашање.

Бранилац адв.Владимир Бојовић истакао је да на налаз судских вештака др Бранка Мандића и Ана Најман у највећем делу нема примедби односно да сматра да је психолошки профил личности оптуженог добро урађен али да је налаз вештака у колизији са њиховим мишљењем у погледу урачунљивости оптуженог. Навео је да зависност, као доминантна црта оптуженог, која је раније била "хемијског типа због измена изазваних коришћењем хероина, спида, артана и бенсендина, а касније и психолошког карактера у смислу патолошке, емотивне лепљивости и везивања за [REDACTED] сугестибилности, сплитинга тј. подељености - "или црно или бело", еротоманије, идеализације, негације и нестабилног поремећаја личности", уопште није наведена у мишљењу судских вештака др Мандића и Најман. Даље је навео да су вештаци искључили зависност од наркотика и да сматра да се у том делу њихов налаз и мишљење не може прихватити јер "speed" спада у групу амфетамина који делује на допаминске депое, те да је због тога нетачан навод налаза вештака - да је оптужени Башић био у стању омамљености у време извршења кривичног дела. Наиме, из одбране оптуженог уочљиво је да је оптужени дуго и врло детаљно описивао критични догађај, у вези са чим је бранилац даље истакао да би, у случају да је оптужени био омамљен, оптужени био "под

квантитативном изменом свести" и без могућности да уопште реконструише догађај. Даље је наведено да судски вештак др Мандић на главном претресу од 09.04.2013. године, навео да "speed" доводи до убрзане психомоторике, еуфоричног расположења, убрзаног рада срца, да убрзава мисаони ток, појачава памћење и може потенцирати одређене особине што се односи на емоционалност оптуженог, чиме је судски вештак по мишљењу одбране демантовао самог себе односно писмени налаз и мишљење од 22.03.2012. године. Истакнуто је да је јасно да оптужени није био "омамљена особа", како је било описано стање свести оптуженог у време извршења кривичног дела. Даље је навео да је у налазу и мишљењу вештака апострофирала слабост воље оптуженог што је презентовано наводом о "емотивној лепљивости", а да при томе вештаци не наводе зависност која је компромитовала слободну вољу оптуженог. Браница сматра да управо "емотивна лепљивост" има обележја симбиотског везивања све до капацитета попуштања унутрашњих граница, у вези са чим је даље навео да је "лепљивост" патолошки маркер и да може бити психотична (еротоманија и залепљеност за сексуални објекат) и сугестибилна (у склопу симбиотске везе са љубавницом Јеленом Ковачевић). С обзиром на изнето, сматра да се налаз вештака уопште не може прихватити будући да је судски вештак др Мандић на главном претресу изјавио да "емотивна лепљивост" не може бити патолошки маркер, што је према наводима браниоца потпуно нетачно и противно правилима медицинске струке. Наведено је да су судски вештаци указали на амбивалентност оптуженог (унутрашње конфликте и подељеност), несигурност и емотивну нестабилност или уопште не помињу "неслободу воље" и његову зависност, која веома утиче на утврђивање битно смањене урачунљивости. Даље је наведено да се у психолошком налазу као базична црта личности оптуженог уопште не региструје капацитет оптуженог за агресивност, што произилази из исказа сведока [REDACTED], супруге оптуженог, па се с тога по ставу одбране као логично поставља питање како је дошло до драматичног испољавања агресивности у време извршења кривичног дела. Судски вештак Ана Најман није била у могућности да се изјасни да ли је оптужени поводљив, подложен манипулатији и злоупотребама трећих лица јер је навела да је то ствар тадашњег емоционалног стања и емотивне инвестиције, те се с тога њен налаз никако не може прихватити јер је са клиничко психолошког аспекта врло лако утврдити да ли је особа поводљива и предиспонирана да буде предмет лаке манипулатије. Наиме, стављање оптуженог пред изборе "он или ја" у који га је доводила [REDACTED], захтевање његове "жртве" у вези са пружањем заштите и помоћи, према наводима браниоца били су својеврсни механизми њеног притиска и уцењивање оптуженог, посебно због тога што га је она често обмањивала у вези са сопственим болестима, нападима супруга на њу и децу, наводним саобраћајним незгодама и санацијом штете, као и финансијским проблемима због којих је оптужени често бесповратно давао новац. Надаље је браница указао да судски вештаци установили да је основно расположење оптуженог било дистимично (депресивно, иерасположено) што указује на његову слабост воље и немогућност контроле уплива јаких емоција у шта се према наводима браниоца уклапа и наследна компонента оптуженог будући да се његова мајка лечи и има сличне проблеме са променама расположења, еуфоријама, дисфоријама, које особине одликују и самог оптуженог. Све наведено је у директној корелацији са психолошком зависношћу оптуженог, симбиотском везом и фокусом који у погледу укупне перцепције и емоција била искључиво на [REDACTED]. Због свега наведеног браница сматра да се не може прихватити налаз вештака да су вољно нагонске динамизми оптуженог били очувани будући да су они били барем хипобулични - са битно смањеном слободном вољом. Дакле, из налаза и мишљења судских вештака др Мандића и Најман нису добијени одговори на основна питања односно да ли је зависност базична црта личности оптуженог, те како је особа која уопште не поседује агресивност учествовала у тако драматичном догађају односно судски вештаци су на главном претресу навели да не постоји зависност као базична црта личности оптуженог али браница сматра да је дати налаз у потпуној супротности са

- правилима медицинске науке и струке и са свим осталим напред наведеним чињеницама из којих произлази да су способности схватања значаја дела и могућност да управља својим поступцима код оптуженог биле битно смањене услед привремене душевне поремећености. Из свих изнетих разлога бранилац је истакао да сматра да је неопходно да суд одреди ново психијатријско-психолошко вештачење оптуженог.

На главном претресу одржаном 30.05.2016. године, судски вештак др Бранко Мандић у свему је остао при датом налазу и мишљењу од 22.03.2012. године и исказу који је изнео пред претходним председником већа на главном претресу од 09.04.2013. године, с тим да је на питање браниоца објаснио да под наводима из свог мишљења - да је оптужени био у стању "омамљености" услед злоупотребе психоактивне супстанце "speed", подразумевао то да се оптужени налазио под утицајем наведене психоактивне супстанце. Објаснио је даље да је при процени урачунљивости оптуженог Башића имао у виду и налаз психолога обзиром да су њих двоје заједнички и дали налаз и мишљење од 22.03.2012. године, у вези са чим је навео да су сва обележја личности оптуженог која су од значаја, описана у налазу и узета у обзир током вештачења. Обележја личности као што је подложност утицају од стране трећих лица, по његовом мишљењу јесте једно од обележја личности оптуженог али не и доминантно обележје. Надаље је поводом питања браниоца објаснио да су током вештачења оптуженог имали у виду постојање позитивног психијатријског херидитета односно да се мајка оптуженог лечила од депресије у вези са чим је навео да нису располагали подацима о којој врсти депресије је реч у вези са чим је навео да уколико би се радило о депресији која би имала квалитете душевне болести онда би иста могла бити наследна али се околност када би се та депресија могла појавити и у ком облику, не може предвидети. У конкретном случају код оптуженог Башића је искључено постојање и депресије и душевних болести, а што се тиче налаза и мишљења у делу у којем се наводи "дистимија" судски вештак др Мандић је објаснио да је оптужени био дистимичан односно нерасположен у време психијатријског прегледа, те да с тога дистимичност није трајно обележје његове личности.

Судски вештак Ана Најман у свему је остала при датом налазу и мишљењу од 22.03.2012. године, и исказу који је изнела пред претходним председником већа на главном претресу од 09.04.2013. године. Поводом питања браниоца да прецизније објасни подложност оптуженог манипулацијама и поводљивости, на главном претресу од 30.05.2016. године, објаснила да се личност сваке особе са психолошког становишта посматра и проценjuје као целина свих особина, темперамента, карактера, афективних особина, социјалних итд. У оквиру процене личности, поједине црте личности могу се издвојити као доминантне и релативно трајне особине, које су карактеристичне за одређене појединце, а према којима се појединци међусобно и разликују. У вези изнетог навела је да издавање појединих црта личности или неких других карактеристика из контекста, не доводи до закључка о глобалној структури личности. У конкретном случају закључили су да је у питању нестабилни поремећај личности, који према својим карактеристикама садржи и црте односно особине личности које је бранилац поменуо. Поводом механизма одбране као што су сплитинг, негација и идеализација, које је помињала, објаснила је да је реч о механизима одбране који су несвесни те да с тога исти не могу бити доведени у везу са конклudentним радњама односно понашањем током критичног догађаја. Такође, навела је да је током вештачења оптуженог коришћен "Роршахов" тест, тест егоперцепције и егоидеала, спроведен је интервју и вербални тест за процену интелектуалних способности.

Након изнетог бранилац оптуженог адв.Владимир Бојовић је на главном претресу од 30.05.2016. године, истакао да ставља примедбе на изнете ставове судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман не образлажући у чему се примедбе састоје, наводећи само да сматра

да је у конкретном случају неопходно неуропсихијатријско вештачење оптуженог поверити другој комисији судских вештака у вези са чим је навео да је изнети предлог потребно ценити у контексту става одбране да је у предметном кривичном поступку једину спорну околност представља психички однос оптуженог Башића према извршеном кривичном делу. Заменик јавног тужиоца Биљана Јакшић истакла је да противи предлогу одбране обзиром да се поновно вештачење у контексту изјашњења судских вештака са главног претреса, показује као сувишно.

Из налаза и мишљења Специјалне затворске болнице бр.513-48-03 од 14.06.2017. године, које је након психолошког испитивања и психијатријске експлорације личности оптуженог изнела комисија коју су чинили др Милена Станковић, специјалиста форензичке психијатрије, др Марија Панић, психијатар и др Веселин Печеница, специјалиста форензичке психијатрије, утврђено је да је оптужени Башић особа са емоционално нестабилним поремећајем личности, чије су интелектуалне способности у границама високог просека. На емоционалном плану код оптуженог су регистрована обележја лабилности, импулсивност и ниског прага толеранције на фрустрације. Код оптуженог постоји слабост на плану контроле импулса као трајна категорија, мада је он у стању да у добро познатим ситуацијама очува контролу и понаша се адекватно и у складу са захтевима ситуације. Присутна је мањкавост моралних инстанци личности и самонентрираност, који се нарочито испољавају у блиским релацијама. У ситуацијама наглашеног стреса или фрустрације емоције имају снажан утицај на мишљење па његово реаговање постаје засновано на тренутним осећајима или потребама. Када према некоме гаји позитивне емоције то ради на преаглашен начин потпуно идеализујући, без могућности да реално сагледа и позитивне и негативне особине и тако стекне реалну слику о карактеристикама те личности. Ова обележја личности оптуженог модификују његово психичко и социјално функционисање и истовремено указују на могућност да он може испољити неодмерено, непромишљено па и агресивно понашање, нарочито у сложеним ситуацијама које превазилазе његове могућности адаптације. Оптужени је током адолосценције започео са конзумацијом психоактивних супстанци (алкохол, марихуана, хероин) и временом је конзумација хероина добила сва клиничка обележја токсикоманске зависности. Следи лечење током ког оптужени успоставља стабилну апстиненцију од хероина. Последњих година, пре хапшења, конзумирао је повремено "speed", а та конзумација имала је ситуациони карактер односно није имала клиничка обележја токсикоманске зависности од опојних дрога. То значи да је оптужени имао жељу да узима "speed" и да га је користио по властитом избору у одређеним ситуацијама у циљу смањења интрапсихичке тензије и побољшања расположења. Увидом у здравствени картон оптуженог из Окружног затвора у Београду, утврђено је да је оптужени након хапшења прегледан 12.10.2011. године и да тада код њега није опсервирана апстиненцијална криза, што потврђује да код оптуженог у време извршења кривичног дела није била присутна токсикоманска зависност од опојних дрога. Ни актуелним прегледом судски вештаци код оптуженог Башића нису регистровали клиничке симптоме, који би указивали на токсикоманску зависност од опојних дрога нити пак алкохолну зависност. Анализа душевног стања оптуженог Башића у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет, указује да се налазио под утицајем психоактивне супстанце "speed". Имајући у виду све напред наведено о личности оптуженог, као и то да се налазио под утицајем психоактивне супстанце "speed", вештаци су закључили да су способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима, биле смањене али не и битно. С обзиром на то да код оптуженог Башића није регистровано постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене душевне поремећености, друге теже душевне поремећености, постојање токсикоманске зависности од опојних дрога нити пак алкохолне зависности, судски вештаци су закључили да мера безбедности медицинског карактера није индикована из ког разлога је

суду нису ни предложили. Такође, судски вештаци из Специјалне затворске болнице су напоменули да су детаљно проучили налаз и мишљење судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман у вези са чим су даље истакли да у њиховим налазима нема значајнијих разлика у погледу структуре личности оптуженог, а процена његових способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима је идентична.

На главном претресу од 22.11.2017. године, др **Милена Станковић** је као представник комисије вештака Специјалне затворске болнице, у свему остала при налазу и мишљењу комисије од 14.06.2017. године. Поводом питања браниоца у ком је тражио објашњење појма "фасет" и "Neo Pi R", који се наводе у налазу, др Станковић је објаснила да је "Neo Pi R" један од тестова који се примењује у психолошком тестирању и истакла да је психолог Дејан Степановић у делу свог психолошког налаза и мишљења, детаљно објаснио карактеристике које је добио тумачећи наведени тест па се тако опширно изјаснио о сарадљивости и савесности, екстроверзији и отворености. Истакла је да је Станковић изнео да постоји повишење само фасета анксиозности и депресивности као и да су сви остали фасети односно већ наведене димензије личности оптуженог на нивоу просека. Поводом питања браниоца из ког разлога др Станковић није потписник налаза и мишљења од 14.06.2017. године, уколико је обављао психолошко тестирање, др Станковић је објаснила да је психолог Степановић обавио психолошко тестирање и дао детаљан налаз и мишљење о структури личности оптуженог и истакла да је у конкретном случају наређено психијатријско вештачење те су с тога чланови комисије психијатара потписници налаза и мишљења. Поводом питања браниоца да објасни део налаза у ком је наведено да се код оптуженог региструју знаци зависности у интерперсоналним релацијама, који су уобичајна манифестацијама, др Станковић је навела да је за личности код којих постоји емоционално нестабилни поремећај личности, што је случај оптуженог, карактеристично успостављање нестабилних интерперсоналних релација с тим да код истих може доћи до испољавања зависности од других особа и то нарочито од особа у које су емоционално инвестиирани. Истакла је да да таква зависност свакако не нарушава тестирање реалности нити значајије компромитује функционисање оптуженог, већ како је напоменуто условљава да релација буде нестабилна. На даље питање браниоца у ком је указано да је оптужени у одбрамби изнео да је дете у соби видео као "комад намештаја" и следствено питање да ли таква околност има значај за утврђивање воље оптуженог и евентуалне слабости воље односно његове вольно-нагонске динамизе у време извршења дела, др Станковић је истакла да су током вештачења осим структуре личности оптуженог, имали у виду и одбрану коју је оптужени износио у више наврата као и све остale чињенице из списка предмета и да су се на основу свега наведеног изјаснили да су његове способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима, биле смањене или не битно. Објаснила је да управо способност управљања поступцима говори о вольно-нагонским динамизама оптуженог критичном приликом и истакла да су мишљења да у конкретном случају нема медицинског оправдања за погрешно препознавање околине.

Након што је констатовао да комисија у закључку наводи да не налази значајне разлике о структури личности у односу на закључак претходне комисије вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, а обзиром да се у налазима спомињу различити маркери и описи структуре личности оптуженог, бранилац је позвао вештака да појасни изнети став, који је др Станковић исцрпно објаснила. Навела је наимс да су имали у виду налаз и мишљење претходне комисије вештака др Бранка Мандића и психолога Ане Најман, што је између осталог био и саставни део наредбе суда, и да су оценили да између његових налаза и мишљења апсолутно нема суштинских разлика. Значајно је да је у оба случаја од стране вештака постављена иста дијагноза емоционално нестабилног поремећаја личности, а уколико евентуално постоје

разлике око тога који су тестови у ком психолошком налазу коришћени, то је евентуално само формална разлика али као што је већ навела, суштинске разлике нема. Након што је бранилац констатовао да се у налазу комисије вештака не спомињу термини "емотивна лепљивост са елементима симбиотског везивања, амбиваленција" и поставио питање да ли то значи да комисија вештака те црте личности препознаје иако их не наводи у налазу, др Станковић је објаснила да "емоционална лепљивост" управо термин који може да означава емоционалну зависност односно зависност од особе у коју је испитаник емоционално инвестиран, о чему је већ говорила. Што се тиче појма амбиваленције, појам амбиваленције је свакако честа карактеристика наведеног поремећаја личности и он означава да особа једнако вреднује нпр. две ситуације или две особе и неодлучна је у томе какав избор да направи. Објаснила је даље да сваки вештак и свака комисија има своје специфичности у раду, у методологији и примени тестова, а посебно у интерпретацији добијених резултата и терминима које користи и истакла да је са њиховог, психијатријског аспекта битан коначан закључак и постављена дијагноза и у том контексту одговорно тврди да су закључак и постављена дијагноза у потпуности сагласни са претходно обављеним вештачењем др Бранка Мандића и Ана Најман. Даље је поводом питања браниоца навела да је мишљења да код оптуженог не постоје примарно високи агресивни потенцијали или као што су навели у налазу и мишљењу, у ситуацијама које превазилазе његове могућности он током разрешавања може испољити неприлагођено па и агресивно понашање. Поводом питања браниоца да објасни део налаза у ком се констатује да се код оптуженог уочава "стабилио нестабилан" начин функционисања, др Станковић је истакла да је за емоционално нестабилан поремећај личности управо карактеристичан нестабилан идентитет односно нестабилност у емоционалним, радним и свим другим релацијама тако да се због тога се за такве личности и каже да су "стабилини једино у својој нестабилности". Поводом навода браниоца да је код оптуженог препознат сплитинг као доминантан механизам одбране и питање да ли се исти може оценити као доминантан у његовој структури личности, др Станковић је навела да се за емоционално нестабилан поремећај личности зове управо тако зато што је његова основна карактеристика нестабилност емоција, лабилност, снижена толеранција на фрустрације и импулсивност. Истакла је да сплитинг није црта личности већ механизам одбране односно несвесни механизам којим особа штити своје психичко функционисање.

Судски вештак др Милена Станковић је на главном претресу од 22.11.2017. године, децидно изјавила да је налаз комисије вештака у потпуности сагласан са налазом судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, што је након ње на истом главном прстресу потврдио и судски вештак др Бранко Мандић те с тога суд констатује да су судски вештаци усагласили налазе и мишљења која су дата након два неуропсијатријска вештачења оптуженог Матије Башића.

На главном претресу од 22.11.2017. године, бранилац је по први пут доставио пуномоћје којим је ангажован стручни саветник др Цветин Урошевића. Такође, на истом главном претресу, бранилац је након испитивања судских вештака др Милене Станковић и др Бранка Мандића, истакао примедбе које није образложио већ је затражио остављање накнадног рока да би примедбе доставио у писменој форми.

Из поднеска ангажованог стручног саветника др Цветина Урошевића насловљеног као "поднесак стручног саветника одбране – примедбе на достављене стручне експертизе и њихову одбрану на суду" од 04.12.2017. године, утврђено је да је стручни саветник мишљења да су из налаза и мишљења комисије судских вештака Специјалне затворске болнице, евидентне две чињенице: колегијална лојалност са претходном комисијом вештака и иста форензичка школа, која се односи на занемаривање кључних чињеница из налаза, а које

изостају у закључку. У вези са изнетим стручни саветник у поднеску даље наводи "да када психијатар искључи присуство душевне болести, заосталости или зависности али у случају оптуженог искључи и агресију, као базичну карактеристику личности (у чему се слажу обе комисије), како је могуће да изостаје свако објашњење тада его-дисонантног (личности непримереног) понашања" оптуженог Башића. Стручни саветник поставља "логично питање зашто је тај човек починио убиство". У поднеску се даље наводи да се у налазу (на стр.17) прецизно описују следеће карактеристике оптуженог: лабилност, импулсивност, низак праг толеранције, снажан утицај на мишљење, кад реаговање постаје импулсивно, а понашање може бити неодмерено, непромишљено агресивно, нарочито у сложеним ситуацијама, какве су свакако биле критичне околности. При томе не смеју да се изоставе ни наведени механизми одбране: сплитинг, идеализација и девалуација, што свакако ремети процес медијације (тумачења опаженог), бар до нивоа идиосинкратичности (наглашено персонализовано виђење), што је по стручном саветнику свакако први степен поремећаја теста реалности, који вештачи уопште не региструју. Стручни саветник је даље напоменуо да је са оптуженим Башићем обавио три интервјуа, један док се налазио у притвору и још два док након што је оптуженом одређена мера забране напуштања стана те да је стекао закључке о личности оптуженог, когнитивним функцијама, психичком апарату као и његовом психолошко-емотивном стању у време извршења кривичног дела које му је стављено на терет. Осим закључака које је извео непосредним посматрањем и испитивањем оптуженог, имао је увид у списе предмета, одбрану оптуженог са главног претреса и исказ његове бивше супруге. По мишљењу саветника од изузетне важности за разумевање догађаја и психолошко-емотивног стања оптуженог приликом извршења кривичног дела је и исказ сведока [REDACTED], која је у свом исказу на главном претресу изнела своја запажања о емотивној зависности оптуженог у односу на њу као и друге психолошке црте оптуженог, које су од непосредног значаја за оцену свесног и вольног елемента кривице код оптуженог у време извршења дела. Стручни саветник наводи да су психијатри изгледа изостављањем потписа психолога, изоставили и читав његов налаз јер га нису интерпретирали у закључку. Наиме, комбинација емоционално нестабилног поремећаја (субтип гранични), са свим наведеним атрибутима личности оптуженог у комбинацији са злоупотребом спида, по мишљењу саветника, "свакако је могла довести до дисконтроле понашања, која се завршила најмалигнијим интерперсоналном трансакцијом – убиством". Након наведеног стручни саветник је даље у поднеску навео да ће суд упознати са дејствима спида иако су, како наводи, то требали да учине вештачи након чега је изложио дејства предметне психоактивне супстанце. За овим стручни саветник закључује да је личност оптуженог Башића, како је описана, у синерији са злоупотребом спида, резултовала "умањењем способности процене критичних околности, свакако на нивоу бар битног". Што се тиче воље оптуженог, стручни саветник је навео да особа "која има такав степен зависности од партнера и симбиозе, свакако не може имати слободну вољу, односно високо је сугестибилна у односу на вољену особу". Даље, сматра да се код оптуженог испољава емоционална зависност од друге особе и нестабилна интерперсонална релација али и хемијска зависност од психоактивне супстанце спид, што све непосредно нарушава тест реалности, који је код оптужног нарушен до степена битног. Подвлачи да та врста сугестибилности није когнитивног већ емоционалног карактера. Такође, наводи да се код оптуженог не препознаје капацитет за агресивно реаговање, што у налазу констатују и др Мандић и Најман, а произлази и из исказа његове бивше супруге [REDACTED], која наводи да оптужени никада није испољавао агресију, да га сви знају као мирног човека и да се његово понашање битно променило када је упознао [REDACTED]. Са тим делом налаза стручни саветник наводи да се у потпуности слаже и стога поставља питање "како је код оптуженог дошло до нагле промене понашања и драматичног испољавања агресије приликом извршења дела". Одговор на то питање по њему лежи у чињеници да је оптужени био зависан од коришћења спида, који поред осталог, подстиче

раздражљивост, љубомору и хиперактивност. Такво психолошко-физиолошко стање код оптуженог у контексту сталних притисака и уцена од стране [изгравања жртве, стављање пред изборе "он или ја", лагање о физичким повредама, злостављање од стране супруге итд.], разултовало је наглим испољавањем агресије, која код оптуженог уопште није била изражена као црта личности. Дакле, испољена агресивност приликом извршења дела није особина структуре личности оптуженог већ "последица његове тешке емотивне лепљивости и јаке зависности од љубавнице, као и потребе да јој у свему удовољи и у том смислу умањене моћи расуђивања, комбиноване са злоупотребом спида, који су код оптуженог створили психолошко-емоционалну ситуацију у којој се испољио висок степен агресије, потпуно нетипичне за његову личност и ранији живот". Све то указује на слабост воље код оптуженог и потпуну немогућност контроле уплива јаких емоција. И на крају, интелигенција и када је висока, нема протективни карактер, уколико је не прате солидне, хијерархијски надређене интегративне функције (егзекутивне), а које нису процењиване ни од једне комисије вештака, иако је дефект саморегулације неспоран. Сходно свему изнетом стучни саветник "даје мишљење да комисија вештака Специјалне затворске болнице није објективно одговорила на сам задатак вештачења". Поред тога, комисија у свом налазу утврђује структуру личности оптуженог и наводи његове особине, као што су лабилност, импулсивност и снажан утицај на мишљење али пропушта да их узме у обзир као кључне факторе, који су од утицаја на свест и вољу оптуженог као елемената кривице, као и сам степен кривице у време извршења кривичног дела. Све то, а посебно у контексту закључка комисије да је оптужени особа са емоционално нестабилним поремећајем личности, говори у прилог томе да се не може прихватити закључак комисије вештака Специјалне затворске болнице да су код оптуженог способности схватања значаја дела као и могућност управљања поступцима биле смањене али не и битно. Његово стручно мишљење је потпуно супротно.

Из пресуде Жупанијског суда у Вуковару К.бр.5/15-146 од 27.04.2014. године, која је у погледу кривичне санкције преиначена пресудом Врховног суда Републике Хрватске Кж2.бр.314/15-4 од 24.09.2015. године, која је у трећем степену потврђена пресудом Врховног суда Републике Хрватске Кж2.бр.6/15-4 од 17.02.2016. године, утврђено је да су оптужени [извршио] и Матија Башић, којем је суђено у одсуству, оглашени кривим да су дана 08.10.2011. године, око 04,00 часова у Вуковару, у ул. [извршио], заједнички и према претходном договору, у циљу да усмрте [извршио] супруга оптужене [извршио], како би несметано наставили своју љубавну везу, знајући да исти спава са децом, ушли у стан из којег је оптужена [извршио] изнела пса како не би пробудио оштећеног, а потом мобилним телефоном осветлила просторију дневног боравка и када су се уверили да [извршио] доиста спава на троједу, оптужена [извршио] му је ставила на главу мараму и јастук притискајући га, за које време га је оптужени Матија Башић рукама и ногом притиснуо уз лежај како би спречио његов отпор, а када се оштећени пробудио и почeo бранити покушавајући устати, оптужени Матија Башић му наставио притискати јастук на главу, док је оптужена [извршио] из оставе стана донела одвијаче и ножеве па су оптужени Матија Башић ножем, а оптужена [извршио] ножем и одвијачем, свесни да оштећени трпи велике физичке боли и патње, задали му 23 убодне ране у пределу главе, прса, рамена, трбуха, руку и леђа, које су довеле до оштећења десне заједничке каротидне артерије и оштећења левог плућа, 3 резне ране леве и десне шаке и врата те једну нагњечно-раздерну рану главе темено лево, које озледе су у целини особито тешке телесне озледе и довеле су до таквог вањског искрварења због којег је [извршио] преминуо, дакле другога усмртили на особито окрутан и крајње подмукао начин – чиме су починили кривично дело против живота и тела тешко убиство из чл.91 тач.3 Казненог закона Републике Хрватске, за које су оптужена [извршио] и Матија Башић осуђени на казне затвора у трајању од по 25 (двадесетпет) година, у коју казну се

оптуженој [REDACTED] урачунава време проведено у истражном затвору почев од 08.10.2011. године, па надаље.

Из записника о испитивању сведока [REDACTED] који је сачињен пред Жупанијским судом у Вуковару дана 02.12.2015. године, у поступку пружања међународне правне помоћи по замолници овога суда К.бр.308/12 од 04.03.2015. године, утврђено је да је сведок [REDACTED] изјавила да је овде оптуженог упознала преко друштвене мреже "Facebook" негде крајем новембра 2010. године. Комуницирали су преко наведене друштвене мреже, "а можда и путем телекомуникационих разговора". Колико се сећа, први пут су се састали 01.01.2011. године. Од тог периода па до критичног догађаја када је Матија Башић "умртио њеног супруга" комуницирали су преко наведене друштвене мреже и преко мобилног телефона – путем порука и позива. Матија је знао да дође по пар пута месечно у Вуковар да би се њих двоје видели али било је периода када га није видела по месец дана, а све из разлога јер га је избегавала. Наиме, Матија Башић је "био особа која је имала психичке испаде", а знао је и према њој да буде агресиван односно "њој стварати психичку нестабилност". Навела је да сматра да се "није радило о класичној љубавној вези" из разлога јер је она била у браку, а колико зна и он је био у браку тако да се више радило о "виртуелној емотивној вези". Месец дана пре критичног догађаја, када ће "бити усмрћен њен супруг", прекинула је "Facebook" комуникацију са Матијом али су комуницирали преко порука, "а можда је и разговарала са њим" преко мобилног. Данас 07.10.2011. године, Матија Башић је дошао у Вуковар, нашли су се око 21,00 час, у близини стана у којем је живела са супругом и децом. Иначе Матија Башић је непосредно пре него што ће доћи у Вуковар, "у оних месец дана" знао да јој пошаље поруке из којих је било очигледно да је лјут на њу. Тог 07.10.2011. године, са Матијом је разговарала од 21,00 час па све негде до јутарњих часова наредног дана, када су обоје дошли до стана у којем је живела са супругом и децом. У том разговору Матија је тражио "дубљу везу", тражио је да буду интимни, није прихватио негативан одговор односно њене речи да жели да прекине сваку везу са њим "јер јој више није лепо". Матија ју је питао за децу, какав јој је брак и говорио јој да је воли и да ће показати колико је воли и да жели да буде са њом. Навела је даље да она није ишла у Србију и не зна о Матији колико он зна о њој али колико јој је познато Матија има сина, супругу, оца и мајку. Даље је навела да не може да објасни ни зашто ни како али да је неспорно да је Матија Башић заједно са њом дошао до стана на осмом спрату у којем је живела са супругом и са децом. Она је откључала врата од стана и ушла прва у стан, а Матија је ушао за њом. Њен супруг [REDACTED] је спавао на каучу у дневној соби где је обично и спавао, а деца су спавала у дечијој соби. У стану су имали пса који је залажао када су Матија и она ушли у стан. Матија Башић је познавао "њихов стан" јер је пар пута као гост био "у њиховом стану", чему је најмање у два наврата био присутан и њен супруг. Даље је навела да је Матија Башић напао њеног супруга чим је ушао у стан. Колико је видела њен супруг се пробудио. Она се не сећа шта је она уопште радила, једино чега се сећа је то да је отрчала у собу код деце и да се закључала. Када је изашла из дечије собе видела је "измасакрирано тело свог супруга" и кrv које је било свуда. Матија Башић у то време није био у стану. Не сећа се да ли је са Матијом комуницирала након што је видела измасакрирано тело свог супруга. Након овога што је напред описала "о Матији Башићу не зна ништа и нема ништа друго да каже". На главном претресу одржаном 12.10.2017. године, суд је путем аудио-видео конференцијске везе, на предлог одбране испитао сведока [REDACTED], која је одговарајући на питања браниоца оптуженог Башића, објаснила да је оптужени од почетка био упознат са њеним брачним статусом као и она са његовим обзиром да јој је рекао да има сина Алексу, који је тада имао неких 8 година и да је у браку са [REDACTED] која није особа за њега. Рекао јој је и да није задовољан својим браком. Матија је знао да је она мајка двоје малолетне деце, кћери и сина, да је у брачној заједници са [REDACTED] и да живе у стану у Вуковару. Даље је навела да не

може да се сети да ли је Матији причала о својој брачној проблематики објаснивши да су више времена посвећивали међусобном упознавању. Истакла је да Матији никада није споменула да је њен супруг агресиван и да је тукао. Матија је првих неколико месеци, отприлике негде до априла месеца, у Вуковар долазио релативно често, три до пет пута месечно, а након тога долазио је мало ређе јер је био спречен. За то време између њих су осећаји постали све блажи и блажи, више су били пријатељи него било шта друго. Не може са сигурношћу да определи укупан број Матијиних долазака у Вуковар. Време које су проводили у Вуковару трудали су се да проводе на начин који им се тада чинио најбољим односно да буду заједно, да искористе све могуће добре тренутке, да се посвете једно другом и да изоставе сву проблематику. Не спори да су били љубавници јер јесу. Поводом даљег питања одбране да појасни шта сматра проблематиком као и позива да објасни своје брачне и пордичне проблеме, навела је да у њеном браку није било већих или великих проблема осим тог што је извршила прељубу са Матијом. У њеном браку није било никакве агресије и тешких момената. Са Матијом није било никаквих планова о заједничком животу нити планирања заједничке будућности и то због удаљености између Београда и Вуковара и чињенице да ни Матија ни она ни у једном тренутку нису споменули да ће се развести од својих партнера. Нису разговарали о заједничком животу зато што за то нису имали предиспозиције нити су имали довољно материјалних могућности да би започели заједнички живот. Једино што су настојали да имају су сусрети и апсолутно ништа друго, нису могли знати ни шта ће се дрогодити у будућности нити да ли ће имати будућност. Током виђања Матија је причао о свом сину, а она о својој ћерки или сину, размењивали су њихове слике своје деце преко мреже "Facebook", причали су о тим неким нездовољствима у браковима које су имали. Матија није био задовољан својом супругом док она није имала довољно страсти од свог супруга и то је једини разлог због ког се упустили у везу са Матијом због чега се данас каје. Поводом питања браниоца да ли јој је оптужени Башић давао неки новац или поклоне, објаснила је да су поклоне међусобно разменивали, он је од ње неколико ситница као и она од њега, то је обично био накит или фотографија. Матија јој је једном послао новац преко "Western Union" и то ради куповине пса који је и купљен у вези са чим је објаснила да је Матија тај новац послао како би купила пса својој деци. Матија је знао на шта је тај новац потрошен јер је пса купила. Места на којима се са Матијом виђала у Вуковару била су различита и доста скривена од града и од других људи обзиром да је из обостраног интереса њихова веза била тајна. Врло ретко су се виђали током дана осим у периодима када би Матија остајао у Вуковару по два ти дана, што је умео да уради. Матија се некада у Вуковару задржавао сат времена, некада два сата, некада је одлазио после ноноћи. Не би рекла да су било када остали заједно до следећег јутра. Не може да се сети да ли је њен покојни супруг нешто приметио нити да ли је приметио и скренуо јој пажњу да њени изласци дуго трају. Објаснила је да је њен супруг је био врло толерантан према њој и да је она када је одлазила да се види са Матијом увек говорила да иде негде другде. На питање браниоца да ли су оптужени или она у некој од ситуација поменули да њен супруг може бити сметња њиховом односу, сведок је навела да је њен супруг одувек сметао Матији. Матија је био љубоморан што се након њега враћала назад супругу. Био је љубоморан на чињеницу да се након састанка са њим враћа свом супругу. Матија јој је сваки пут када би се видели или чули давао до знања да је лудо заљубљен у њу и да је jako воли, што данас не би рекла. На питање браниоца да ли тај Матијин однос према њој може да определи као неку зависност посебног типа или не, сведок је навела да мисли да је Матија био залуђен њом и да је то разлог што је почињено кривично дело. На даље питање браниоца да ли може да каже да је оптужени био под њеним посебним утицајем или није, сведок је навела да од Матије никада није ништа тражила и да није ни покушавала да утиче на било коју Матијину одлуку или мисао. Све што је могла радила је на што једноставнији начин и за Матију и њу, њихове свађе трајале би неколико дана до наредног сусрета. Истакла је да мисли и чврсто стоји иза својих речи да је

- Матија није ни мало волео. Исто тако сматра и чврсто стоји иза својих речи да Матија ни мало није волео чињеницу да је особа са којом је био у вези, особа која припада другом мушкарцу, а то је у овом случају био њен супруг. Да је Матија волео ни он ни она данас не би били па место на ком јесу. Није никада имала саобраћајну незгоду. Одговарајући на питања одбране о догађањима од критичне ноћи, сведок је изјавила да се не сећа да је било каквог плана и да је то пре питање за Матију него за њу тако да једино што може да каже је то да је Матија "у потпуности усмртио" њеног супруга. Одбила је да одговори на питање да ли је она раније покушала да убије свог супруга. Даље је навела да би да је хтела да убије свог супруга то урадила пущањем из пиштола. Поводом питања браниоца да ли је претраживала сајтове који су говорили о гушењу јастуком, сведок је навела да није једина особа која је користила компјутер који се налазио у њеном стану, користио га је и Матија, већ је напоменула да је Матија у неколико наврата био у њеном стану током дана када њен супруг није био ту и имао је приступ компјутеру једнако као и она. Матија је знао све њене лозинке као што је и она знала све његове лозинке тако да тврди и чврсто стоји иза својих речи да је Матија користио компјутер који се налазио у стану у ком је живела. Поводом питања да определи у ком периоду су претраживани такви сајтови, сведок је изјавила да не зна и да то н ије ни знала све док јој то није предочено односно до тренутка када је добила од суда доказни материјал да су такви сајтови отварани. Она их дефинитивно није отварала. Даље је навела да се не сећа и да не може да одговори на питање да ли је претраживала процедуру након смрти и поставила контра питање браниоцу зашто би јој био потребан компјутер да би знала шта се догађа након смрти уз коментар да јој није јасно питање. Изјавила је да не може да се сети да ли су Матија и она те ноћи заједно ушли у стан и објаснила да је Матија могао слободно да уђе у стан јер су стан ретко закључавали када је неког било у стану. Матија је неколико пута током дана био у њеном стану и врло добро је познавао све просторије које су се налазиле унутар стамбеног простора. У дневну собу у којој је те ноћи спавао њен супруг, прво је ушао Матија, док се она тада налазила у ходнику јер је била неколико корака иза њега. У дневној соби није било светла осим оног које је допирало са уличне расвете, а што је јако мало јер је њихов стан био на осмом спрату. Настала је тучњава између Матије и њеног супруга, а она је напустила дневни боравак и отишла у дечију собу у коју се закључала са децом. Навела је да је Матија из стојећег положаја напао њеног супруга, који је лежао на кревету, не зна да ли је спавао или није али зна да је дошло до обостране туче то је задње што је видела пре него што је отишла у дечију собу. Не може са сигурношћу да се изјасни колико времена је провела у дечијој соби сигурно се радило о неких 15-ак минута. Једино што је чула док је била у дечијој соби је бука, ударање у намештај, нешто слично бацању намештаја, гурање и то је то. То је све што је могла да чује из друге просторије. Када је престала бука изашла је из дечије собе и нашла односно затекла мртво окрвављено тело свог супруга који је лежао на леђима на сред дневне собе, "није знала у којој мери је он рањен, да ли је жив или мртав, једино што је видела је поломљен намештај и његово бежivotно тело". Клекла је поред њега и опипала му пулс али пулса није било. Не сећа се шта је након тога урадила. Даље је поводом питања браниоца оптуженог, навела да током виђања са Матијом није имала никаквих здравствених проблема и операција. Никада није користила дроге, не пије алкохол осим у изузетним приликама. Леворука је. Тело њеног супруга је дословно било наптопљено крвљу када га је затекла, није знала о каквим ранама се радило све док није добила обдукциони налаз у притвору, а није знала ни да је Матија имао нож код себе. Навела је да је Матија често доносио нож тзв."лептири" да би резао гранчице за огрев кад би се саставали негде и навела да није очекивала да би са њим на такав начин усмртио њеног супруга. Након тога је позвала Матију телефоном и питала га да ли је свестан да је убио њеног мужа на шта је добила одговор да је свестан и да је сад коначно удовица. Нада се да је Матија Башић "исто тако сретан сад и да је то оно што је он очекивао од свог, њеног или живота њихове деце". Поводом питања оптуженог Башића да ли се сећа чија је идеја била да се развале улазна

врата стана, сведок је изјавила да је прошло шест година од догађаја и да се тога заиста не сећа. На питање заменика јавног тужиоца о чему је са оптуженим разговарала у ауту када је дошао 07.10.2011. године, обзиром да је изјавила да су причали до раних јутарњих часова наредног дана, сведок је изјавила да се не сећа. На даље питање јавног тужиоца да објасни због чега је оптужени тог 08.10.2011. године, заједно са њом кренуо до њеног стана, сведок је изјавила да то не може да објасни. Након што јој је од стране јавног тужиоца предочено да је оптужени у својој одбрани навео да је у дневној соби спавало и њено дете, сведок је изјавила да је тачно да је удневној соби спавао њен син ког је она зграбила када је настала дгучњава и са њим отишла у дечију собу.

Сведок [REDACTED], испитана у истражном поступку дана 11.01.2011. године, изјавила је да је са оптуженим Матијом Башићем у браку од 2002. или 2003. године. Навела је да је у децембру 2010. године, приметила промене у Матијином понашању односно Матија је често био за компјутером и био је раздражљив. У његовом мобилном телефону налазила је поруке од неке жене која је њој била непозната. Матија јој је говорио да му је та жена пријатељица која има тумор на мозгу, да се са њом виђа и да јој даје новац за лечење. Био је спреман да у "пола ноћи" када му та жена пошаље поруку, упали ауто и оде до ње. За то време занемаривао је дете и њу, можда им је само два-три пута дао нешто "ситно новца". Убрзо је схватила да се ту не ради ни о болесној жени ни о пријатељици већ да су њих двоје у некој врсти везе. Рекла ће да је то нека "болесна веза" обзиром да је та жена по Матијиној причи живела са мужем, децом и братом. Према неким разговорима које је водила са Матијом, а и по његовом понашању, може да тврди да се Матија те жене бојао тачније имала је утисак као да је приступио некој врсти секте. То је приметила и једна њихова комшиница коју Матија зна од раније. У пар наврата са том женом је разменила поруке у којима ју је назвала лажљивицом и преварантом зато што је од њеног супруга извлачила новац. Та жена јој је одговорила да ако Матији не да 500 евра које би Матија касније проследио њој, да ће јој "послати неког на врата" и притом јој је написала поруку "уживај док траје живот". Истакла је да је Матија упорно понављао како он треба да "спасе" ту жену, то је схватио као неку врсту своје мисије. Као што је већ навела од када је упознао ту жену Матија је имао нагле и честе промене расположења, час је био срећан, да би одмах након тога кренуо да плаче. Такође, био је напет, мрзовољан, а често и нервозан. У вези са изнетим, навела је да Матијина мајка и бака пате од тешких облика депресије, и да се његова мајка и дан данас лечи. Иначе Матија се четири године лечио од болести зависности у болници у Драјзеровој улици, а пре него што се удала за њега Матија је као јако млад провео око годину и по дана на ратишту, одакле јој је причао разно разне приче о "непријатним искуствима са ратишта" обзиром да је преживео и смрт неколико другова. Додала је и да је Матија јако лаковеран, да га је лако изманипулисати и да је њему по њеном мишљењу потребно "стручно лечење". На главном претресу одржаном 20.11.2012. године, сведок је у свему остала при датом исказу и додала да њен супруг никада није био агресиван ни према њој нити према било коме другом, да га сви знају као мирног човека и да су сви шокирани због тога што је урадио. Изјавила је да му је та жена "опрала мозак". Истакла је да је са оптуженим и даље у браку, да није поднела тужбу за развод брака али да ће то учинити. Појаснила је да је њен супруг пре него што је упознао ту жену био миран човек, помагао јој је у кући, усисавао, прао прозоре, а када је упознао ту жену његово понашање се тотално променило, по цео дан и ноћ је седео за компјутером, стално је био са њом на вези, занемаривао је и Алексу (сина) и њу. У било које доба дана или ноћи да га је позвала он је био спреман да иде код ње. Иначе када га је током овог поступка два пута посетила у притвору, деловао јој је другачије, као "да се пробудио". На главном претресу одржаном 25.06.2015. године, сведок је у свему остала при датом исказу с тим да је додала да је по њој та жена опасна, да јој је претила да ће јој неког послати на врата и да је чак покушала да успостави комуникацију са Матијиним и њеним сином али да је дете одбило ту

комуникацију. Чим је примила њених пар порука и када је видела фотографију те жене стекла је утисак да са том женом нешто није у реду односно да није нормална и при таквом мишљењу је и дан данас. Навела је да је Матија негирао да је са том женом у вези говорећи јој да је она (сведок) само љубоморна жена и да само прави сцене, мада је њој одмах било јасно о чему се ради. Матија је ту жену стално покушавао да заштити, зна да јој је само говорио да хоће да је заштити јер има рак мозга и лошег мужа од ког хоће да се спасе.

Из записника о испитивању сведока сачињеног пред Жупанијским судом у Вуковару Кир.бр.582/11 од 11.01.2012. године, утврђено је да оштећени [REDACTED] и [REDACTED] родитељи пок[REDACTED] немају непосредних сазнања о томе како је усмрћен њихов син. Сведок-аштећени [REDACTED] навео је и да су њихови унуци [REDACTED] и [REDACTED] на чувању и бризи код [REDACTED] мајке [REDACTED] да унука [REDACTED] има седам година, а унуку [REDACTED] четири године. Сведоци – оштећени [REDACTED] и [REDACTED] придружили су се кривичном гоњењу против оптуженог Матије Башића и истакли имовинско-правни захтев чији основ и висину нису определили.

Из записника о испитивању сведока [REDACTED] сачињеног у Жупанијском суду у Вуковару Кир.бр.582/11 од 11.01.2012. године, утврђено је [REDACTED], ћерка сведока [REDACTED] из брака са сада пок[REDACTED] има двоје деце ћерку [REDACTED] која је рођена [REDACTED] године, и сина [REDACTED] који је рођен [REDACTED] године, који су јој у складу са решењем Центра за социјалну скрб, сведоку [REDACTED] поверени на чување и одгој, а што је суд утврдио и из решења Центра за социјалну скрб Вуквар Република Хрватска бр.2196-12-04/10-11-14 од 24.11.2011. године, које је здружене списима. У име малолетне [REDACTED] и [REDACTED] сведок [REDACTED] истакла је имовинско-правни захтев чију висину и основ није определила.

Изведене писмене доказе који су прикупљени, обрађени и суду достављени од стране органа предистражног поступка као и писмене доказе који су достављени у поступку пружања међународне правне помоћи од стране органа кривичног гоњења Републике Хрватске, суд је прихватио у целости с обзиром на то да су предметни докази прикупљени и обрађени по законом прописаном поступку од стране овлашћених и стручних криминалистичко-техничких оперативаца. Суд је оценио да су радње које су на лицу места предузете од стране органа кривичног гоњења Републике Хрватске професионално предузете у сваком сегменту из ког разлога је тако прикупљене доказе, који су суду достављени у поступку пружања међународне правне помоћи, у потпуности прихватио.

Дакле, суд је имао у виду да је на неспорном лицу места у Републици Хрватској, у Вуковару у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] током вршења увиђаја био присутан обдуцент, те је с тога оценио да су у достављеном записнику о увиђају детаљно и јасно описаны положај тела пок[REDACTED] одећа која је затечена на њему, трагови крви на телу и одећи, као и повреде које су биле видне, што је уз општи и ближи приказ лица места и затечених трагова, прецизно обележено и фиксирано фотографисањем од стране Одјека криминалистичке технике Одјела криминалистичке полиције ПУ Вуковарско-сријемске и приказано у фотодокументацији ОКТ 671/11 и ОКТ-109/11 као и на скицама лица места и тела, које су саставни део достављеног "ситуацијског плана".

Поред тога, суд је имао у виду да је обдукција тела пок[REDACTED] извршена дана 10.11.2011. године, на Одјелу патологије у ОБ Вуквар, што је констатовано у записнику KR-DO-463/11, који је такође достављен овом суду, те је имајући у виду да ни на један од напред наведених доказа странке нису имале примедби, суд нашао да су сви наведени докази

прикупљени и обрађени стручно и детаљно из којих разлога их је у целости прихватио оцењујући при томе да је обрада лица места, на начин на који су то учинили органи кривичног гоњења Републике Хрватске, у битном допринела да овај суд има јасну и потпуну слику лица места извршења кривичног дела.

Код наведеног, а ради поузданог утврђивања узрока смрти [REDACTED], суд је напред наведене доказе посебно ценио у контексту са налазом и мишљењем сталног судског вештака специјалисте судске медицине др Бранимира Александрића од 13.05.2014. године, које је оценио као објективно, стручно, јасно и аргументовано, те је с тога његов налаз и мишљење и објашњења која је изнео на главном претресу, суд у потпуности прихватио.

У контексту са изнетим, суд је даље оценио да је током предметног кривичног поступка фактички било неспорно:

- да је оптужени Матија Башић иако је био у браку, био у емотивној вези са [REDACTED] из Вуковара, која је била удата за сада пок. [REDACTED], а са којом се упознао преко интернета и први пут видео 01.01.2011. године, у хотелу "Дунав" у Вуковару, од када је и датирао њихов однос током ког су се тајно виђали у Вуковару,
- место, време, начин извршења и последица дела односно да су оптужени Матија Башић и [REDACTED] дана 08.10.2011. године, око 04:00 часова, заједно ушли у стан бр. [REDACTED] на [REDACTED] спрату зграде у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у ком је [REDACTED] живела са малолетним сином и ћерком и супругом [REDACTED] који је те ноћи лишен живота употребом ножа,
- узрочно-последична веза између начина извршења и последице односно тачан број, локализација и врсте повреда које су нанете [REDACTED] као и коришћена средства извршења, односно да је смрт [REDACTED] била насиљна, да је настала услед искрварења из пресечених крвних судова дуж канала задобијених убодина и секотина и да је била у директној узрочно-последичној вези са повредама које је [REDACTED] задобио критичном приликом, којих је укупно било 33 и то: једна нагњечина коже на глави, две огуљотине коже, три мрљаста крвна подлива, три секотине и чак 24 убодине на глави, врату, трупу и удовима, које су ближе описане претходно у образложењу ове пресуде, а које су све нанете заживотно и то употребом ножа тачније шиљком и оштрицом ножа.

С напред наведеним у вези, а полазећи од стања затеченог на лицу места и укупног броја повреда које су критичне ноћи несумњиво нанете [REDACTED], суд је током разматрања одбране оптуженог Башића нашао да се његова одбрана ни у једном делу не може до краја прихватити с обзиром да је оценио да је иста евидентно исконструисана са циљем да оптужени умањи своју одговорност за овако тешко кривично дело и покуша да нађе оправдање за своје поступање критичне ноћи.

Наиме, оптужени Башић се током поступка различito изјашњавао о томе да ли је са својом тадашњом љубавницом [REDACTED] планирао да лиши живота њеног супруга, околnostima које су наводно детерминисале његово понашање критичне ноћи, начину на који су заједно ушли у стан у ком је њен супруг спавао са двоје мале деце, околности да ли је и када извадио нож по уласку у стан као и о карактеристикама ножа, начину на који је [REDACTED] ушен те ноћи, затим о моменту у ком он задаје убодс њеном супругу, броју убода које му је лично задао, околностима да ли је исти преминуо док је он још увек био у стану и околностима да ли се и због чега се након извршења дела, поново вратио у стан сада

пок. [REDACTED]

Приликом разматрања контрадикторности одбране оптуженог поводом напред изнетих околности, суд је имао у виду да је оптужени у више наврата изјавио да је "мрзео" супруга своје љубавнице обзиром да је такав навод изнео у истражном поступку, затим на главном претресу од 09.07.2012. године, а потом и на главном претресу од 18.09.2012. године, што по оцени суда већ само по себи доводи у сумњу његову одбрану да са [REDACTED] није планирао да заједно убију њеног супруга.

Изнети закључак суда јасно се намеће уколико се посматра у вези са наводима оптуженог из предистражног поступка и то у делу у ком је у присуству браниоца, јасно изјавио да су [REDACTED] и он схватили да је њен муж сметња за њихову везу" и да је са њом неколико месеци пре критичне ноћи разговарао "да би било најбоље када би могли некако да га се реше", што надаље посматрано у вези са њиховим поступањем и контактом пре извршења кривичног дела, током његовог извршења и након извршења, несумњиво води ка закључку да су оптужени Матија Башић и [REDACTED] као саизвршиоци, по претходном договору, лишили живота њеног супруга, а све у циљу да би несметано наставили емотивну везу.

На постојање претходног договора односно заједничке одлуке да изврше кривично дело, упућују резултати вештачења мобилних телефона и рачунара "Asus", који је затечен на лицу места, из којих се несумњиво утврђено да је недељу дана пре извршења кривичног дела тачније 01.10.2011. године, са предметног рачунара (који није користила само једна особа обзиром да је са истог приступано и "Facebook" профилима [REDACTED] и оптуженог Матије Башића) вршена претрага тема као што су: "Дављење, најновији чланци" (у 19,57 h), "Случај Бостонског давитеља оживљава" (у 19,58 h), "Дављење" (у 19,59 h), "Злочин у Дубрави: Мушкарцу задавио своју невенчану супругу" (у 19,59 h), "Богату Рускињу након секса угушио јастуком, па је избо ножем" (у 20,00 h), "Колико човјек може издржати без зрака" (у 20,04 h), "Тко сахрањује покојника ако обitelj нема" (у 21,17 h) и "Кога обавестити у случају пронађеног покојника" (у 21,28 h), након чега је приступљено и сајту градског гробља "Викторовац" у делу у ком се говори о "поступку код смртног случаја" (у 21,29 h). Са тим у вези суд је ценио и чињеницу да су оптужени и [REDACTED] дан пре извршења кривичног дела тј. 07.10.2011. године (у периоду од 10,26 до 22,58 h), контактирали укупно 79 пута док је оптужени Башић користио број домаћег мобилног оператора [REDACTED] који је користио до 23 h, када је и даље путујући ка Вуковару, прешао на број хрватског мобилног оператора [REDACTED].

Наведене теме које су претраживане недељу дана пре извршења кривичног дела, интензитет комуникације у дану пре извршења дела и само време извршења дела, посматрани у контексту са изјавама оптуженог - да је [REDACTED] мрзео, да је био "сметња за његову везу" и да су он и Јелена разговарали "како да га се реше", логично кореспондирају са радњама које су предузете у току ноћи у којој је убијен [REDACTED]. Наиме, оптужени и [REDACTED] су иако је оптужени стигао у Вуковар током вечери 07.11., заједно сачекали до раног јутра наредног дана 08.11. тј. до неких 04,00 h, када су заједно отишли до стана, знајући да [REDACTED] спава у стану са двоје мале деце и да не очекује било какав напад, што говори и о њиховој подмукlostи, док сам начин извршења дела говори о постојању претходног договора и плану обзиром да је начин извршења фактички идентичан са темама које су претходно претраживане на рачунару.

Дакле, наведене теме које су претраживане на интернету, затим околност да је оптужени Башић на главном претресу од 18.09.2012. године, изјавио да је у Вуковару провео цео

годишњи одмор у периоду од 22.09. па до 02.10.2011. године, чињеница да је са предметног рачунара приступано друштвеној мрежи "Facebook" и то корисничком налогу [REDACTED] али и оптуженог Башића и чињеница да су све предметне претраге (у којима се помињу дављење, гушење, употреба ножа у једном од случајева убиства и поступак у случају смрти и сахране) извршене фактички недељу дана пре него што ће [REDACTED] бити убијен (тачније дана 01.10.2011. године, када је оптужени према сопственим наводима боравио у Вуковару), посматрани у контексту свих радњи извршења које су критичне ноћи предузете, по оцени овог суда јасно воде ка закључку да су оптужени и [REDACTED] планирали да њеног супруга лише живота, што се као логично уклапа у наводе оптуженог из предистражног поступка у делу у којем је наводио да су [REDACTED] он схватили да је [REDACTED] "сметња за њихову везу", да је [REDACTED] говорила како би најбоље било "да га се некако реше" о чему су како је и сам тада навео разговарали у више наврата.

С обзиром на изнето суд је као логичне прихватио наводе оптуженог из предистражног поступка у делу у ком је навео да је [REDACTED] прва ушла у стан, да је он чекао испред у ходнику и да га је након неколико минута позвала да уђе у стан, да се он по уласку у стан изуо и помазио пса да би га спречио да лаје. Наиме, суд налази да је [REDACTED] у стан ушла да би проверила да ли њен супруг спава, а када се у то уверила позвала је оптуженог да уђе у стан, након чега се он изуо и помазио пса, а све из разлога да би остао непримећен односно да његов долазак (тј.кораци у обући и лајање пса) не би пробудили [REDACTED] па с тога суд није прихватио наводе оптуженог са претреса од 18.09.2012. године, да се изуо јер су му патике биле блатњаве, односно наводе његове завршне речи од 29.01.2018. године, да се изуо из "хигијенских разлога и навике" и да је пса помазио "инстинктивно" и само зато што му се пас вртео око ногу.

Даље, суд је имао у виду да је оптужени у предистражном поступку јасно навео да је пре уласка у дневну собу у којој је спавао [REDACTED] из цепа извукao нож и расклопио га (који је у расклопљеном стању димензија 15-20 см и има дрвену дршку са месинганим крајевима), те је оценио да предметна изјава оптуженог и одсуство објашњења зашто је то урадио, такође упућују на постојање претходног договора да заједно лише живота [REDACTED] те је с тога суд његову одбрану и у овом делу прихватио као логичну. Следствено изнетом суд није прихватио одбрану оптуженог са главног претреса од 18.09.2012. године, када је врсту ножа, његове димензије и моменат када га је извадио, потпуно другачије определио обзиром да је оценио да су разлози на које се оптужени позвао објашњавајући измену одбране, били потпуно неубедљиви.

Суд наиме није био склон да поверије да су током саслушања у предистражном поступку ком је присуствовао и бранилац и заменик јавног тужиоца, полицијски инспектори у записник унели потпуно другачији опис ножа и његове димензије од оног описа који је изнео оптужени Башић током саслушања, а све из разлога јер у записнику нису констатоване било какве примедбе о начину саслушања оптуженог и сачињавања записника пред Трећим одељењем УКП-а. Такође, суд није прихватио ни објашњење оптуженог са истог претреса - да је у предистражном поступку "измислио" да је пре уласка у дневну собу нож извадио из цепа и расклопио га нити његове наводе да је такође "измислио" да је док је [REDACTED] гушила јастуком свог супруга, он њега притиснуо ногом и држао га рукама за тело. Наиме, објашњење оптуженог Башића са претреса од 18.09.2012. године - да је у предистражном поступку одбрану "измислио да би са [REDACTED] скинуо сву сумњу", суд није прихватио обзиром да је оценио да оптужени у предистражном поступку ни на који начин није покушавао да умањи њену улогу током извршења дела већ да је управо супротно, оптужени и тада и током даљег тока поступка умањивао само своју одговорност.

С тога, суд је прихватио одбрану оптуженог из предистражног поступка и у делу из ког јасно произлази да су [REDACTED] и он прво покушали да угуше њеног супруга и то тако што му је она ставила јастук преко лица, а он га притиснуо ногом и држао рукама уз кревет на ком је лежао, с тим да је суд обзиром на стање затечено на лицу места прихватио и његове наводе са претреса од 18.09.2012. године, када је изјавио да је [REDACTED] пре јастука, свом супругу преко лица прво ставила и неку тканину, а потом јастук. Наиме, одбрану оптуженог да је поред јастука за гушење коришћена и тканина потврђује стање затечено на лицу места односно чињеница да је женска марама тј.ешарпа затечена на јастуку (који је затечен на поду дневног боравка) што је приказано на фотографијама бр.40, 52, 53, 54 и 58 документације ОУ-671/11. При томе суд оцењује да њихово координирано поступање током покушаја да угуше [REDACTED], такође представља још један од доказа да су критичном приликом поступали као саизвршиоци, а све по претходном договору да убију њеног супруга. Наиме, да оптужени и Башић и [REDACTED] нису планирали извршење кривичног дела, било би очекивано и логично да се оптужени шокирао и збунио када је видео да [REDACTED] покушава да угushi свог супруга и да би му евентуално требало извесно време да одлучи шта ће даље урадити поводом ситуације којој присуствује. Код наведног, а имајући у виду да је оптужени у предистражном поступку јасно описао начин на који је фактички одмах реаговао у тој ситуацији и то предузимањем радње која је координирана и логично се надовезује са радњом коју је предузела [REDACTED] (тј.притискање и држење тела [REDACTED] на троцеду док му [REDACTED] држи јастук и мараму преко лица), то је суд оценио да је оптужени несумњиво био спреман за такве радње односно да је био одлучан у намери да заједно са [REDACTED] убије њеног супруга.

У остварењу намере да угуше [REDACTED] оптужени и [REDACTED] нису успели јер се [REDACTED] отимао, а што јасно произлази из одбране оптуженог из предистражног поступка, коју је суд осим у наведеном делу, прихватио и у наредном делу у ком је оптужени јасно навео да је након тога [REDACTED] дршком ножа задао ударац у главу. Наиме, одбрану оптуженог у погледу задавања удараца у главу, суд је прихватио обзиром да је иста у погледу локализације повреде и механизма њеног настанка, потврђена налазом и мишљењем судског вештака др Александрића из ког је несумњиво утврђено да је на телу пок. [REDACTED] постојала повреда у виду нагњечине коже практично на врху леве стране главе - у левом теменом пределу (промера 1,5 x 0,9 cm), која је нанета ударцем тупине механичког оруђа.

Суд је надаље имао у виду да је оптужени у предистражном поступку изјавио да је [REDACTED] тај ударац у главу задао да би га онесвестио у чему како наводи није успео, а што суд утврђује као чињеницу обзиром да одбрамбене повреде које су обдукцијом и судскомедицинским вештачењем констатоване на Ковачевићевом телу, јасно говоре да је [REDACTED] током даљег напада био свестан, да се бранио и пружао активан отпор. Наиме, из налаза и мишљења вештака др Александрића несумњиво је утврђено да су две секотине на шакама [REDACTED] настале док је [REDACTED] покушао да се одбрани од напада ножем односно тако што је голим рукама хватао нож покушавајући да спречи напад на себе. На сличан начин настале су и четири убодине на спољашњој левој страни надлактице (убодине бр.26, 27, 28 и 30) и једна убодина на задњој страни леве надлактице (убодина бр.47) које такође представљају тзв.одбрамбене повреде и које су настале тако што је [REDACTED] подметањем руку покушавао да се одбрани од напада ножем, у чему нажалост није успео.

Такође, из одбране оптуженог Башића јасно произлази да је [REDACTED] након што му је дршком ножа задао ударац у главу, у наставку вечери задавао убоде ножем у тело, у вези са чим је суд ценио да је оптужени поводом ове околности мењао одбрану током поступка.

Наиме, оптужени Башић је у предистражном поступку навео да је [REDACTED] први убод ножем задао након што га је ударио дршком ножа у главу, наводећи даље да му је задао укупно четири убода ножем, при којим наводима је остао и у истражном поступку, да би током главног претреса мењао одбрану тако што је и своје поступање и поступање [REDACTED] другачије описивао објашњавајући фактички да је одбрану у предистражном и истражном поступку изнео на начин на који је изнео само да би заштитио [REDACTED] и дело преузео на себе, што суд није прихватио.

Оптужени Башић по оцени суда ни у предистражном ни у истражном поступку није покушавао да преузме извршење кривичног дела на себе јер је у наведеним фазама поступка сасвим јасно описивао да је [REDACTED] заједно са њим покушала да угуси свог супруга као и јер је наводио да је она [REDACTED] задао само четири убода ножем. Наиме, описивањем заједничког предузимања прве радње извршења и изношењем навода да је [REDACTED] он задао само четири убода ножем, оптужени Башић је напоштење свих осталих убодина и секотина (које је [REDACTED] несумњиво задобио), фактички приписао [REDACTED] иако то није експлицитно изјавио, па с тога суд није прихватио његове наводе са претреса да је такву одбрану "измислио да би са [REDACTED] скинуо сву сумњу".

Суд наиме налази да је оптужени Башић током предметног кривичног поступка, заправо једино покушавао да умањи своју одговорност на шта поред напред изнетог, јасно указују даље измене његове одбране и то са главног претреса од 09.07.2012. године, када је изменио одбрану и изјавио да је та четири убода [REDACTED] задао када је овај већ био мртв, затим са главног претреса од 18.09.2012. године, када је и ову одбрану оповргао наводећи да је на претходном претресу заправо изјавио да [REDACTED] био "скоро мртв" и да је његова изјава на претходном претресу грешком унета у записник, што суд није прихватио ни у једном делу. Наиме, одбрана оптуженог Башића је верно унета у записник о главном претресу од 09.07.2012. године, о чему сведочи одсуство примедби одбране на саслушање оптуженог том приликом, па је с тога суд оценио као неубедљиве његове наводе од 18.09.2012. године, да је његова одбрана о задавању четири убода ножем "post mortem" грешком унета у записник од 09.07.2012. године, већ налази да је иста верно унета у записник и да је као таква директно оповргнута налазом и мишљењем др Александрића из ког је несумњиво утврђено да су Бориславу Ковачевићу све повреде нанете за живота.

Даље, оптужени Башић је на главном претресу од 18.09.2012. године, изјавио и да је [REDACTED] свом супружту све убоде наносила са растојања од пола метра док су једно другом били окренути лицем ка лицу (што имплицира да му је убодине задавала само у предњем горњем делу тела), док је оптужени навео да му је са леђа задао два убода у леђа, један по средини груди и левом руком са леђа у предео леве стране врата и то тек након свих убода које му је [REDACTED] нанела, што суд такође није прихватио обзиром да је из налаза и мишљења др Александрића несумњиво утврдио да је [REDACTED] задобио по 12 убодина и са предње и са задње стране тела и да није задобио ни једну убодину у леву страни врата.

Суд је надаље имао у виду да је оптужени Башић на главном претресу од 20.11.2012. године, у одбрани навео да је [REDACTED] док му је [REDACTED] задавала убоде "од првог до последњег ударца био у стојећем положају", што суд такође није прихватио с обзиром да овакве наводе

оптуженог опет побија налаз и мишљење др Александрића и стање затечено на лицу места. Наиме, из налаза и мишљења др Александрића несумњиво је утврђено да је [REDACTED] бројне повреде задобио док је лежео на троједу, на шта указују и обилни трагови његове крви на самом троједу и покривци са кревета, што је све детаљно приказано на фотодокументацији са лица места. Такође, имајући у виду физичку конституцију [REDACTED] и чињеницу да је њен супруг евидентно био и виши и развијени од ње и да се несумњиво бранио (на шта упућују одбрамбене повреде), суд је оценио да би у том случају на телу [REDACTED] свакако биле уочене бројније повреде од оних које су заправо констатоване односно да иста не би ни била кадра да свом супругу (који се бранио борећи се за живот) сама нанесе практично 20 убодина и то и са предње и са задње стране тела док је њен супруг у усправном, стојећем положају и при томе се брани, па с тога није прихватио ни наводе оптуженог Башића са претреса од 20.11.2012. године.

Дакле, из напред наведеног је јасно да је оптужени поред тога што је невешто и неубедљиво мењао одбрану на околности да ли је [REDACTED] задао убоде за живота или по његовој смрти, понашање [REDACTED] на главним претресима другачије описивао и то тако што је почев од претреса од 18.09.2012. године, одговорност за наношење практично свих повреда и убодина, неубедљиво приписивао управо њој па је тако у првој завршној речи коју је изнео 01.07.2016. године, изјавио да је [REDACTED] он задао само два убода ножем. С обзиром на то да је оптужени у завршној речи од 01.07.2016. године, навео да је [REDACTED] само „два пута убо ножем у леђа“, на који начин је поново одступио од своје одбране не дајући ни један разлог нити објашњење за поновну измену одбране, суд исту није прихватио у овом делу јер је оценио да је оптужени очигледно ишао за тим да умањи своју одговорност односно да одговорност за извршење предметног кривичног дела у претежном делу припише [REDACTED] што је током главног претреса очигледно и био концепт његове одбране иако је оптужени тврдио другачије.

Наиме, оглужени Матија Башић је почев од отварања главног претреса мењао одбрану на тај начин што је радије које је он критичном приликом предузео почео временски и просторно различито да описује истичући све више и више у први план понашање [REDACTED] како током њиховог емотивног односа тако и током самог извршења кривичног дела те је суд након разматрања свих резултата доказног поступка, оценио да се одбрана оптуженог Башића заправо ни у једном делу не може до краја и у потпуности прихватити.

По налажењу суда целокупна слика критичног догађаја стиче се сагледавањем свих контрадикторности и нелогичности одбране оптуженог, које цењене у контексту са осталим изведеним доказима, јасно упућују на закључак да су оптужени и [REDACTED] њеном супругу заједно нанели све повреде, што потврђује и налаз и мишљење др Александрића те је с тога суд ишао да су Бориславу Ковачевићу укупно 33 повреде, међу којима и 24 убодине, оптужени Башић и [REDACTED] нанели заједнички и сукцесивно, а како је то оптужником и стављено на терет.

При доношењу изнетог закључка суд је имао у виду да се услед бројности повреда и то пре свега убодина и секотина на глави, врату и трупу [REDACTED] њихове локализација, међусобног распореда и постојања одбрамбених повреда, судскомедицинским вештачењем није могао добити одговор о редоследу задавања сваке поједине повреде осим да су убодина са предње-десне стране врата одмах изнад грудњачино-кључњачког зглоба (означена са бр.35) и убодина у левом потплућном пределу (означена са бр.48), нанете међу последњима јер је свака од њих сама за себе представљала тешку и по живот опасну телесну повреду, која је могла да доведе до смртног исхода.

С тога суд налази да је оптужени Матија Башић са [REDACTED] заједно и сукцесивно задавао убоде ножем све до момента у ком је [REDACTED] престао да се брани односно до момента када је задобио убодину означену са бр.35 (којом му је пресечена заједничка каротидна артерија дуж њеног канала) и убодину означену са бр.48 (која је својим каналом продирала у грудну дупљу завршавајући се својим дном у плућном крилу).

Наиме, из судско-медицинског вештачења несумњиво је утврђено да су [REDACTED] све повреде нанете заживотно, да се он несумњиво бранио од напада ножем (обзиром да су на његовом телу констатоване бројне тзв.одбрамбене повреде), да се не може прецизирати редослед задобијања појединих повреда али да се с обзиром на карактер задобијених повреда убодина и секотина, са сигурношћу закључује да је убодина на предње-десној страни врата одмах изнад грудњачино-кључњачког зглоба (бр.35 у скици са обдукције) нанета међу последњима јер је због пресецаша заједничке главене (каротидне) артерије дуж њеног канала, дошло до наглог и великог губитка крви (практично "шикљања") из задобијене убодине, те да је самим тим врло брзо, највише за око 1 минут, дошло до наступања малаксалости, а потом брзо до губитка свести, а убрзо и до смрти. До смртног исхода сама за себе могла је да доведе и убодина обележена са бр.48 која је претходно описана, а што је суд све ценио у контексту чињенице да је оптужени међуоптужени одбрану у погледу броја убода које је задао оптуженом, тренутка задавања убода, свог положаја и положаја [REDACTED] у односу на њеног супруга (нпр.из његових навода из предистражног поступка произлази да је током наношења убода [REDACTED] био окренут лицем ка њему и да је лежао, док из његових навода са главних претреса произлази да је оштећеном убоде задавао са леђа док је [REDACTED] тајао).

Дакле, имајући у виду такве наводе одбране оптуженог Башића, а код чињенице да се прецизан редослед наношења појединих повреда судско-медицинским вештачењем није могао прецизно утврдити што је и логично, суд је стављајући у међусобан однос укупан број повреда (укупно 33 од чега укупно 24 убодине), њихову различиту локализацију (по 12 убодина са предње и задње стране тела), бројност тзв.одбрамбених повреда на телу [REDACTED], као и физичку конституцију свих учесника овог догађаја, несумњиво утврдио да су [REDACTED] оптужени и [REDACTED] повреде наносили заједно и сукцесивно те с тога није прихватио ни одбрану оптуженог Башића да је [REDACTED] задао само два односно четири убода ножем нити наводе исказа [REDACTED] која је у овом поступку као сведок у потпуности негирала своје учешће у лишавању живота свог супруга.

Наиме, суд налази да је [REDACTED] био и виши и физички спремнији у односу на оптуженог и [REDACTED] (на шта упућује околност да оптужени и [REDACTED] заједно нису успели да га угуше иако су то пробали да училе изненада и неочекивано односно док је [REDACTED] спавао, при чему је и оптужени у одбрани и сам навео да је оштећени од њега био виши за око 6-7 cm, 10-ак kg тежи и физички јачи), па је с тога суд имајући у виду и број одбрамбених повреда на његовом телу и одсуство повреда на телу оптуженог и [REDACTED] (која је ниже растом, слабије ухрањена и код које је од повреда постојао само један крвни подлив коже на десној бочној страни врата, величине јагодице прста, један крвни подлив коже на левој бочној страни врата и две цртасте огуњотине коже на унутрашњој страни десне подлактице уздужно и међусобно паралелно постављене једна поред друге на близком растојању) оценио да су њих двоје [REDACTED] све повреде наносили заједно и сукцесивно и да се с обзиром на изнете чињенице не могу прихватити наводи оптуженог да је [REDACTED] он задао само четири односно само два убода ножем али

ни наводи сведока [REDACTED] из којих произлази да је док је она била закључана у соби са децом, оптужени Башић њеном супругу сам нанео све повреде од којих је преминуо.

Даље, поред радњи предузетих пре и у току извршења дела о постојању претходног договора за извршење предметног кривичног дела, несумњиво говоре и наводи одбране оптуженог из предистражног поступка у којима је описивао радње које су [REDACTED] и он предузели након што су [REDACTED] нанете повреде од којих је преминуо на лицу места.

Наиме, оптужени је у предистражном постку навео да се по изласку из предметног стана својим аутом одвезао неких 1,5 – 2 km даље, до обале Дунава, где је изашао из аута и са собом понео доњи део тренерке и дуксерицу, након чега је сишао на саму обалу реке, ушао у реку, опрао руке и умio сe. Објаснио је такође да је током уласка у реку повредио десну ногу као и да је на обали са себе скинуо гардеробу коју је носио током извршења и обукао доњи део тренерке и дуксерицу које је из аута понео са собом. Након тога оптужени је јасно навео да је нож који је користио приликом извршења "из све снаге" бацио у реку, у коју је бацио и дуксерицу коју је критичном приликом носио, док је доњи део тренерке сакрио испод неког већег камена, а што је суд у контексту доказа изведенih током главног претреса, оценио као наводе који су у битном доказани.

Наиме, из налаза и мишљења др Александрића несумњиво су утврђене повреде десне ноге оптуженог Башића и то једна огуљотина коже на предње-унутрашњој страни десне потколенице, прекривена тамноцрвеном крустом и једна површина секотину на доњој страни палца десног стопала (изгледа развученог латиничног слова "S", дужине од око 4 – 5 cm), које се у погледу механизма настанка могле настати управо онако како је то оптужени описао у предистражном поступку. Такође, на обали Дунава испод камена пронађен је доњи део тренерке светло сиве боје, на којој су се налазили обилни трагови крви [REDACTED] што је несумњиво утврђено из налаза и мишљења Центра за форензичка испитивања, истраживања и вјештачења "Иван Вучетић" из Загреба, бр.511-01-113/1-10021/11 и 10021/2-11.№ од 16.01.2012. године, и приказано у foto-документацији OU-678/11 од 15.11.2011. године, на који начин је потврђена одбрана оптуженог и у делу у којем је описао да се пресвukaо и сакрио део гардеробе коју је носио током извршења кривичног дела.

Дакле, скидање, бацање и сакривање гардеробе и ножа (за који је оптужени у предистражном поступку навео да га је користио током извршења дела) као и прање у реци, а након тога облачење нове тј. чисте гардеробе, јасно указују да су део осмишљеног плана који је укључивао и уништавање и заметање трагова кривичног дела, при чему је суд у том контексту ценио да је оптужени навео да је по повратку у Србију, у кући у Земуну у којој је живео, опрао патике које је носио критичном приликом док је мајцу бацио у зелену канту за смеће у дворишту, што је такође све потврђено стањем затеченим на лицу места које је констатовано у записнику о претресању стана и других просторија у ул. [REDACTED] бр. [REDACTED] у Земуну и приказано у foto-документацији бр. [REDACTED] и бр. [REDACTED]

Оно што такође иде у прилог закључка суда да је кривично дело планирано јесу и околности које су утврђене из одбране оптуженог из истражног поступка и то у делу у којем је навео да се након што је на обали реке урадио све што је напред описано, поново вратио на лице места да би развалио улазна врата од стана. Наиме, оптужени је изјавио да му је [REDACTED] рекла да не може све да обрише (мислећи на крв) иако је пробала "јер има пуно крви", након чега је он снагом тела развалио улазна врата стана и после тога кренуо за Београд, што је суд прихватио с обзиром да су његови наводи потврђени изведенim доказима тј. током увиђаја на лицу

места, улазна врата стана бр. [REDACTED] затечена су са оштећењима металног дочекивача језичка браве за закључавање и дрвеног материјала крила врата, а трагови крви [REDACTED] на лицу места су заиста били обимни и пронађени су и на дну судопере и у лавабоу што упућује да је крв прана и/или спирана.

Такође, оптужени Башић је навео и [REDACTED] и он договорили да [REDACTED] позове полицију након што оптужени напусти територију Републике Хрватске, што је суд такође прихватио с обзиром да је претрагом мобилног телефона који је користила [REDACTED], несумњиво утврђено да су у временском периоду од 04:39 до 05:25 часова, [REDACTED] (која је користила број [REDACTED] и оптужени (који је користио број [REDACTED] контактирали укупно шест пута – и то у једном поруком и са пет позива, при чему је задњи контакт остварен у 05:25 часова, и то у трајању од 3 минута и 58 секуни, у ком тренутку је оптужени Башић био у дometу базне станице “[REDACTED]” што обзиром на идентификацију базне станице (приказане у извештају судског вештака за информатику и телекомуникације од 30.01.2012. године, који је суду такође достављен у поступку пружања међународне правне помоћи) упућује на закључак да је оптужени у том моменту већ био на путу да напусти територију Републике Хрватске.

При оцени свих изнетих радњи које су оптужени и [REDACTED] предузели након извршења кривичног дела, о којима се Башић изјаснио и у предистражном и истражном поступку, а које су укључивале радње уништавања и прикривања одеће и средства извршења ван лица места (на обали Дунава), као и радње на самом лицу места где је [REDACTED] покушала да обрише трагове крви (који су посебно били обимни у дневном боравку где је [REDACTED] лишен живота), затим накнадно разваљивање врата стана од стране оптуженог, а потом и договор да [REDACTED] позове полицију након што оптужни напусти територију Републике Хрватске и пријави друго кривично дело (што је према садржају њеног мобилног телефона “Alcatel” и то учишила са броја [REDACTED] у 05:51:20 часова када је позвала број [REDACTED], као логичан и несумњив намећу закључак да су оптужени и [REDACTED] имали договор односно план да убиство њеног супруга [REDACTED] органима кривичног гоњења прикажу као последицу наводне провале у стан од стране НН лица и то након што оптужени Башић безбедно напусти територију Републике Хрватске (на шта упућује и порука коју је са свог [REDACTED] дана 08.10.2011. године, у 07:07 часова послала извесном [REDACTED] следеће садржине: “Udoviza sam jer je nešto davio mene pa Boru udao nozem...osevid traže, nemogu vise...”).

Дакле, стављањем у међусобан однос свих радњи које су предузете пре извршења кривичног дела (разговори оптуженог и [REDACTED] да је њен супруг “сметња” за њихову везу, претрега интернета о начинима лишења живота и поступку сахране, као и чињеница да су 07.10.2011. године, тј. у дану који ће претходити убиству [REDACTED] у периоду од 10:26 часова до 22:58 часова оптужени и [REDACTED] контактирали врло интензивно односно чак 79 пута) радњи током извршења (гушење марамом и јастуком и наношење повреда ножем, што кореспондира са темама које су претреживане претходно на интернету) и радње предузете након извршења кривичног дела (покушај да се убиство [REDACTED] прикаже као последица провеле од стране НН извршиоца, коју је пријавила његова супруга која је од стране увиђајне екипе и затечена на лицу места), као једини логичан и несумњив намећу закључак да су оптужени и [REDACTED] имали претходни договор да њеног супруга лише живота обзиром да су га очито сматрали сметњом за даље трајање њихове емотивне везе.

Следствено изнетом суд није прихватио ни одбрану оптуженог Башића нити наводе сведока [REDACTED] да извршење предметног кривичног дела нису планирали односно њихове наводе из којих би фактички произазило да су мотиве и разлоге извршење у већем делу и/или искључиво пребацивали једно на друго.

Такође, суд није прихватио ни одбрану оптуженог Башића ни у једном делу у ком је одбрана покушавала да се оспори његову урачунљивост, којом се у овом поступку фактички манипулисало и при томе ишло и на одуговлачење поступка. Наиме, оптужени је у истражном поступку разлоге за извршење кривичног дела фактички приписао утицају психоактивне супстанце спид ("speed"), који је према тадашњим наводима узео пре него што је критичне ноћи из Србије прешао границу са Хрватском и који је како је навео користио у количини од 1 gr за вече и углавном викендом. Супротно изнетом оптужени је на главном претресу од 18.09.2012. године изјавио да је критичне ноћи узео 2 gr спида и то 1 gr пре преласка границе, а потом још 1 gr касније током ноћи док је чекао [REDACTED] испред зграде, да би у завршној речи од 29.01.2018. године, изменио одбрану обзиром да је изјавио да је пре критичне ноћи спид непрекидно користио 70 дана, што суд није прихватио с обзиром да оптужени није дао никакво објашњење за измену своје одбране. Наиме, изношење различитих података о учесталости коришћења спида и количини коју је користио пре извршења кривичног дела уз одсуство било каквог објашњења за измену одбране на ове околности, по налажењу суда јасно упућује на закључак да је оптужени Башић манипулисао овим подацима.

С тим у вези, суд је даље ценио да је насупрот одбрани коју је оптужени изнео у предистражном и истражном поступку, одбрана на главном претресу покушала да његово поступање критичне ноћи и учешће у извршењу дела, припише структури његове личности што суд није прихватио ни током претходног суђења обзиром да је из налаза и мишљења др Бранка Мандића и Ане Најман несумњиво утврђено да оптужени Матија Башић не болује ни од какве душевне болести, душевне заосталости нити привремене душевне поремећености, те с тога суд ни тада није прихватио наводе браниоца о постојању "еротоманије" код оптуженог обзиром да постојање патолошке опседијутости еротиком, претеране сексуалне страсти, нагона и зависности у том смислу, судски вештаци код оптуженог нису дијагностиковали. Такође, " зависност" о којој је оптужени Башић говорио, а апострофирао његов бранилац, судски вештаци др Бранко Мандић и Ана Најман јасно су искључили као доминантну црту личности оптуженог и истовремено аргументовано објаснили и да појам "емотивна лепљивост" на који се одбрана позивала, не може бити посматран као патолошки маркер већ само као део структуре његове личности те да с тога не може бити посматран изоловано, а како је то одбрана по оцени суда чинила и у погледу "еротоманије", " зависности", "емотивне лепљивост" и "поводљивости оптуженог" и то све на начин који код суда није изазвао било какву дилему и сумњу у погледу потпуности и стручне утемељености налаза и мишљења који су изнели др Мандић и Ана Најман. Такође, из налаза и мишљења наведених судских вештака и свих објашњења која су износили током главног претреса, суд је несумњиво утврдио и прихватио као логична и аргументована објашњења вештака да "сплитинг, негација и идеализација" престављају механизме одбране, који су код сваке особе несвесни те да с тога ни не могу бити доведени у везу са конклudentним радњама односно понашањем оптуженог током критичне ноћи на начин на који је то одбрана неосновано тврдила.

Са напред наведеним у вези, суд даље налази да се не могу прихватити као основани жалбени наводи браниоца, да суд није омогућио одбрани да уз присуство стручног саветника др Цветина Урошевића испита судске вештаке Ану Најман и др Бранка Мандића, које наводе је

Апелациони суд у Београду оценио као основане у решењу Кж1.бр.1273/16 од 30.11.2016. године, којим је укинуо претходну пресуду К.бр.308/12 и предмет вратио на поновно суђење.

Наиме, нетачни су наводи да је на припремном рочишту од 04.06.2014. године, одбрана ангажовала стручног саветника. Суд указује да је на наведеном припремном рочишту одбрана само најавила да ће ангажовати стручног саветника што није учинила ни тада, а ни касније па ни 30.05.2016. године, када је суд одбио предлог одбране да у притворском предмету одложи главни претрес и испитивање судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман јер “стручни саветник др Цветин Урошевић” био спречен да приступи због тога што “је од раније имао заказано парнично суђење”.

Дакле, уколико се има у виду да током претходног суђења овом суду није достављено пуномоћје за стручног саветника др Цветина Урошевића, онда је нејасно на основу чега другостепени суд закључује да је овај суд ускратио право одбрани да води делотворну расправу о налазу и мишљењу судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман, који су испитивани од стране одбране и на главном претресу од 09.04.2013. године и на главном претресу од 30.05.2016. године.

С обзиром да је услед наведеног Апелациони суд у Београду у решењу Кж1.бр.1273/16, између осталог, стао на становиште да је у овом кривичном поступку неопходно одредити ново вештачење од стране стручне установе, суд је поступајући у складу са чл.462 ЗКП на главном претресу од 21.03.2017. године, наредио ново неуропсихијатријско вештачење оптуженог Матије Башића које је поверио Специјалној затворској болници у Београду испред које је комисија у саставу др Милена Станковић, специјалиста форензичке психијатрије, др Марија Панић, психијатар и др Веселин Печеница, специјалиста форензичке психијатрије изнела налаз и мишљење од 14.06.2017. године.

Из налаза и мишљења комисије судских вештака Специјалне затворске болнице у Београду од 14.06.2017. године, суд је утврдио да код оптуженог Башића није регистровано постојање душевне болести, душевне заосталости, привремене дупевне поремећености, друге теже душевне поремећености, токсикоманске зависности од опојних дрога нити пак алкохолне зависности, што су претходно у налазу и мишљењу изнели и судски вештаци др Бранко Мандић и Ана Најман. Такође, утврђено је да је и комисија судских вештака Специјалне затворске болнице у Београду код оптуженог регистровала постојање емоционално нестабилног поремећаја личности те да је као и претходно ангажовани вештаци, изнела исти закључак и у погледу урачунљивости оптуженог Башића односно да је оптужени у време извршења кривичног дела налазио под утицајем психоактивне супстанце спид услед чега су његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле смањене или не и битно.

Са напред наведеним у вези, суд указује да у моменту наређивања новог неуропсихијатријског вештачења оптуженог, одбрана није ангажовала стручног саветника већ је за истог пуномоћје у овом поступку први пут доставила тек на главном претресу од 22.11.2017. године, када су испитани судски вештаци др Милена Станковић и др Бранко Мандић с тим да ангажовани стручни саветник иако је бранилаш доставио пуномоћје није приступио на претрес (због чега одбрана није тражила одлагање) јер према наводима телеграма који је суду достављен тог дана, “има већ раније заказану расправу у Трећем основном суду у предмету П.бр.1956/14” која је заказана у исто време кад и главни претрес, где је “његово присуство обавезно”, о чему суду није достављен ни један доказ.

С тим у вези, суд је ценио и то да је на главном претресу до 22.11.2017. године, на бројна питања одбране (на којима је инсистирано при сваком испитивању судских вештака уз њихово понављање), др Милена Станковић као представник комисије Специјалне затворске болнице у Београду, изнела јасна, исцрпна и аргументована објашњења, која је суд у потпуности прихватио те је обзиром да су налаз и мишљења судских вештака др Бранка Мандића и Ане Најман и налаз и мишљење судских вештака др Милене Станковић, др Марије Панић и др Веселина Печенице међусобно сагласни, несумњиво закључио да су у време извршења кривичног дела које је оптуженом Башићу стављено на терет, његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле смањене али не битно.

Даље је суд имао у виду да је бранилац на главном претресу од 22.11.2017. године, затражио рок за изношење примедби на налаз и мишљење комисије судских вештака Специјалне затворске болнице у Београду од 14.06.2017. године, што је суд одобрио и одредио рок од пет дана по ком одбрана није поступила већ је "писмене примедбе на достављене стручне експертизе и њихову одбрану на суду" стручног саветника др Цветина Урошевића, доставила уз поднесак од 04.12.2017. године, наводећи да "због службене спречености и болести" стручног саветника нија била у могућности да достави примедбе у остављеном року, о чему суду такође нису приложени било какви докази.

Након наведеног бранилац је на главном претресу од 08.12.2017. године, истакао да сматра да су достављене примедбе основане те је с тога предложио да суд у допуни доказног поступка нареди ново психијатријско вештачење оптуженог које ће бити поверио судско-психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду, ком предлогу се заменик јавног тужиоца противио из разлога јер су на претходном главном претресу од 22.11.2017. године, вештаци који су претходно спроводили два независна психијатријска вештачења оптуженог, у потпуности усагласили. Изнети предлог одбране суд је одбио налазећи да је исти неоснован обзиром да су налази и мишљења који су дати након два психијатријска вештачења оптуженог јасни, потпуни, аргументовани и при томе међусобно усаглашени те с тога у конкретном случају по налажењу овог суда нема ни једног разлога из чл.124 ЗКП који би евентуално оправдавао одређивање трећег психијатријског вештачења оптуженог.

Суд наиме налази да "писмене примедбе на достављене стручне експертизе и њихову одбрану на суду" стручног саветника др Цветина Урошевића као и питања и примедбе одбране на ову околност и паушална оспоравања објективности судских вештака, ни на који начин не доводе у сумњу урачунљивост оптуженог нити стручност и објективност до сада датих налаза и мишљења већ заправо представљају злоупотребу права и поступање стручног саветника супротно одређи чл.126 ст.3 ЗКП.

Суд оцењује да је одбрана у више наврата фактички извачила из контекста поједина обележја личности оптуженог ("емотивна лепљивост", "сплитинг", "амбивалентност", наводи оптуженог о " зависности" од љубавнице и његова изјава да је дете видео као "комад намештаја" и сл.) као и поједине изјаве оптуженог и сведока, и покушавала да их доведе у везу са радњама које је оптужени предузео критичне ноћи иако су судски вештаци изнова и изнова објашњавали значење и садржај сваког од тих обележја личности и аргументовано изнели сагласне закључке да његова обележја личности, а посебно не она која припадају механизмима одбране, у конкретном случају нису водила битно смањеној урачунљивости на којој је одбрана све време инсистирала те с тога суд налази да је неприхватљив став одбране да је личност оптуженог фактички детерминисала његово понашање критичне ноћи.

Суд није прихватио примедбе одбране да је у поновном поступку овај суд био дужан да ново психијатријско вештачење оптуженог повери судско-психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду. Наиме, председник већа и веће руководе главним претресом те је с тога судеће веће једино овлашћено да одлучи којој институцији ће бити поверено ново психијатријско вештачење оптуженог. Чињеница је да је другостепени суд овлашћен да у свом решењу наложи првостепеном суду спровођење новог вештачење, међутим исти по становишту овог већа није овлашћен и да одреди установу која ће спровести вештачење јер би на тај начин фактички руководио главним претресом у ком не учествује. Изнето становиште пре свега се темељи и на ставовима судске праксе према којој се судско-психијатријском одбору Медицинског факултета у Београду, вештачење поверава изузетно односно када су претходно спроведена најмање два психијатријска вештачења чији налази и мишљења нису могли бити усаглашени.

Поред изнетог суд је као неосноване оценио наводе завршне речи браниоца у којима се наводи да је за разумевање радњи које је предузeo оптужени Башић и одлучивање у овој кривичноправној ствари, потребно имати "увид и процену структуре личности [REDACTED]". Наиме, суд указује да налази и мишљења који су дати у кривичном поступку који је у Републици Хрватској вођен и правноснажно окончан у односу на [REDACTED], а у одсуству и за овде оптуженог Башића, не могу бити коришћени као доказ у овом поступку који су води пред судом Републике Србије у ком је [REDACTED] има свој сведока при чему је нејасно и на који начин би налаз и мишљење о њеној урачуњливости уопште били од утицаја на доношење закључка о урачуњливости оптуженог која је несумњиво утврђена током овог поступка. Структура личности [REDACTED] није од значаја за одлуку у овој кривично-правној ствари, а начин на који је иста сведочила представља њено законско право обзиром да је пред судом Републике Хрватске правноснажно осуђена као саизвршилац у наведеном делу. Наиме, суд је ценио исказ сведока [REDACTED] и нашао да је током сведочења невешто покушавала да на сваки начин искључи своју улогу у извршењу кривичног дела обзиром да је и током испитивања пред Жупанијским судом у Вуковару у поступку пружања међународнеправне помоћи и током испитивања на главном претресу од 12.10.2017. године, тврдила да је одмах након што је са Башићем ушла у стан, Башић напао њеног супруга, да је она отрчала у дечију собу и закључала се са децом. Такође, у оба наврата је тврдила да је по изласку из дечије собе затекла окрвављено тело свог супруга као и да Башић у том моменту није био у стану, а што суд није прихватио ни у једном делу. Наиме, из резултата доказног поступка, несумњиво произлази да је са компјутера који је изузет из стана [REDACTED] недељу дана пре извршења дела, вршена претрага тема које се односе на начине лишавања живота и то на начин који је сагласан са одбраном Башића из предистражног и истражног поступка - када је јасно описао да су по уласку у стан прво заједно пробали да угуше њеног супруга, те с тога суд није прихватио исказ сведока [REDACTED]. [REDACTED] је по уласку у стан оптужени одмах насрнуо на њеног супруга, а она отрчала у дечију собу где је била закључана све време током извршења дела. Поред тога њен исказ побија и налаз и мишљење судског вештака др Бранимира Александрића из ког је несумњиво утврђено да су [REDACTED] све повреде нанете сукцесивно од стране две особе, а што произлази и из правноснажне пресуде Жупанијског суда у Вуковару, којом је сведок осуђена као саизвршилац у предметном кривичном делу. Суд такође није прихватио њен исказ у делу у ком је описивала свој однос са оптуженим нашавши да њене тврдње да је уочи убиства њихова веза изгубила на интензитету оповргава број контаката са оптуженим који у периоду од 23.01. до 08.10.2011. године, остварен 9.284 пута, односно који је у периоду од 24.09.2011. године до 08.10.2011. године, остварен 414 пута, а у дану који је претходио извршењу дела (07.10.2011. од 10:26 h до 22:58 h) укупно 79 пута. Дакле, суд је оценио да је сведок Јелена Ковачевић у овом поступку сведочила са циљем да своју улогу и учествовање у

извршењу предметног кривичног дела, на сваки начин искључи, што је за суд било неприхватљиво.

Даље, суд није прихватио наводе браниоца да се оптужени Башић није изјашњавао о свом односу са [REDACTED] будући да је из списка и самог образложења пресуде сасвим јасно да се оптужени о томе изјашњавао на више главних претреса. Исто тако суд није прихватио ни наводе завршне речи браниоца да "нису разјашњене околности под којима је дошло до извршења кривичног дела па се поставило питање потребе за усаглашавањем вештака др Александрића и др Блажановића" обзиром да су по оцени овог суда све одлучне чињенице у потпуности разјашњене и да пред тога нема никаквог законског основа за усаглашавањем два судскомедицинска налаза и мишљења, која су одређена и спроведна у два различита кривична поступка, од којих је један правноснажно окончан и при томе вођен у другој држави. Суд је оценио као ирелевантне наводе браниоца и у делу у ком је одбрана проблематизовала редослед наношења убода [REDACTED]. Наиме, по оцени суда у ситуацијама када је кривично дело извршено у саизвршилаштву, који је базиран на претходном договору и заједничком деловању, о чему је у конкретном случају несумњиво реч, околност који од саизвршилаца је нанео коју повреду (које су биле бројне, различито локализоване и са предње и са задње стране тела ошт. [REDACTED] и несумњиво сукцесивно наношene) није од одлучног значаја обзиром да је дело претходно договорено, да су обоје наносили повреде њеном супругу па су с тога њихове улоге фактички равноправне.

Дакле, након спроведеног доказног поступка и свестране оцене доказа, а све у складу са одредбом чл.16 ЗКП, суд је утврдио да се у радњама оптуженом Матије Башића стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, које је извршено на начин ближе описан у изреци предуде коју је суд језички уобличио. Суд оцењује да је оптужени Башић саизвршилац у извршењу предметног кривичног дела с обзиром да је несумњиво утврђено да је са [REDACTED] према претходном договору односно плану, лишио живота њеног супруга [REDACTED] при чему из свих радњи које су предузели несумњиво произлази да је кривично дело хтео као заједничко, а према томе и као своје. Наиме, стављањем у међусобан однос свих радњи које су предузете пре извршења кривичног дела (разговори оптуженог и [REDACTED] да је њен супруг "сметња" за њихову везу, претрега интернета о начинима лишења живота и поступку сахране, као и чињеница да су 07.10.2011. године, тј. у дану који ће претходити убиству [REDACTED] у периоду од 10:26 часова до 22:58 часова оптужени и [REDACTED] контактирали врло интензивно односно чак 79 пута) радњи током извршења (гушење марамом и јастуком и заједничко и сукцесивно наношење повреда ножем, што кореспондира са темама које су претреживане претходно на интернету) и радње предузете након извршења кривичног дела (покушај да се убиство [REDACTED] прикаже као последица провале од стране НН извршиоца, коју је пријавила његова супруга која је од стране увиђајне екипе и затечена на лицу места), као једини логичан намећу закључак да су оптужени и [REDACTED] имали претходни договор да њеног супруга лише живота обзиром да су га евидентно сматрали сметњом за даље трајање њихове емотивне везе. Дакле, све предузете радње јасно говоре о заједничком деловању оптуженог и [REDACTED] њиховој вољи да кривично дело заједнички изврше, што несумњиво доказује да је оптужени критичном приликом поступао као саизвршилац у смислу одредбе чл.33 КЗ.

Све радње које су оптужени Башић и [REDACTED] предузели пре, током и након извршења предметног кривичног дела, посматране у контексту чињенице да су у стан ушли у сред ноћи знајући да деца и њен супруг спавају и да исти свакако не очекује да буде нападнут

од било кога, а посебно не супруге и њеног љубавника, јасно указује да су оптужени и [REDACTED] поступали крајње подмукло. Наиме, оптужени Башић и [REDACTED] су извршење кривичног дела несумњиво испланирали, а потом убили њеног супруга који је фактички потпуно био беспомоћан јер је спавао у стану са децом и није ни очекивао да би могао бити нападнут, из чега се по оцени овог суда несумњиво утврђује да је предметно кривично дело из чл.114 КЗ извршено на подмукат начин.

Такође, суд оцењује да су оптужени и [REDACTED] предметно кривично дело извршили и на свиреп начин. Наиме, из налаза и мишљења судског вештака др Бранимира Александрића, у ком се констатује објективно велики број повреда тј. укупно 33 повреде и више тзв.одбрамбених повреда, несумњиво је утврђено да је повређивање [REDACTED] трајало више минута односно најмање око пет минута и да је исти са сваком следећом повредом трпео све већи и већи бол до болова максималног интензитета те да је због осећаја непосредне угрожености за сопствени живот, био у све већем и већем страху до степена ужаса (на шта посебно указују установљене одбрамбене повреде тј. [REDACTED] се буквально борио за живот). Укупан број повреда које су [REDACTED] сукцесивно и заједнички наношене од овде оптуженог и [REDACTED] то све заживотно, од чега је 12 убодина нането на предњој страни врата, грудног коша и руку, а других 12 убодина на задњој страни главе, врата, грудног коша и руку, по оцени суда фактички упућује на закључак да оптужени и [REDACTED] практично нису бирали где ће га убости већ да су га сукцесивно убадали како и где су стигли, што доказује да је код њих постојала и свест и воља да га усмрте на свиреп начин. С тим у вези, одбрамбене повреде које је [REDACTED] задобио док се бранио до напада и буквально борио за живот, посматране у контексту укупног броја убодина које су му сукцесивно наношене и Башићевих навода да је [REDACTED] "вриштао" и "викао немој молим те, боли ме, престани", несумњиво упућују на закључак да су и оптужени Башић и [REDACTED] свакако били свесни и знали да [REDACTED] опи велике болове и патње (које превазилазе оквире болова и патњи који уобичајено прате свако насиљно лишавање живота) и да су упркос томе наставили да му наносе повреде. Следствено изнетом суд закључује да су оптужени и [REDACTED] током бруталног лишавања живота [REDACTED] показали безосећајност и крајњу неосетљивост на патње и болове које је трпео током њиховог напада, да су били свесни тога и да су то несумњиво хтели, из којих разлога је суд оценио да је предметно кривично дело из чл.114 КЗ извршено и на свиреп начин.

Ценећи кривицу оптуженог у складу са одредбама чл.22 и чл.25 КЗ, суд је имајући у виду налаз и мишљење судских вештака утврдио да је због злоупотребе психоактивне супстанце (*speed*), урачунљивост оптуженог у време извршења кривичног дела била смањена али не битно, што јасно говори да је оптужени свестан радњи коју је предузео критичном приликом, да је њихово извршење и хтео, обзиром да му је урачунљивост била само умањена. Наиме, суд налази да је оптужени био свестан и да је знао да је лишавање живота другог лица строго законом забрањено и кажњиво и да је упркос томе са [REDACTED] о претходном договору и плану, лишио живота њеног супруга [REDACTED] а све у циљу да би њих двоје несметано наставили емотивну везу коју су започели као љубавници. Све радње које су предузели пре, током и након извршења кривичног дела несумњиво упућују на закључак да је оптужени са [REDACTED] свесно и вољно предузео радњу извршења и да је при томе показао и наручиту упорност обзиром да нису одсутвали од намере да [REDACTED] лице живота, ни након што су покушали да га угуше стављањем и притискањем мараме и јастука преко лица, већ су након тога почели сукцесивно да му наносе повреде ножем. При томе, карактеристике употребљеног средства извршења односно ножа, број и локализација укупно 24 убодине, несумњиво упућују на закључак да је оптужени знао да

употребом ножа може лишити живота другу особу те је тако са [] њеном супругу, сукцесивно наносио убодине практично свуда по телу односно и са предње и са задње тела, задње стране главе, предње и задње стране врата, предње и задње стране грудног коша и руку, дакле и у пределима тела где се налазе витални људски органа, што је оптужени у конкретном случају и хтео да би без сметњи могао да настави везу коју је имао са њом. Оптужени је предметне радње извршења свесно предузео по претходном договору са својом љубавницом [], и то на подмугао начин обзиром да су кривично дело заједнички извршили тако што су пажљиво ушли у њен стан (где [] откључава стан, оптужени се изува по уласку и мази пса да не би лајао), знајући да њен супруг спава са децом у стану и да с тога свакако не очекује напад, а што су и урадили да би њеног супруга лишили живота док спава дакле када је практично беспомоћан (голорук, не очекује напад и сам у ситуацији када трпи напад од стране два починиоца). Начин на који је оптужени заједнички и сукцесивно са [] наносио бројне повреде, чињеница да се [] борио за живот, да је "вриштао" и викао да га боли, по оцени овог суда несумњиво упућују на закључак да је оптужени био свестан и знао да [] трпи болове и патње изузетно високог интензитета те да хтео да га лиши живота на свиреп и подмугао начин, те с тога суд оцењује да изнете објективне и субјективне околности лишавања живота [] несумњиво доказују да је оптужени Матија Башић кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ, извршио са директним умишљајем.

Будући да није било околности које би искључивале кривицу оптуженог, Матија Башић оглашен је кривим за извршење кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из чл.114 ст.1 тач.1 КЗ у вези чл.33 КЗ.

Приликом одлучивања о висини казне коју треба изрећи оптуженом Матији Башићу, суд је ценио све околности предвиђене одредбом чл.54 КЗ које су од утицаја, па је као олакшавајућу околност оптуженом узео у обзир његову ранију неосуђиваност и чињеницу да је кривично дело извршио у стању урачунљивости која је била смањена или не битно. Чињеницу да је оптужени Башић отац малолетног детета, суд оптуженом није узео у обзир ни ценио као олакшавајућу околност из разлога јер је оптужени извршењем предметног кривичног дела лишио живота оца двоје малолетне деце и на крају крајева својом кривицом и своје дете довео у ситуацију да одрасте без оца. Као отежавајућу околност суд је пре свега ценио и посебан значај да чињеници да је извршење предметног кривичног дела започето док је [] малолетни син [] и [] био у истој соби и непосредној близини свога оца, ког су оптужени и његова мајка брутално повређивали, што је дете и пробудило из сна, што је иначе у својој одбрани навео сам оптужени. Поред наведене чињенице која је сигурно била трауматична за дете, суд је оптуженом као отежавајућу околност ценио мотив извршења кривичног дела односно то што је дело несумњиво извршио у циљу да би могао да настави љубавну везу са [], што је са становишта друштвеног, моралног, социјалног и кривично-правног аспекта у потпуности неприхватљиво, обзиром да је одлука о томе могла да буде донета и реализована на законом дозвољен, цивилизован и друштвено прихватљив начин. Такође, као отежавајућу околност суд је оптуженом узео у обзир упорност која је исказана како током планирања дела тако и током самог извршења дела, а која упућује на јасну намеру и решеност да се кривично дело изврши на начин на који је то и учињено.

Ценећи све изнете олакшавајуће и отежавајуће околности на страни оптуженог и дајући им адекватан значај, суд је применом одредбе чл.45 КЗ, оптуженом Матији Башићу изрекао казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, при чему је сходно одредби чл.63 КЗ

одредио да се оптуженом у изреченој казну затвора има урачунати време које је провео у притвору и то почев од 09.10.2011. године, када је лишен слободе, па до 07.07.2016. године, као и време проведено по примени мере забране напуштања стана уз примену електронског надзора и то почев од 07.07.2016. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. Суд сматра да је изречена казна потпуно сразмерна тежини извршеног кривичног дела, степену кривице оптуженог и његовој личности, те налази да је казна у изреченој трајању од 20 (двадесет) година неопходна али и довољна да се оствари како општа сврха кажњавања из чл.42 КЗ, тако и сврха изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ, односно како циљеви специјалне превенције према оптуженом, тако и циљеви генералне превенције у сузбијању дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством, те да се овако одмереном казном у довољној мери изражава и друштвена осуда за овако тешко кривично дело.

С обзиром на то да подаци кривичног поступка у конкретном случају нису могли пружити поуздан основ ни за потпуно нити за делимично пресуђење имовинско-правних захтева оштећених [REDACTED] чији је старатель [REDACTED], који нису определjeni ни у погледу основа нити висине, то је суд оштећене у складу са одредбом чл.258 ст.4 ЗКП, упутио да имовинско-правни захтев остваре у парничном поступку.

Током доказног поступка суд је извео и ценио и друге доказе али их није посебно образлагао налазећи да исти нису били од утицаја на утврђивање битних и одлучних чињеница, а тиме ни за одлучивање у предметној кривично-правној ствари, а што се односи на исказе испитаних сведока-оштећених који нису имали непосредна сазнања о критичном догађају, као и на вештечења биолошких трагова са гардеробе и аута оптуженог Башића, којим су фактички потврђене чињенице које су биле неспорне.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео сходно одредби чл.264 ст.4 ЗКП па је оптуженог Матију Башићу у целости ослободио од дужности да накнади трошкове кривичног поступка. Наиме, дужина времена коју је оптужени провео у притвору почев од 09.10.2011. године до 07.07.2016. године, када му је изречена мера забране напуштања стана уз примену електронског надзора, која је продужена по овом пресуђењу, посматрана у контексту ефективне казне затвора која му је изречена у трајању од двадесет година и чињенице да је отац малолетног детета, несумњиво упућују на закључак да би обавезивањем на плаћање трошкова кривичног поступка, па макар то били и делимични трошкови, била доведена у питање и његова и егзистенција његовог малолетног детета, које је по закону дужан да издржава, из ког разлога је одлучено као у изреци.

Записничар
Јелена Радовановић

Председник већа-судија
Зоран Ђорђевић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против ове пресуде дозвољена
је жалба Апелационом суду у
Београду у року од 15 дана од
пријема писменог преписа исте,
а преко овога суда.